

கல்கி

KALKI

9.2.1964 30 ரூபாய்

உங்களுடைய கேசம் ஆரோக்யமாகவும்
பளபளப்பூடனும் விளங்கும்

பிரில்க்ரீம்

தடவி தேர்த்தயாக தலையை வளர்க்கவேண்டாம்!

பிரில்க்ரீம் மட்டுமே

- அதிக கவனம் பெற்ற இயல்புடைய தாதுவாக உரோமம் உருப்படுவதில் தேர்த்தயாக தலையை வளர உபயோகித்த உதவியளித்த.
- பிரில்க்ரீம் க்கவனமான துறையுடைய தடவி வளர்க்கவேண்டாம் தலையிலுமுதல் உருவத் தலை கவனத்து அறகாக தேர்த்தயாகிக்கும்.
- உரோமம் உருவத் துறையாக கிராமம் தந்தககககககக ஆரோக்யமான உரோம வளர்க்கிவயத் துண்டக்ககககக தேர்த்தயாக கவனம் வளர்க்கத்த.
- உங்களுடைய கேசத்தில் இயற்கையான வளர்வதற்குப் பாதுகாக்கித்த.

எனவே இனிமேல் பிரில்க்ரீம்மையே உபயோகியுங்கள்!

உங்களுடைய கவனத்தை தேர்த்தயாக கவனத்தை இதை உபயோகிக்குங்கள்

©1974 THE P

சோபிக்ருது, தை 27 ★ பிப்ரவரி 9

இளைஞர்கள், கவனிக்க!	...	3
தமது பணி	...	5
முதல் மூவர்	...	8
தூர் ஏ. வி. ராமன் திரைவு	...	9
பட்டினத்துப் பேச்சு	...	11
நடப்பவைதான் நம்புங்கள்	...	12
இமாவைத் தவறு	...	15
அறிவுக்களவே, அருட்டாளவே!	...	16
மாணவர் சுவை மகிழ்வித்து	...	18
சூன்மூல்களாக	...	18
பாலமுதம்	...	37
பொன்னிலங்கு	...	42
மீனாகுழி கல்வாணம்	...	50
செயற்புடர் கவனி கா மத்திர	...	53
ஒரு லுயல் இரு தீர்ப்பு	...	57
காடலி வெற்றி	...	58
மனைவி பி. ஏ.	...	74
சுமாரி துப்பறித்தான்	...	76
நியிவுக் கதைகள்	...	80

“கல்கி”-யில் வெளிவரும் கதைகளில் “உள்ள பெயர்கள்” எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

கல்கி
பொருளடக்கம்

பட விளக்கம் 33ம் பக்கம்

உங்கள் சமையல் திருப்திகரமாக அமைய

SAFFOLA

the
kind hearted
cooking
medium

ஸபோலா—கத்தமான, பொன்னிறமான சூகம்பா
எண்ணெய்—உபயோகித்து உணவுப் பண்டங்களை
குளி மிகுத்ததாக இப்போது சமையல் செய்வதை சூகம்பா
எண்ணெய் வைத்தியர்களின் கவனத்தினை செலு
வாகப்பெற்றுள்ளது. ஏனெனில் அடிக்கடி
இந்தக் குழாய்களைக் கெட்டியாகச் செய்
வக்கூடிய கொழுப்புச் சத்துக்கள்
இதில் மிகக் குறைவு.

SAFFOLA

கத்தமான தயை திற ஸபோலா—
கத்த சமையல் சாதனம்—உபயோ
கித்துக் கவனத்தினைச் செலுத்தும்.
ஸபோலா கிடைப்பதில் கிராமிகுத்தால் தயவு
செய்து அருகிலுள்ள உங்கள் அருகிலுள்ள வங்கம்
ல்டாக்ஸிட்டு மியாசத்தை தெரிவிக்கிறோம்.
பம்பாய் ஆரில் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிட்.
காஸ்லர் ஹவுஸ், பம்பாய்-9

செ-செ

புமை

இன்பம் இறுதிவரை

இழுக்க இழுக்க

- ▶ செழுமையான வர்த்தியாப் புகையிலை
- ▶ சீர்திரவிய கலவை
- ▶ புதுமை மயமானது

விசேஷக் கவனம் செப்புவார் :

கோல்டன் டிராப்கோ கம்பெனி லிமிடெட், டி.சி. பஸ்ஸு. 58

பாடத்தில் இத்தகைய தேசிய ஸ்தாபனங்களில் பிடிப்பெரியது

மார்ச் 23

தமிழ்த்திழை எழுத்தாணி—பெற்ற

தாயொன்றை கும்பிடடி பாப்பா

—பாரதியார்

இதழ் 28

இளைஞர்கள், கவனிக்க!

அரசியல் விஷயங்கள் எப்படியானாலும், நாட்டின் இளைஞர்களை தவிர்ப்புப் படுத்தும் முயற்சியில் எல்லோரும் ஏகோபித்து உடைய வேண்டும் என்று சமீபத்தில் ராஜாஜி எழுதினார்.

சமீபத்தில் பேராசிரியராகிய ஏ. எல். மாணியார் என்று ஆங்கிலேயர் நம் நாட்டி இளைஞர்கள் எப்படிச் செட்டிப் போயிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சமீபத்தில் சென்னைவில் எடுத்துக் கூறியிருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுதுதான் ராஜாஜியின் கவலை எவ்வளவு அடர்ப்பு மானது, நினைவானது என்று புரிகிறது.

நமது தேசத்தைச் சேர்ந்த மடாதிபதி ஒருவர் பேசுவதுபோல் மாரதப் பண்டை நெடு ஆழமாகப் புரிகிறதென்றே பேராசிரியர் மாணியார் அவர்கள் மனம் திறந்து சொல்லுகிறார். 'நல்ல வாழ்க்கை முறையைப் பரம்பரையாகப் பெற்று, யுக்தமான முறையில் வாழப்படுகிற வளர்த்த தேசமல்லவா இத்தியா? மேல் நாட்டினரான வங்கியைப் பின்பற்றி ஏன் கெட்டுப் போகிறீர்கள்?' என்கிறார்.

'இளம் பருவத்தில் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து யுட்கும் வழக்கம் இருப்பதால் தான் தெற்குள் செடுகின்றன. உங்களை நாட்டில் முன்பு இந்தக் கூட்டம் யுட்பு வழக்கம் இருக்கவில்லை. பெரியோர் பார்த்து விளக்கம் செய்து காப்பாது என்று வழக்கம் இத்தியாவில் இருந்ததால் துண்டாக்கம் குறைவாக இருந்தது' என்று கூறி, நம்மைத் தூக்கமாகச் சித்திக்க வைத்து விட்டார் இந்த ஆங்கிலேயக் கல்வியாசிரியர்.

பௌதிக நியதிக்கு என்று தேரும் வீதத்தில் பாலிய விளக்கம் செய்வது தவறு தான். என்றாலும் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் இன்னேட்கை தீவிரமாகுமுன் பெரி யோர்கள் மனம் முடித்து வைத்ததால், பௌதிக வேஷங்கள் முறை பிறமுறையில், ஓர் அமைப்புக்குக் கட்டுப்பாடுக்குத்தான், தங்கள் திருமணமானவர்கள் என்று உணர்வே பெரும்பாலானவரிடம் ஒரு கௌரவ புத்தியை உண்டாக்கி, எதிர் இனத்தாரிடம் தவறான கருத்தை உண்டாக்காமல் இருந்தது. வயது கடத்த பின், தாங்களாகவே வளைத் தேநீர் போது மனம் பஸியம் செய்வது இயற்கை. இயற்கை என்பதால் அது தர்மமாயிவிட்டது. இந்த அதர்மம் இத்தியா தானே வஸூலில் மேல்தாட்டினரீட்டிருந்து பெற்றுக் கொண்டது என்பதை ஒரு மேல்தாட்டு ஆசிரியரே கூறிவிடுக்கிறார்!

லேனகெப் பொருட்களின் மீதே வாலிபர்களின் நாட்டமெல்லாம் யுத்திதிரும்பது இன்றைய துப்பாக்கியும், பத்திரிகைகளும், டிரெயிங்குகளும் இத்தகைய உடற்புலி களுக்கே உள் வர்த்து, பரிசுவத் துண்டாடிவிடுவதைக் கண்டு விசைத்து ராஜாஜி எழுதுகிறார்: "பௌதிகப் பொருட்களை மட்டுமே நாடுவதில் நாம் காட்டும் தீவிரத்தின் காரணமாக ஆத்மா என்று ஒன்று இருப்பதையே இளைஞர்கள் மறக்கும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. 'நான் ஏன் கட்டுப்பட வேண்டும்?' என்று நினைத்துத் தவறாகச் செல்லும் வாலிபர்களுக்குப் பௌதிகம் ஏதும் சமாதானம் கூறமுடியாது. ஆத்மா ஒரு சூட்சுமப் பொருள்; அதற்கு உருவம் இல்லை; எடை இல்லை; அளவுகள் இல்லை; ஆளபடியால் அதனை நம்முடைய கண்ணுக்குத் தெரிகிற பணத்துக்காகவும், இதர பொருட்களுக்

காகவும் இழந்துவிட நாம் தயாராவி
விட்டோம்."

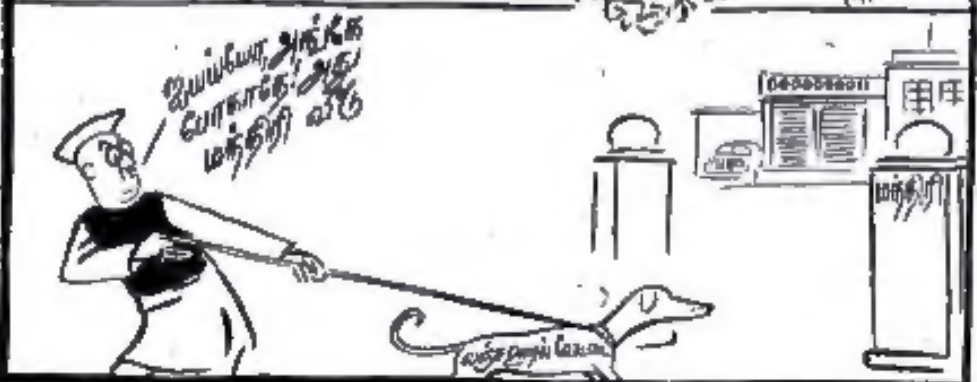
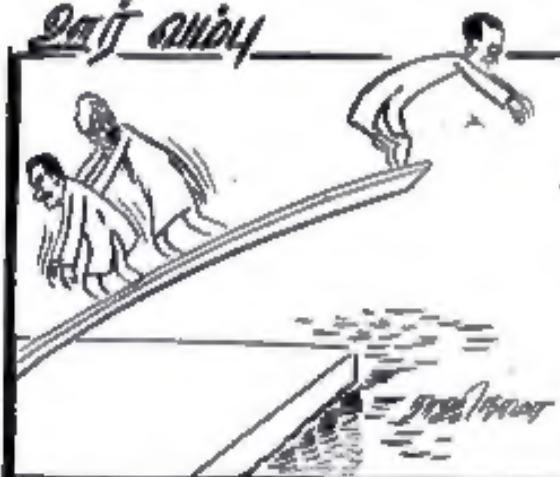
அப்படி இழந்தபின் ஏற்படுகிற விப
ரீதங்களைப் பார்த்தபின்தான் ஆத்மிகத்
தின் அவசியம் தெரிகிறது. இளைஞர்
களிடம் பொய்யும், சூதும், பயமும், பல
வீழமும், எவ்வாவற்றுகளும் மேலாகத்
தூய்மைக் குறைவும் உண்டாகி வருவது
ஆத்மிகமும், மத நம்பிக்கையும் அழிந்த
தாய்தான் என்று தெரிகிறது. 'இனி,
பகுத்தறிவினால் சமூகத்தைச் செல்வைய
யாக்க முடியாது. பகுத்தறிவு செல்வ
வேண்டிய அளவுக்குச் சென்றபிறகு
இனிமேல் எதிர்த் திசையில் செல்வ
வேண்டும். மத உணர்வினுல்தான் சமூ
கத்தைச் சீர்செய்ய வேண்டும்' என்று
புகழ்பெற்ற சரித்திர நபுணர் டோயன்பீ
சமீபத்தில் கூறியிருக்கிறார்.

'நம்பிக்கை கூடாது; பகுத்தறிவு
தான் வேண்டும்' என்று எவ்வளவுதான்
முழங்கினாலும் மனித உன்னம் தானாகவே
சில நம்பிக்கைகளுக்கு உட்பட்டதான்
விரும்புகிறது. மத நம்பிக்கை போனால்
அதவிடத்தில் வேறு நம்பிக்கைகள்
தோன்றுகின்றன.

ஆண்டவனின் நியதியாக உள்ள
ஆன்ம உணர்வுக்குக் கட்டுப்படாத
மனித உன்னம் அரசியல் கட்சிக்கும்,
தலைவர்களுக்கும் கட்டுப்பட முற்படு
கிறது. நிரந்தர தர்மங்களுக்குப் பதி
லாக மாறுபடும் கட்சிக் கொள்கைகளே
யும், சமயச் சின்னங்களுக்குப் பதிலாகக்
கட்சிக் கொடிகளையும், தெய்வத்துக்குப்
பதிலாக அரசியல் தலைவர்களையும்,
விவீமமாகக் கலைஞர்களையும், புரட்சி
எழுத்தாளர்களையும், விளையாட்டில்
பன்னர்களையும் இளைஞர்கள் 'பூனை'
செய்கிறார்கள். இந்தப் பூனையில்,
சத்தியமும், தர்மமும் இதுவரை பெற்
றிருந்த முக்கியத்துவம் தேய்ந்து விடு
கிறது. புதிய பூனை முறையில் மக்க
ளின் உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்த
எதுவுமே இல்லை. ஆண்படியால், சிறுசுச்
சிறுக நற்பண்புகள் மறைந்து தீமைகள்
வலுக்கின்றன.

இந்தத் தீமைகளை இரண்டு மேல்
நாட்டுப் பேரறிஞர்கள் எடுத்துக் காட்டி,
'இதற்கு மருந்து உங்களுடைய மரபி
லேயே இருக்கிறது' என்று கூறியிருக்
கிறார்கள். அந்த நல்லுரைகளிலிருத்
தேனும் நாம் அறிவு பெறுவோமா?

உதர் வம்பு

ந ம து ப ணி

[பெருங்குடில் ஈண்டியெற்ற சுதந்திரக் கட்சியின் தேசிய
மகாநாட்டியத் தலைவர் ராஜாஜி கிழந்திய தொடக்க உரை.]

இந்தைய தலைவர் பொதுத் தேர்தல்கள் தான் ஜனநாயகம் என்ற அமைப்பின் புதுவாடையானதாக உள்ளன, பொதுத் தேர்தல்களுக்கு ஜனநாயகத்தில் உண்மையான நோக்கம் வேறு; சோஷலிஸ்ட் ஆட்சியில் உண்மையான நோக்கம் வேறு. ஜனநாயகத்தில் மக்கள் தங்களுக்குள்ளே அரசாங்கத்தில் உறைந்து, அவசியம் நேரும் போது தங்களுக்கு வழி காட்டுபவர்களைத் தேர்வு செய்கிறார்கள். சோஷலிஸ்ட்ஸோ மக்கள் தங்களுக்குள்ளேயும் யாருக்கும் சிறு அடிமைகளாக இருக்க விரும்புகிறார்களோ அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம், சோஷலிஸ்ட்ஸில் உற்பத்திக்கான உபாயங்கள் சர்க்காரின் உடைமையாகவும், சர்க்காரின் கட்டுப்பாட்டிலும் உள்ளன. உபாயங்கள் மட்டுமின்றி இந்த உபாயங்களின் விளைவான உற்பத்தியும் சர்க்காரின் உடைமை யாகவும், அதன் கட்டுப்பாட்டிலும் இருக்கிறது. உபாயத்துக்கும் விளைவுக்குமிடையே உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் யார்? அடிமைகள் தான். உற்பத்தி எதுவும், உற்பத்தி விளைவும் முழுவதும் பிறர் கையிலேயே (சர்க்கார் கையிலேயே) இருக்க, தொழிலாளர்கள் உறைக்க மட்டுமே செய்கிறார்கள். இத்தகைய சோஷலிஸ்ட்ஸை அப்பாட்டமாகப் பின்பற்றும், தனிவாரி தொழிலாளும் சர்க்கார் அது மறித்துத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் போதும் சர்க்கார்தான் முதலாளியாக இருக்கிறது. மக்கள் அடிமைகளாகவே இருக்கிறார்கள். ஏனெனில், இத்தகைய அப்பாட்டிப் பொருளாதாரத்திலும் மக்களுக்குச் சுதந்திரத் தொழிலாளியை இல்லை. 'ஜனநாயக சோஷலிஸம்' என்பதிலும் இந்த அமைப்பிலும் பொதுத் தேர்தல்கள் நடைபெறும். ஆனால் மக்களின் யஜமானர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குத்தானே ஒழிய மக்களுக்கான உண்மையான நிலைப்பதற்கான அல்ல.

இவ்வாறு மக்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தை இழந்து வருவதைத் தடுப்பதற்குத்தான் சுதந்திரக் கட்சி தன்னை அப்பாணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. காந்தியியையும் ஆட்சியில் அமைத்துப் பட்ட ஒரு கட்சியும் இன்று மக்களின் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கும் போக்கிலேயே செய்கிறது. அதனுடைய வசிகரண சத்திக்கு ஆட்பட்டுள்ள மக்களைத் தட்டி எழுப்பி, ஆபத்தை உண்டாக்கி, அந்த ஆபத்தை விடும் முறையில் அவர்களைச் செயல்படச் செய்து தாண்டுவதே நமது பணி. கடத்த நாயகர ஆண்டுகளாக இந்தப் பணியைச் செய்து வருகிறோம். நாம் அதிகமாக எதுவும் காதித்து விடவில்லை என்று சொல் சொல்லக் கூடும். எப்படி அதிகமாகச் சாதிக்க முடியும்? நாம் யாரை எதிர்த்தோடுமோ அவர்கள் சர்க்கார் சர்க்காரைக் கொள்கையில் மூலம் எவ்வாறு அதிகாரத்தைக் கொள்வது என்பது, நாட்டின்

பொருளாதாரத்தையே தங்கள் கையில் வைத்திருக்கும் போது நாம் அதிகமாகச் சாதிப்பது மிகவும் கடினமாகும். அதிர், தீரம், திராகம் இவற்றைக் கொண்டுதான் புதியதொரு கட்சி ஒய்வொரு செங்கல்வாக வைத்துக் கட்டடம் எழுப்ப வேண்டும். அறிவாளிகள் தான் சோஷலிஸ்ட்ஸின் மோசடியை உணர முடியும். ஆனால் அவர்கள் காரியத்தில் இறங்காமல் அசிரத்தையாகவே இருக்க விரும்புவார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி பொது மக்களை மயக்கி இருத்துக் கொண்டது போன்ற காரியம் நம்முடையது. "பொதுமக்கள் உங்கள் கட்சிக்குப் பேராசிரியர் காட்டவில்லை; விஷயம் தெரிந்தவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள்" என்று சொல் சொல், ஏதிரிகள் மட்டுமின்றி, நம்மிடம் நம்மெல்லாம் இருக்கும் பயத்தால் விவரித்தவர்களையும் இப்படித் துறுகிறார்கள். அப்படித்தான் இருக்கும். அறிவாளிகளும், நீரமுன்னவர்களும், ஆதம் திராகம் சொல்லக் கூடியவர்களும், அஞ்சாதவர்களும், சிக்கல்களைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய நினைவுள்ளவர்களும் தான் எதிர்ப்புக் கட்சியை அமைக்க முடியும். வரம்பற்ற அதிகாரமுள்ள ஒரு கட்சி-நிலை தலைவர்களைக் காட்டி மக்களை மாய வசிகரணம் செய்து வைத்துள்ள ஒரு கட்சி-ஆட்சியில் இருக்கும்போது அதற்கு எதிர்ப்பு உருவாகும் ஆரம்ப தகையிலே விஷயம் தெரிந்தவர்கள்தான் முக்கியம் பெற்றிருப்பார்கள்.

ஆனால் கட்சிக் கொள்கைகளின் நாசகமான போக்கு வரினாலும், மிகவும் கடினமாகவும், மதம் பல தொல்விதங்களாகவே எவ்விதப் பட்டு வருகிறது. இது நமக்கு ஒருவரு உதவி புரிகிறது. என்னாலும் ஆனால் கட்சி தனது சாமர்த்தியத்தால் தொல்விதங்களுக்கும் தவறுகளுக்கும் பொய்க் காரணங்களும் விளக்கங்களும் தருகிறது. குறுகிய தொல்வாத மக்கள் அவற்றை நம்பி விடுகிறார்கள். எனவே நம் கட்சியில் வேலை மிகவும் கடினமானது; ஆனால் அவசியமானது; நாட்டு நலனுக்கு இன்றியமையாதது. மதத்தில் பக்தி என்பதற்கு எவ்வளவு உயர்ந்த பொருள் உண்டோ அவ்வளவு உயர்ந்த பக்தியுடனும், சிரத்தையுடனும், உழைப்புடனும், பிரார்த்தனையுடனும் நடத்த வேண்டிய பணி நம்முடையது.

இதைச் செய்வதில் என்னவிதப் பார்க்கும் பொது நாம் தினையச் சாதித்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லுவோம். ஆனால் கட்சிக்காரர்களிடம் ஓர் அவசியமான அச்ச உணர்வை நாம் உண்டாக்கி யிருக்கிறோம். பல தேர்தல்களில் அவர்களுக்குத் தொல்விதத்திற்குக் கிடோம், மேலும் பல தரப் போகிறோம். ஆனால் இந்த வேதனையைத் தாமே அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம்.

திருஷ்டிப் பட்டுவிடும்! வெற்றியைப் பற்றிப் பெருமையடித்துக் கொள்ள வேண்டாம்; எதிரியும் மட்டுமே பெறுவோமாக!

செய்வங்களை உற்பத்தி செய்யும் பொறுப்பைச் சர்க்காரிடம் ஒப்புகிற்பது நல்லதல்ல; உழைப்பிலிருந்து லாபம் பெற முடியும் என்று உட்பும் தனி மனிதர்கள்தான் தனரா முயற்சியோடு உற்பத்தியைப் பெருக்குவார்கள்; தனி மனிதர்கள்தான் தங்கள் உழைப்பின் பலன் விழுவி விடக் கூடாது என்பதில் அக்கறை காட்டி நஷ்டங்களைத் தவிர்ப்பார்கள் - என்பதை செய்வாம் பொதுமக்கள் உணரப்படும் நாம் செய்ய வேண்டும். 'தேச சேவீட்சம் என்பது ஸெக்ரிடேரியட்டிலோ, திட்டக் கமிஷனின் அனுமதியுடையதோ இல்லை; வங்கலெனினிலும், ஆங்கலெனினிலும் உள்ளது; இவற்றைச் சொந்த அக்கறையுள்ள தனிமனிதர்கள் நிர்வகிக்கும் போதுதான் சுயேட்சம் காண முடியும்' என்பதை ஆளும் கூட்டத் திணுள்ள அறிவாதவர்களுக்கும், எல்லா மக்களுக்கும் உணர்த்த வேண்டும். ஒரு சில தனிமனிதர்களிடம் பொருளாதார சக்திகள் குவிவது அபாயம்தான். அதே போல் காங்கிரஸ் கட்சியிடமும் அதற்குத் தாராளமாகப் பொருள் உதவி புரிந்தவர்களிடமும் மட்டுமே இந்தச் சக்திகள் குவிவதும் அபாயமானது என்பதை நாம் மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். ஒரே கட்சியிடம் பொருளாதார சக்திகளும் அரசியல் அதிகாரங்களும் திரண்டிருப்பதால் உண்மையான ஜனநாயகம் அழிந்துபோய் மேற்பார்வைக்கு மட்டுமே அதன் உருவம் நிற்கும் என்பதைப் பொதுஜனங்களுக்கு நாம் புரிய வைக்க வேண்டும்.

இப்போது நாம் செய்ய வேண்டியது எதிரிக் கட்சிகள் இணைந்த ஓர் ஐக்கிய முன்னணிவை திறுக்கி காங்கிரஸைத் தேர்தலில் தோல்வியுற் செய்து அதன் மூலம் அக்கட்சியின் அநீதமான அதிகாரத்தைக் குறைப்பது தான். உடனடியாக மற்ற கட்சிகளுடன் நாம் குறிப்பிட்ட ஓர் அம்சத்தில் இணைய வேண்டும்

என்று யோசனை உறுதிபெற. அதாவது: சர்க்கார் கட்டுப்பாட்டில் கீழ் பொருளாதாரம் இருக்கும் வரையில் அத்தகைய ஆட்சியின் அங்கமாகிய பெரியிடம் - லைசென்ஸ் - கோட்டாக்களை ஆளியனிதும்; ராஜ்யங்களிலும் ஸமுத்குலத்திற்கு ஓர் அரசியல் கட்சிச் சார்பில்லாத சுதந்திரமான போர்டு அமைக்க வேண்டும். இதை எவ்வாறு எதிரிக் கட்சிகளும் சேர்ந்து வலியுறுத்த வேண்டும். ஸுப்ரீம் கோர்ட்டும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனும், ஆடிட்டர் ஜெனரலும் பெற்றிருக்கும் சுதந்திரத்தை இந்த போர்டு பெற்றிருக்க வேண்டும். அரசியல்வாதிகள் இதன்மீது தங்கள் செயலாக்கைப் பிரயோகித்தால் அது கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அரசியல் சாஸனத்தில் மூன்றாம் பிரிவு கூறும் மக்கள் சுதந்திர விதிகளை மாற்றி ஏக போக்சியம் உண்டாக்கும் தற்கால ஆட்சி முறையில் நேர்மையும் நீதியும் காண வேண்டுமானால் இத்தகைய போர்டு அத்தியாவசியமாகும். இதனால் அரசியல் வஞ்சக உழைப்பும் பெரும்பாலும் குறைக்கலாம். இந்த யோசனைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சி இணங்காது என்பது நிச்சயம். அதை வைத்துக் கொண்டே, மற்ற கட்சிகள் காங்கிரஸின் ஸுமார் வர்க்கானருக்கு திருபித்துக் காட்டலாம். இவ்விஷயம் அரசியல் துறை, பொருளாதாரத் துறை இரண்டிலுமே மிகத்தான் முக்கியத்துவம் பொருத்தியதாகும். இதனை வற்புறுத்தி நாம் இணங்கச் செய்தால் அது நமக்கும் வெற்றி; மக்களுக்கும் வெற்றி. ஆனால் கட்சி திசையமாக ஏற்க முடியாத கோரிக்கையல்ல அது.

சுதந்திரத்துக்கு நிரந்தரமான விரோதியாகி விட்டது காங்கிரஸ். சுதந்திர உணர்வைப் பரப்ப வேண்டும் என்ற உண்மையான ஆர்வமுள்ள அஞ்சா தெஞ்சு படைத்த ஆண். பெண் தொண்டர் படை சுதந்திரக் கட்சிக்கு வேண்டும். சுதந்திரக் கட்சிக்குப் பிரகாசமான எதிர்காலம் உள்ளது என்ற உறுதியுடன் அறிவாளிகள் எல்லோரும் எண்ணுமிறார்கள். விவரணியேயே நாம் மென்மேலும் சக்தி பெறுவோமாக!

ஸ்ரீ ஜகதீசன் மறைவு

சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஸ்ரீ ஜி. ஆர். ஜகதீசன் அவர்களின் மறைவுச் செய்தியைக் கேள்விப் பட்டவுடன் சட்டத் துறையில் மட்டுமின்றி சமய உணர்வுள்ள எல்லோரமே துயரம் அடைந்தனர். காரணம் ஸ்ரீ ஜகதீசன் அவர்கள் நிரந்தரமான நீதிபதியாகிய ஆண்டவன் எப்போதும் மனத்தில் வைத்தே நிகழ்காலச் சட்டங்களை அனுபவித்த நீர்ப்புகர் கூறினார். நாயாண்டுகளே அவர் நீதிபதியாக இருந்த போதிலும் தமது சுதந்திர உணர்வாலும், நேர்மையான நடத்தையாலும் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் பெருமை பொருத்திய நீதிபதிகளிடையே இடம் பெற்றுவிட்டார் என்று அனுதாபக் கூட்டத்தில் பிரதம நீதிபதி ஸ்ரீ ராமச்சந்திரய்யர் கூறிவந்த ஸ்ரீ ஜகதீசனது நிதப்புப் பணிகளுக்குச் சான்றாகும்.

● 重要提示

2018年12月15日 星期日

முதல் ஆழ்வார்கள் ஏற்றிய ஞான தீபத்துடன் தொடங்கிய இந்தக் கட்டுரைத் தொடரைப் பேராவழ்வார் ஏற்றி வைக்கும் இன்னொரு தீபப் பாடலுடன் முடிப்போமாக.

உய்த்துணர்வு என்னும் ஒளிகொள் விளக்கேற்றி வைத்து அவனை நாடி வலிப்படுத்தேன் —

[உணர்வு — ஞானம். உணர்வு என்னும் ஒளிகொள் விளக்கு ஏற்றியவைத்து — ஞானம் எவ்வித பிரகாசமான விளக்கை உள்வத்திலே ஏற்றி வைத்து. உய்த்து அவனை நாடி வலிப்படுத்தேன் — பக்தியும் ஆர்வமும் செறுத்தித் தேடி இறைவனை வலியில் பிடிப்பதுபோல் என் உள்ளத்தில் பிடித்துக் கொண்டு விட்டேன்.]

ஞானம் என்பது வைஷ்ணவ பரம் பரையில் முற்றிய பக்தியாகவே கொள்கிறார்கள்.

—மெத்தனயே நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் என் மெஞ்சத்துப் பொன்ருமை மாயன் புகுந்து

[மெத்தனயே — நிரமம் இக்காமம். மாயன் - நிருமாம். பொன்ருமை - பொன்ரு மல், நீங்காமல். புகுந்து-உட்புகுந்து. என் மெஞ்சத்து நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் - என் உள்ளத்திலே வந்து நிற்பதும் இருப்பதும் பள்ளி கொள்வதும் ஆனால்.]

நிருமால் நிற்பதும் இருப்பதும் கிடப்பதுமாகப் பல வேதத்திரங்குகளில் கோலம் காட்டுகிறான். அந்தக் கோலங் கள் அனைத்தையும் என்னுடைய பக்தி யின் பலத்தைக் கொண்டு என் உள்ளத் திலே நிரமாணித்து விட்டேன் என்று மகிழ்ச்சி பரவசமாகப் பாடுகிறார் ஆழ்வார்! இருள் மண்டிய இதயத்திலே உணர்வு என்னும் விளக்கை ஏற்றி

வைத்து இறைவனை நாடினோமானால் அவன் அந்த உள்ளத்தில் வந்து கோயில் கொள்ளும்படி செய்யக்கூடும் என்பது விஷயம்.

உய்த்துணர்வு என்னும் ஒளிகொள் விளக்கேற்றி வைத்தவனை நாடி வலிப்படுத்தேன் - மெத்தனயே நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் என் மெஞ்சத்துப் பொன்ருமை மாயன் புகுந்து.

ஆராய்ச்சிச் சிக்கல்களை, அந்த முயற்சி அசாத்தியம் என்று தள்ளி விட்டு, பக்தியே ஞானத்தின் நிகரம் என்று ஞாயமறக் கடைப்பிடித்து, பக வான உள்ளத்தில் சிறுத்தி ஆராதிப் பதேவைஷ்ணவபரம்பரை இரகசியம். வைஷ்ணவ பரம்பரை என்று சொன்ன தினால் சைவ சமயப் வேறு என்பதல்ல. கடினமான கத்த ஞான மார்க்கத்தில் காலம் கழிக்காமல் பக்தி மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பதைச் சைவ சமயமும் போதிக்கிறது.

கற்றரை யாகவேண்டேன் கற்பனையும் இனிஅமையும் குற்றலத் தமர்ந்துறையும் உத்தாடன் குறைகழற்சீழ் கற்றவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே

[கற்று — கற்ற + ஆ. கண்ணமுடைய தாய் பசு.]

என்றார் மாணிக்கவாசகர்.

கன்றின்மீது தாய்ப் பசு வைத்திருக்கும் அன்பைப்போல் பகவானுக்கு நாம் உருக வேண்டும், இதவே சைவமும் வைஷ்ணவமும்! (முற்றும்)

ஸ்ரீ ஏ. வி. ராமன்
நினைவு

சென்னை அரசாங்கத்தில் சார்பில் முதன்
மத்திரி ஒரு பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரு நிறைந்த
தற்பணி புரிய ஒப்புக் கொண்டமைக்கு அவரைப்
பாராட்டுகிறோம். காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ ஏ. வி.
ராமன் அவர்களின் ஆளுவது சிரத்த திணை
தன்மை (24-1-64) அவரது புதல்வர் ஸ்ரீ வி. பி.
ராமன் அவர்கள் தமது தந்தையார் அவர்கள்
அருமைவாகக் கேளிட்ட ஆங்கிலம், தமிழ் அக
ராதிவின் (35 பாடல்கள்) கையெழுத்துப் பிர
தியை, ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் ஒப்படைத்
தார். ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்தத் தமிழ்
காராதிவைச் சென்னை சர்க்கார் சார்பில் வெளியி
யிட முடிவு செய்திருப்பதாகக் கூறியதைக் கேட்டு
ஸ்ரீ ஏ. வி. ராமன் அவர்களையும், அவர் இப்
பணியில் எடுத்துக் கொண்ட ஆர்வத்தையும்,
முயற்சியையும் தேரில் கண்ட நூற்றுக் கணக்கான
அன்பர்கள் பெரு மயிற்சியைடைந்திருக்கின்றனர்.
ஒரு பெரிய கதாபனம், பல புலவர்களும், மெதை
களும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டிய பெரும் பணியை
ஸ்ரீ ஏ. வி. ராமன் அவர்கள் ஒருவரே தமக்குத்
தமிழ் அகரவின் மீதிருந்த அளவு சுடந்தபற்றின்
காரணமாக மேற்கொண்டார். ஸ்ரீ ஏ. வி. ராமன்
ஆங்கிலப் புலமை பெற்றவர்; இவ்வொத்திரி
வாழ்ந்து, ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் மொழிக்கு
எப்படி ஆக்கம் தேடுகிறார்கள் என்று கண்டவர்,
ஆங்கிலத்தை விட மிக மிகப் பழமைவாய்
வாய், ஆங்கிலத்தை விடப் பழைமையானதாக
இருக்க முடியாது என்று கண்டார். ஆங்கிலத்
தில் வெளிவிடக் கூடிய பல கருத்துக்களுக்குத்
தமிழில் சொற்கள் கிடைப்பாது என்பதை ஒப்புக்
கொள்ள இயலவில்லை. ஓர் ஆராய்ச்சி புரியும்
மானவனின் ஆர்வத்தோடு, கம்ப ராமாயணம்,
சிவப்பதிகாரம், சங்க நூல்கள் முதலியவற்றை
முறையே பயின்றார். அப்போதுதான் பல்பல
அவை சொற்கள் தமிழில் இருப்பதைக் கண்டார்.
அவை வழக்கு ஒழிந்திருப்பதையும் கண்டார்,
அவற்றை வழக்குக்குக் கொண்டு வந்தால் தமிழ்
புத்தொளி பெற்று விளங்கும் என்று நம்பினார்.
அந்த நம்பிக்கையின் விளைவாக அகராதி ஒன்
திரைத் தயாரிக்கவும் ஆரம்பித்தார்.

இப்படிப் பழத் தமிழ் நூல்களில் சொற்
களைத் தேடிய ஸ்ரீ ஏ. வி. ராமன் அவர்கள் இன்று
நாட்டிலுள்ள மக்கள் நூலில் வழங்கும் சொற்களையும்
சொற்றொடர்களையும், பழமொழிகளையும் கர்த்து
கேட்டு அனுபவிக்கும் உள்ளப் பாலகும் பெற்
றிருந்தார். அதன் காரணமாகவே பல்வாய்ச்சி
கணக்கில் பழமொழிகளைத் தொகுத்தார். அவற்
றில் சிலவற்றைக் கூடுதி தேயர்களுக்கும் ஏற்
கையே அறிமுகப்படுத்தி வைத்திருக்கிறோம்.
இப்பொழுது அவற்றையும் புத்தக வடிவில் வெளி
விடப் போவதாக ஸ்ரீ வி. பி. ராமன் அவர்கள்
ஒரு நற்செய்தியைத் தமிழ் அன்பர்களுக்கு அளித்
தார். அன்றைய சினைவுக் கூட்டத்தில், "காலஞ்
சென்ற ஏ. வி. ராமன் சாவிட்டரி எழுதினவராக
யாதிரும் இருக்கவில்லை, தமக்குக் கீழ் வேலை செய்
வும் கூறியவரின் ஒழிக்கத்தையும் காப்பவராக
விளங்கினார்" என்றார் ராஜாஜி.

பட்டினத்துப் பேச்சு

காசு

ஏதப்படு வடுகின்றன:
இந்த அம்சத்தைப் பரிசு
செய்துளுவர் "ஒநாவைத்
தருவித்தது யாசர்?"

"மேன்மை தங்கிய யமதர்ம ராஜா
அவர்களிடமிருந்து நோட்டீஸ் வந்தா
வன்றி எந்த விபரமில்லாததும் வெவ்வே
றுவந்ததிலிருந்துப் போலஸைப் பற்றி என்
துவந்தது. ஏனென்றால் சிபாரிசு இருந்தா
வெழியச் சாதாரண துணைகளுக்கு அப்பே
இடம் கிடைப்ப
தில்லை. உயிர் போகி
றது என்பதுதான்.
வெவ்வேறு அடிகாரி
"தான் வா" என்று
சொல்லி அழுவாதி
விடுவது உன் உன்"
என்று வெவ்வேறில்
செவ்வில் ஸ்ரீ கே.
பாவகப் ராமணிய
துயர் கற்றினர்.
இதிலிருந்து எவத்
திரிசு கேள்வியாக
கூடப் பரா மரணத்தி
செய்யப்படுகிறார்கள். -

அவ்வது அக்காவட்சேபங்களுக்குச் சென்றுவரு
விறார்கள் என்பது நிச்சயமாகிறது. ஸ்ரீ ராமன்
இராவணனைப் பார்த்து "இன்று போய்
நாளை வா" என்று கூறியது அவர்கள் காது
களில் விடெதாவதோடு வழியாக ஓயிற்றுத்
கொண்டே வீடுக்குக் வேண்டும்.

இந்த நாள் மதுராணம் செவ்வாயிட்டால்
இருந்தே போய்விடுவான் என்று நம்புவதில்
வைத்தியர்கள் சாட்சியாகக் கொடுத்தார்கள்.
அப்படிச் சிலர் கூடிக்கூடும் இருந்து போவதா
யிருந்தால் போகட்டும்.

—கொண்டெல்லி ஸ்ரீ எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்

அபித அங்கத்தினர் 'வினிமரப் பட்ட
பிடிப்பைத் தெரிய நம்பாக்க வேண்டும்'
என்று ஓர் ஆபத்தான யோசனைகளைக் கூறி
குறி, தெரிய மயமாகவருவதைப் பற்றி அவர்
அரசாங்கத்துக்கு யோசனை கூறுவது 'கொல்
வன் தெருவில் ஊடு விற்பது' போலிருக்கு
மல்லவா?

அரசாங்கமே படம் எடுப்பதாயிருந்தால்
ஆரம்பத்தான மட்டும் கற்பனை செய்து
பார்க்கலாமா? முதலில் நட்சத்திரங்களைப்
பொறுக்குவதற்காக ஒரு விவிமர கட்டான்
கவிதை எழுப்படுத்துவார்கள். அது 1963ம்
வருஷம் பிப்ரவரி மாதத்தில் எல்லாப் பத்
திரிகைகளிலும் விவரமாகக் கொள்ளும், சைப்
டம்பர் மாதத்தில் எழுத்துப் பரிசை நாட்
டும். 1964ம் வருஷம் மார்ச் மாதத்தில்
பரிசை முடிவு தெரிய வரும். ஆகவே
மாதத்தில் விவிமர கட்டாளுக்குக் கூப்பிடு
வார்கள். 1965ம் வருஷத்தில் அதன்
முடிவு தெரிய வரும்....

சாதாரணமாக, சொந்தப் பணம் போட்டுப்
படம் பிடிப்பவர்கள் விஷயத்திலேயே எத்
தையோ தாமதமும், அநாவசியச் செயலும்

என்று ஒரு நாவல் எழுதியிருக்கிறார். படக்
கதை எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று
நிர்ணயித்தபோது அதில் இரண்டு ஒராய்
களைப் புருத்த வேண்டுமென்று நிர்மாணித்
தனர். இரண்டு வருஷங்கள் கழித்தும் படம்
பிடிக்க ஆரம்பித்தபோது கதை உருவம் தலை
மீறாக மாறியது. அதில் ஒராய்களுக்கே இட
மில்லை. ஒராய்களுக்குச் சொந்தக்காரர்
"ஒராய் குட்டி போட்டிருக்கிறது. அதற்கும்
பணம் தரவேண்டும்" என்று கேட்டுப் போது
தான் ஒராய்கள் தருவித்து வைத்திருப்பது
பட ஒத்தவாளுக்குத் தெரிய வந்ததாம்.

அரசாங்கம் அவன் தாடுகளிலிருந்து தரு
விக்கும் ஜீப்புகள், டிராக்டர்கள் அடங்கிய
எத்தனையோ பெட்டிகள் வசூலாகக் கணக்காக
உடைக்கப்பட்டாலும் துறைமுகத்திலேயே கலா
யால் பிடிக்கும் சிபாரிசுதான் பற்றிக்
கொட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் விவிமரவில்
கவிதைப் படம் ஒராய்களுக்குக் கொள்ளு
பேரம் பெற்று பிறத்தாருக்கிட அது அவர்கள்
வெளத்திட்டு வராது!

பம்பாயில் நடைபெற்ற இரண்டாவது
நிகர்க்குட் "டெஸ்ட் மார்ச்"ல் ஆய்வி
கொண்டுவைச் சொந்த விடுவார்! என்
டக்காரர் ஆபாச கொண்டிருக்கும் பிடி
தேக அகலையொழுகட்டி, அவருக்கும் பதி
வாக "யதிரிக் கட்டி"வைச் சொந்த நமது
குடியால் சில ஆய்விக்குக் கொண்டுவிட்டு ஆர
இதுபோன்ற ஆரவது அதிசயம். நிகர்க்குட்
சரித்திரத்தில் இதுதான் முதல் தடவை.

ஆனால் அதைவிடப் பெரிய அதிசயத்தை
நான் பல வருஷங்களுக்கு முன் பார்த்
திருக்கிறேன். ஒரு டெஸ்டில் ஆட்டம்.
அதில் ஒரு பக்கம் நின்று பந்தை அடிப்பவர்
சட்டைய எதிர்ப் பக்கம் பாய்ந்து சென்று
நின்றுத் தாமே அந்தப் பந்தை அடிக்கிறார்.
"பிச்சி மொண்ட", லாஸ்ட் டிஸ்கிஷன்
படமொன்றில் இப்படிச் செய்தது!

சென்னை அரசாங்கத்துக்கே நூற்றுக்கு
நூறு சொந்தமான ஒரு பஸ் கிடுவாஸ்கி
கேணியில் "என்னைக் கிளப்பிவிடு, பாரிக்
கவாய்!" என்ற விளம்பரம் விளம்பாடிற்று.

அப்போது
கண்டக்டர்
தங்களை
அதைப்
பிடித்துத்
தள்ளச் செய்
தார் என்று

இரண்டு சட்டசபை ஸ்திரீ அங்கத்தினர்கள்
புகார் செய்தார்கள்.

"நன்றிகெட்ட ஸ்திரீகள்! அவர்கள் நன்
றுகப் பவமாகத் தள்ளவில்லை" என்று
நாங்கள் கோபித்துக்கொள்ளாமல் விட்டு
விட்டோமோ!" என்று கண்டக்டரும், டிரை
வரும் பதிலுக்குப் புகார் செய்யக் கூடும்.

**நடப்பவைதான்
நம்புங்கள்**

இராஜகுமார்—

“**மா** தாயர் அரதாய்கப் பாய் பங்கையி
குத்து வரும் பாய் பாட்டிலிப் பாதுடன்
ட ஒன்றை அங்குல நீளமுள்ள ஒரு மீறும்
குத்தது” — “ஐத்திர அரதாய்கப் சிலப்பு
டா காரணமாக ஒரு நிதிர பாவம் கட்டுப்
படில் ஏற வருஷங்கள் யரை ஒத்திப் போடும்
ட்டது என்று ஐதர மந்திர சந்திர
ரட்டிடு தேவியித்தார்” — இத்தகைய
சந்தியிளர் சொல்லும்தான் ‘தமது காய்கிரன்
ட்சியிப் இதெல்லாம்’ எனவரை பிரமத
திரையி? என்று வண்ணத் தோன்றும்.
செவ்வெயில் பள்ளிக்குத் தென்கொண்டி

இருந்த தன்மையுடையது என்பதைத் தவறியப் பிடித்துக் கொண்டு போய் மருமகனாகக் காட்டுக் கொடலின் காலத்திலிருந்தவர்கள், அவன் தகப்பனுருக்குப் போய் செய்து ரூ. 25,000 கொடுத்தால் மரகத மின்னல் காணலாம் என்றுரைக்கப் — இப்படித் கூறியால், 'உனதில் மரகத நன்மகனாக இருந்தால் இதையன்ற கொடுக்க வரக்கூடாது' ஓரிருவர் இருக்கிறதான் 'செய்வார்க்கம்' என்று கருதுகிறோம்.

இதன்பற்றினார்கள் 1925.11
மிகுதகப் பவவீரானாக இதைப்
கொண்டலுக்களில் எதிர்த்தாலும் எவ்வளவு காலம்
பெண்டளார் என்னதான் 1928 தேர்தலு
கொண்டது. இதைப்ப பவவீரனார் நி எப்போது
நின்றார்கள்மே எவ்று இதைத் விடுவார்களே
என்றிருக்கிற நிலையிலே மின்சாரத்தினால்
இதையத்தை இரங்க வைக்கிறார்கள் இ
ப்போது அப்போதில் செய்தது

பாட்டியை உள்ளூருக்குள்ளேயே
வைத்து இரண்டு பிளாட்டிங்
கம்பிகளால் இருதயத்துடன்
இணைக்கிறார்கள். பாட்டியின்
இருந்து சதா மின்புலங்கள்
பாவந்து சென்று இருதயத்தை
இயக்கிக்கொண்டே இருக்கும்.
பாட்டியின் சக்தி மூன்று
வருடடிகள் நீடிக்கும். பிறகு
மீண்டும் அப்பரேஷன் செய்து

அதேபோல் புதுப்பிக்க வேண்டும். பாட்டரி ஒன்று உடனில் இருப்பதே தெரியாமல் ஒத்திசைவாக உறுப்புக்களில் ஒன்று மொட்டாண்டு விடுகிறதாம். அதிமுகை உடல் உறுப்புப் பதி கொள்வப்பதால் அன்றாட அலுவல்களை சீரமைப்பதில் கவலித்து வருகிறது. இவ்வாறு பாட்டரியால் இயக்குவதற்குரியதும்

இருதயம் படைத்த மாக்கள்
லாங்கே என்ற ஓட்டத்
தோலு வயறு இளைஞர்
நூவர் சமீபத்தில் ஸ்ரவீசரில்
திருமணி கூடப் புரிந்து
கொண்டார்!

● ரத்த தானம். கண் தானம், மிரஸ் தானம்¹ என்றெல்லாம் இருப்பது பேரம்.

தேய்யபாது இரத்தம் தாண்டி கூடச் செய்ய
வாழ் என்விற தீகை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமெ
ரிக்காவில் பல வறுமையுடனாகிய போலாசு
இருந்து நோயினால் அவதிப்பட்டிருக்கொள்
வதற்குத் துறவர் காணும் துறவரால் இருந்
தனர். அப்போது ஏற்கனவே இருந்தவரிடம்
அவ்வாறு இருந்ததை எடுத்துப் படிதாய்
இருந்தவர்களுக்குப் பதிலாக வைத்திருந்த
தாய்க்கம். இவ்வாறு உடல் மாதிரி இருந்தால்
முது மணி தேர்த்துக்கூ இவ்வயிதாய்க்
கையிடு விலிச்சைத் துறவரால் இது மிகப்
பெரிய தாக்கவாயாகும். இதற்கு மருந்து

இத்தகையதொரு விஷயம் என்ன
மற்ற சான்றுகளையும், உத்தேசம்
வாது. அதற்கு எவ்விதமான துர
விஷயம் நடத்தியது. தாமதம்
வெளியாகியது. இருதயம்
கோவாஸ்கின்ஸ் பெரிய உடலுடைய
மற்றும் போலீஸ் அமைப்பினால்
நின்றுதற்கு இருந்துவிட்டதாம்.
சரிவர அளவுகளில் இருதயம்
சுருக்கம் கருவத்தின் விளை
திருத்ததாம் தூற்றுத்த தொல்
மற்றும் சக. விவகாரம் சுரு
கவியின் துரத்துதலால் மட்டுமிரு
கவியும்.

6 செவ்விக் கூட ஆரணங்குகள் நகரகூடக்
 காவல் விரிவுகாட்டிநிந்தது காவலாட்சிக்
 கொள்ளப் பெறு போலன் தேசுநாற்புறநடைபு
 7 கவீனத் துப்பாக்கியைக் காவலாட்சி
 போலி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஐத
 8 10 போலின் இத்த துப்பாக்கியை
 கொடுத்தால் கண்ணீர் புளவ "நுபு" கொண்டு
 வெளிவந்து எதிராளியைக் கவர்
 னீர் வெள்ளத்தில் அழித்தி
 னிடுகிறது. அத்தப் பென் கூட
 னிடுகிறது அழிவாகக்கூட அவ
 னுள் 107க்க முடியாது

இவ்வாறு உறுதிப்படுத்தியுள்ளதால், மேல்க்குறிப்பிட்ட
நிபந்தனைகளைப் பற்றி சர்க்கார்
தரக்கூடிய தகவலைக் கீழ்க்கண்டிருக்கிறது.

பாணாப் பொதுக்கி எடுப்பது என்பதைப் பற்றி களடர் திமிஷர்வாறு தகராறு செய்து கொண்டிருந்தனர். நீலாணப் பதிரிப் பூக்கை வெள்ளைகளை எடுத்து நீரிவாறுவது இதுவரை பொது திரைமலாசிகளின் வழக்கம் ஆப்போய்த் த. ஏ. மனுஷாப் கூக்கச் செய்து தீவிரசரி
 ஸி. டார்! எப்படி அவர் பாணர் தீயினர்

பாதுகாப்பு மற்றும்

சேவையின் சின்னம்

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

இந்தச் சின்னத்தை எங்களுக்கு 152 அலுவலகங்களில் நீங்கள் காணலாம். எங்களுக்கு சென்னையில் 25 கிளைகளும், மலேசியாவில் 4 கிளைகளும், கொழும்பில் 1 கிளையும் உள்ளன என்கிறது சின்னம் பாதுகாப்பின் சின்னம்.

பணியின்புடன் கூடிய பாங்கிங் சேவை எங்களுக்கு 56 வருட பாரம்பரியமாகும். அதன் அடையாளம்தான் இந்தச் சின்னம். உங்கள் தொழிலின் வளர்ச்சிக்கும், குடும்ப நலனுக்கும் உதவுகக்கூடிய உன்னத ஆலோசனை விடைக்கும் இடம் எங்கள் அலுவலகம் என்பதற்கான சின்னம் இது.

மிகச் சிறந்த பாதுகாப்பிற்கும் கம்பென்களுக்கும் உத்தரவாதமான சின்னம் இது. உறுதமெங்கும் உள்ள எங்களது நிகுபர்கள் மூலமாக மார்க்கெட் நிர்வாகங்கள் உடனடியாக அறியும் வரம்பின் சின்னம் இது.

உங்கள் அருகாமையில் உள்ள இந்தியன் பாங்க் கிளைக்கு விஜயம் செய்யுங்கள். அங்குள்ள அலுவலர்கள்

உங்களிடம் கண்பக்களைப்போல் பழகிக் கூடியவர்கள்.

பொருளாதார வளர்ச்சியாளர்கள், புள்ளி விவரங்கள் மட்டும்

பண உதவி பெற உங்களுக்கு உதவிக் கூடியவர்கள்.

உங்களுக்குச் சேவையுரிய அவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள்.

பணியுரிவதையே பண்பாடாகக் கொண்ட பாங்க்

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

(ஸ்தாபிதம்: 1907)

பதிவு அலுவலகம்:

இந்தியன் செம்பர் லிமிடெட்க்குள்

என்பினாலேட் சென்னை - 1

சென்னை கம்மாஸ் கங்கேஸ் இன்டர்மீடீரீஸ்
சங்க பொதுக் காரியநிலை (நீதி வி. வி.
நா.நகர் அலுவலகம்) குமாஸ்தி சென்னை கங்கேஸ்
அன்சுபூரணி (தொண்டி) கட்டம். இலக்கி
லெவரி எலக்ட்ரிகல்ஸ் (இந்தியா) லிமி.
வந்தாண்டியாருள் சார்புத் தொழிலி
என். சங்கரன். M. Tech. அலுவலகத்திலும்
சமீபத்தில் சென்னைவில் நிதானமும் வெகு
நிறப்பாக நடைபெற்றது.

வாழ்க, மனமக்கள் !

வாணி தமிழ்
இங்கிலிஷ் போதினி
90 நாட்களில் தமிழ்
மூலம் ஆங்கிலம் தானே
இயக்கவாமாகப் படிக்க,
பேச, எழுத, கனியமாகக்
கற்க, பெரிய புத்தகம்.

விலை தயால் சென்னைக்கு ரூ. 6-25.

இலவசியம் (குடிசைத் தொழில்)
சொப், இங்கி, பத்தி, ஸ்டேஜ் போன்ற
206 புதுத் தொழில்கள் அடங்கியது.
விலை ரூ. 4-00 வி. பி. ரூ. 0-85.

தமிழ் ஸீத்தி கமோதினி
தமிழ் மூலம் கலப்பமாக ஸீத்தி படிக்க
பேச, எழுத, கற்க முடியும்.
விலை ரூ. 2-50, வி. பி. ரூ. 0-85.

குறிப்ப இலக்கு வைத்தியம்
புள்ளிய மூலிகைகள் கொண்டு ஆரோக்
கியம், பஸம் பெற வழிகாட்டும்.
விலை ரூ. 2-50, வி. பி. ரூ. 1-00.

மாட்டு வாகனம் (பக கைத்தியம்)
காய்ந்தடையின் தொங்கலிப் போக்குள்.
விலை ரூ. 3, வி. பி. ரூ. 0-85.

வாணி புகு டிபேச (K)
8, பஸ்பெருமாள் தெரு. ரூம் நெ. 3
சென்னை - 3

தோலநல
பாதுகாப்பிற்கு

விக் கோ
அற்கஜா

ஒவ்வொரு 15 நிமிடங்களு
களு ஒன் நேரத்தில் தேய்ப்பு
தறமான ஓர் துயர்வேத என்
னெய். இதரத் தவறாது உப
பொதித்தால் அது உலகன் கை
ச்சரிம யிதையுடுத்தி, உலக
நீர் தோல் கிளா திகிலித்த
வழங்கித்த.

Vico
LABORATORIES
BOMBAY 14

TAMIL

விக் கோ லாபரட்டிம், பம்பாய்-14

கொள்கின்றோம் :

சென்னை : ஆம். என். கவுடர் & கோ.
58, பத்தித் தெரு - சென்னை-1
சென்னை : M. தொண்டி கங்கேஸ் & கோ.
அலுவலகம் சென்னை - சென்னை-1
பெங்களூர் : கோ. என். கவுடர் & கோ.
கபேதர் கத்திரம் தெரு, பெங்களூர்

இமாலயத் தவறு

பல வருஷங்களுக்கு முன், பலத்த எதிர்ப்புக்குக் கிடைப்பே, சாந்திப்போங்கமாக விவாதிக்கப்பட்டும், மதியல் போன்ற இவிர இலக்கங்களிலும் பிறகு தேசப் பிரதானமாக மாறாத காலத்திலேயுள்ள அபிவிருத்தி மதுவிலக்குக் கொள்கை உருவாகிற்று. நாட்டின் பல மாகாணங்களில் காலவரையில் ஆட்சி யின் திட்டங்களில் ஒரு பெரும் அம்சமாக அன்று இது மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. மக்களின் ஆங்காவுடன் சட்டப் பூர்வமாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்திய அரசியல் சாலைகளில் ஒரு பிரச்சினை இடமும் பெற்று, சரித்திரப் பிரதிபலிப்பைக் கண்டிக்கும் விருத்தியைப் போரில் சாதனைகளை ஒன்றாகவும் பாவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

பல இடங்களில் இருந்துச் சாராயம் உயர்த்தப்படுவதாலும் அளவளவுத்து வகுத்தத்திலேயுள்ள அழகியல் கள் பெருகி வருவதாலும் பல வருஷக் காலங்களுக்கும் இந்தக் கொள்கையை அடுத்து மீண்டும் சிந்தனை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதுவிலக்கு வேண்டாம் என்று ஒன்று வலுவாக உருவாக்கவேண்டாம் என்று அம்சம் மீண்டும் திரும்பிப் பெரிய அளவில் குடியேற்றத்தின் விழைவதால், அதனால் சர்க்கார் பலன் பெறும் ஒரு சிந்திரமான முறையை ஏற்படுத்தியதால் ஒரு பெரும் குற்றத்திற்கு ஆளாகியது.

மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி விட்டு அரசாங்க அங்காரத்தில் சாராய விநியோகம் நடக்கும் போதும், இருட்டில் கண் இலக்கப்படும், சாராயம் காலத்தில் விநியோகிக்கப்படும், குற்றத்தின் கருவிக் அளிக்கப்படும். சர்க்கார் கார்ப்பாற்றலால் தொல்புகள் அழிவிற்கும், அப் பொழுதும் நிராகரத் தோல்புகள் செல்லுமான அளவில் காண்போம்.

சட்டத்தைப் மீறுபவர்களை எதிர்த்து நடவடிக்கை எடுக்க இயலவில்லை என்பதற்காகச் சட்டத்தையே எகலிடும் மரண ஏற்படுத்தி லும், இது வேறு பல பருவிகளில் தர்விக்

கொண்டு போகத் தள்ளியிருப், பொதுமக்கள் சட்டத்தை மீறுபவர்களுக்கு இது அக்கத் தையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கும். எல்லாவிடம் சட்டம் மீறாதபடி குற்றங்கள் தடை பெறுகின்றன. அதற்காகப் பற்றிச் சட்டங்களையே ரத்து செய்து விட்டோமா? அறிவித்த சசமாக இன்னும் ஆட்சி பிடித்தல் வழிகாட்டுபவர்கள் இருக்க துர்ப்போ தனைக்குச் செய் சாத்திக்கலில்.

மது விலக்கை ரத்து செய்வதற்கோ தளர்த்து வதற்கோ எதிர்த்து நடப்பதும் சிவ மரணங்களைச் சிந்திக்கப் பார்த்தல்.

மதுவிலக்கினால் அரசாங்க வருவாய் குறைகிறது தென்று சொல்லப்படுகிறது.

மதுவிலக்கு அமுலில் உண் பிரதேசங்களில் அது அமுலுக்கு வந்த காலத்தில் அதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற வரி நஷ்டத்துக்கு நடரசு மாற்ற வரிவாக விதிகள் வரி போடப்பட்டு. இன்று அது சர்க்காரில் தங்கச் கரங்கமாக நிலவி வருகிறது.

மதுவிலக்கை ரத்து செய்பவென்றும் என்று சொப்பனம்பொறுது, அதற்காகப் போட்ட னாற்று வரிவாய் பற்றியும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தாகவேண்டும், மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதென்றால், அதன் மாற்று வரிவான விதிகள் வரிவாய் தீக்கவேண்டும், மதுவிலக்கை நாட்டும் ரத்து செய்துவிட்டு அதற்காகப் போடப்பட்ட மாற்று வரிவாய் மதுவிலக்கை வலு எவ்வாறு அரசியல் தீது அல்லது முறை யாகும்? நீதி முன்று நினைப்போம்?

பொருளாதார நிலையில் பார்க்கும்போதும் மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதோ தளர்த்து வதோ விவரத்தில் நிரூபணம் காணலாம். இன்று மதுவாரிவர்க்காடி குடியில் காண்கில் இடங்களில் பொருளால் உள்நாட்டிலிருந்தும் வெளிநாட்டிலிருந்தும் எம் குடியாடகும் பண நோட்டு அச்சடிப்பதை அடிப்படடுத்தி யும் பெரிய அளவில் திரட்டிச் செலவுத் திருப்பும், இச்செலவு நிரந்தரம் தப்பத்தி சாலை உள் நிறுவ குறைகமாகப் பண்டப் வேண்டுகோள்களால் அங்குடச் செலவில் அழிந்து விடக் கூடாது. ஒன்றுபடாவிதம் எல்லாம் கையாடலாகப் போகும் இந்தச் 'செயற்கைப் பணம்' (கடன் வரக்குதல் மூலமாக நோட்டு அச்சடிப்பு நடக்கும் இருக்கிக் கட்டப்பட்ட பணம்) குடி சாராயம் போன்ற வின் செலவில் அழித் தால் பொருளாதாரம் நிலை குன்றுகிறது. தொழில் அல்லது விவாபாரம் செய்வதற்குப் பட்ட மலிதன் கடனெழுப்பி அதை வின் செலவில் விநியோகம் செய்தால் அவனுக்கு ஏற்படும் கதி போலவே நாட்டிற்கும் அதன் செல்வம் வின் செலவில் அழித்தாலும் பற்றும். மதுவிலக்கை ரத்து செய்வது இமாலயத் தவறு.

சென்னை

11-1-64

சி. ஆர். ரமணி

'கூலி' 10-1-64த் தேதி இதழில் 'அது கயா' எழுதியிருக்கும் 'பெண் வக்கில்கள்' என்ற கட்டுரையில் ஒரு சிறிய பிழை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஓரிடத்தில் 'இதற்கு விதிவிலக்காகத் திருவனந்தபுரம் நீதிபதி ஸ்ரீமதி அன்னா மான்காண்டா' என்று இருக்கிறது. 'என்று கண் டிருக்கிறது. இது சரியல்ல. கோளா எதற்கொட்டில், இது என்னுருளத்திலிருக்கிறது. உயர்தர நீதிபதி கந்தாண்டை வக்கில்கள் பெண் மனி ஸ்ரீமதி அன்னாசென்டி ஆவார். இவர் கோளா ராஜ்யத்தில் நீதி இலாகாவில் சேர்ந்து படிப்படியாக உயர்த்தப்பட்டுத் தற்போது நீதிபதியாயிருக்கிறார். இதனால் கோளத்தில் வக்கில்கள் சப் ஜுட ஜாகவும் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகவும் பணி புரிகிறார்கள்.

என்னுளம்

10-1-64

கல்யாணி

முன்பின் தெரிந்திராத ஒருவர் அந்த வெயிலில் வேரு வேரு என்று ஸ்வாமிஜினை தோக்கி ஓடி வந்தான். ஒரே ஆவந்த பரவசமாக வந்தான்.

அவனது வலது கையில் ஒரு மூட்டை யும் டம்ளரும் இடது கையில் ஒரு பண் கூலாவும், கை இடுக்கில் ஒரு விரிப்பும் இருந்தன.

ஸ்டேஷனில் கத்தமான ஓர் இடத் தில் விரிப்பை விரித்தான். மூட்டை யைப் பிரித்து அதிலிருந்து ஆணவிக உணவும் பண்டங்களும் பரிமாறினான். மண் பாண்டியிலிருந்து நீர் எரித்து வைத்தான்.

திருப்பாவன். இன்று மத்தியானம் வழக்கம் போல் சிறிது தூங்கப் படுத் தேன். தூக்கத்தில்... அதை என்ன சொல்வேன், போங்கள்! ஸ்ரீ ராமஜி .....ஆமாம்.....ராமஜியேதான்... இந்த ஏழைக்குத் தரிசனம் தந்தார்! உங்களை எனக்குக் காட்டி, நீங்கள் தேற்றியிருந்து பட்டினிவாக இருப்பது தம்மை வருத்துகிறது என்று கூறினார். 'புதிதாகப் பணிவாரங்கள் பவ்வளி எடுத்துக் கொண்டு இப்போதே நீ ரயில் நிலையத்திலிருக்கும் அவரிடம் ஓடி' என்று ஆக்ஞாபித்தார். நான் கட்டே ரென்று எழுந்தேன். ஏதோ வெறும்

அறிவுக்கனலே,

53

அருட்புனலே! ரா.கணபதி

ஸ்வாமிஜியிடம் வந்து. "பாபாஜி! உண்ண வாருங்கள்!" என்று அழைத் தான்.

ஸ்வாமிஜிக்கு ஒன்றுமே புரில்லிதே. "அப்பனே, என்னைத் தவறாக யாரோ என்றெண்ணி உபசரிக்கிறாய் போலிருக் கிறது" என்றார்.

"அதெவ்வாம் இவ்வை: நான் கண்ட பாபாஜிதான் நீங்கள்" என்றான் அவன்.

"நீ கண்டாயா? எங்கே? எப்போது?" என்று கேட்டார் ஸ்வாமிஜி.

அவன் ஆரம்பித்தான். "நான் இந்த ஊரில் பசுணக் கடை வைத்

கனவுதான் என்று நினைத்து மீண்டும் உறங்க மூலங்நேன். என்ன அதிருஷ்டம் பாருங்கள்! மறுபடியும் ரகுநிர் தொன் றினார். உங்களுக்கு உணவு படைக்கு மாறு கட்டளை இட்டார். இதோ புதி தாகப் பூரியும் மிட்டாய்களும் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறேன், பாபாஜி! "எழுந்திருந்து வாருங்கள்" என்று மூடித்தான்.

ஸ்வாமிஜியின் கண்கள் மாலை மாலை யாக நிரைப் பொழிந்தன. "கருணைக் கடவு, ராகவா! இந்தனை பரிவா உணக்கு?" என்று விம்மினார்.

மிட்டாய்வாவாவுக்கு மண்தார நன்றி கூறி உண்ண ஏழுந்தார் ஸ்வாமிஜி.

"பாபாஜி, எனக்கு நன்றி கூறுகிறீர்கள்! இதெல்லாம் ஸ்ரீராமலீலையில் சித்தம்!" என்று மிட்டாய்வாவா, சாமசந்திரி பாரிசுர ஸ்ரீராமன் கணவன் தேவன் றி அன்பாக இரேவணபுரமாகவும் அவன் எல்லாவு விபிவானு இரக்கவென்கிறீர்?

இந்தக் காட்சியைக் கண்ட வானிகர் அசையாநம், பச்சாத்தார்ப்பாநம், அவ மாளமும் மேலிட ஸ்வாமிஜியின் காணில் விழுந்து மண்ணிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்.

"மண்ணிப்பா? உங்களை நான் என்னடி மண்ணிப்பது?" என்று ஸ்வாமிஜி, "கீழ்க்கு குற்றம் செய்யக்கூடாது நினைத்து உங்களை நான் மண்ணிக்க வேண்டும்?" என்று கவிஞர் கிரிப் புடன்.

அவருக்கு (அ) அருவாய் அருவாய் அருவாய்? ஆவாய் அருவாய்?

என்று மறைந்த ராகவன் தன் அருத்தை மும்-ஆவையையையும் இவ்வும் கரக்கத் தயாராக இருக்கிறான். ஆதலால் அவன் அடையத்தான் நாம் தயாராக இல்லை.

பிரதேசம் தவறும் பாசிரிதி அம் வெளிவரத் திவ்யம் பூவணிய கருவ பாயித ஸ்ரீராமரதுக்குக் கிளம்பி உத் திவித்தார் ஸ்வாமிஜி, வாயில் ஸ்ரீராமன் என்ற ஸ்ரீராமன் தவிர திவ்ய வெளி யில் அமர்ந்து தியானம் புரியவாருவர்.

ஸ்ரீராமரின் ஸ்ரீராமன் மாயிடராக இருந்த சரத் சந்திர குப்தா ஒரு வன் டார். ஸ்ரீராமன் மாயிடர் என்ற முறையிலும் பல பாசிரிதிகளாக கண்டவர் அவர். என்றாலும் இவ்வாய் மாயை எவ்வாய் அவர் கண்ட திவ்ய. ஸ்வாமிஜி யின் அறிவுக் கணவன் கண்கள் அரைது கண்கள் சந்தித்தவுடனேயே அந்தக் கணவில் புட மாக வேண்டிவருவது அவரது கண்களைய உவந்துகொண்டு தயர் பெற்றுத் து "மாயத்துவம் திரிதம்" என்று உவந்து வெளியே கண்கள் நான் திரி தம் மாயைகள்" என்று திரிதம் சரத் சந்திர குப்தா வேடிக்கையாகக் கூறுவதுண்டு.

கவாமிஜியர் சரத்தும் மாயைகள் 'அறிவுகள்' சொந்து கொண்டார்கள். அறிவுகள் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஏதோ நிறும் மண்ணை கண்கள் நடவாய் புது பித்ததுக் கொண்டாற்போயே வெளிக் குவரும் உணர்ந்தார்கள்.

"ஸ்வாமிஜி, தாங்களே பரிவாரிக்கு கிறீர்களா?" என்று பரிவோடு கேட்டார் சரத். "ஆம்" என்றார் ஸ்வாமிஜி.

"அப்படியானால் என் இவ்வுத்துக்கு வாருங்கள்" என்று அழைப்பு விடுத்தார் சரத்.

"வந்தால் என்ன கொடுப்பாய்?" என்று குழந்தை போல் வினவினர் ஸ்வாமிஜி.

"என் இதயத்தைக் கொண்டு இன் கணவர் பணியாடும் செய்துவிடுபேன் அப்பா" என்று தொடும் கொடுத்தியம் மாயை விவாதம் பாடினர் சரத்.

இருவரும் சரத்தந்திரரின் வீட்டை அடைந்தார்கள். அங்கு சென்றதும் ஸ்வாமிஜி ஒரு வங்காளிப் பாட்டை குறுமுறைத்துக் தாம் - "திருத்தரணித் திரு குருதிதேபு என் தொழன் வரவேணும்" என்று.

சரத் சந்திரர் தமது அதுவாய் மாயைக் களைக் களைத்து வெற்றுவை அணித்து, சரத் சந்திர மூகத்தில் விட்டிட்டுக் கொண்டிருந்தார். இருவரும் ஆனந்த மாக உவந்தனர்.

ஸ்வாமிஜி ஸ்ரீராமனில் தங்கியிருக் குங்கோது உள்ளூரில் இருந்த வங்காளிகள் மாயரும் தமது ஸ்ரீராம திவ்யைச் சேர்ந்த வெவ்வேறு தம விவைய எழுது தரித்தபடி இருந்தனர். சமய விவரங்களைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்கார் ஸ்வாமிஜி. மாயை வேலைகள் மூல சந்தித்திவெ கணமும்.

"ஆம், சித்தாரஞ்சலமாக காண்பு மாயிதீர்களா?" என்று ஒரு நாள் ஸ்வாமிஜியைக் கேட்டார் சரத்.

"குழந்தாய், மகத்தான பணி கொள்ளு நாள் திறைவேற்ற வேண்டி யிருக்கிறது. பணியின் மிகுமைவையும் என் ஆற்றலின் நிறுவனமையும் எண்ணி நான் மனம் கொடுத்து போகிறது. (பெரிய காரியம் ஒன்றைச் சாதிக்கும்படி மான் குர எனக்கு ஆக்ஷை இட்டிருக் கிறது. அது நமது தாய் நாடு மூல வந்ததும் புகழ்ச்சிகளையும் பெரும் பணியையும், நாட்டில் ஆதரிகள் என் னது அது மட்டத்துக்கு வாக்ஷை மீட்டது. பங்கமும் வெளிமும் தனி விசித் தாடுகின்றன. இந்தியா உதவெகம் மொ வெவ்விதம் கூல ஆதரிகள் தான் அமை உவந்துவரும் வெற்றி கொள்ள வேண்டும்" என்று உவந்தி கொள்ளக் கூறினர் ஸ்வாமிஜி.

அவரது ஆர்வம் சரத் சந்திரரை அப்படியே கூட்டிப் போட்டு விட்டது. அவரிடம் பணிக் குத் தம்மை இதய தீர்வாய் அளித்துக் கொள்ள முற்பட்டார் அவர். அந்தரங்க சந்தத்துடன் "ஸ்வாமிஜி, அடியேன் இதோ இருக்

“சொந்தக்காரர் மாதம் மூலம் தெரிவாய் வடாணையைக் கேட்க வந்துவிட்டாருமே!”

“நீங்க அறிவிட்டாவிடீ! சந்தைக்கு நல்ல விட்டுக்காரரை வந்திருக்கிறேன். ஏன் விட்டுச் சொந்தக்காரர் வடாணையைக் கேட்க, இவன் இவன் வந்து சொல்லி கொடுக்கிறே!”

விநேஸ், தங்களின் பணிக்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென வினாசு கேட்கிறீர்கள்?” எனக் கேட்டார்.

“கையில் கட்டாரையும், கண்ணாடும் வுள் எடுத்துக் கொண்டு விடு வீடாகப் பிச்சை கேட்க உன்னால் முடியுமா?” என்றார் ஸ்வாமிநி.

“இதோ புறப்பட்டேன்!” என்று சரத்.

கையில் கட்டாரையும் எடுத்துக் கொண்டு, தான் வந்த ரயில் நிலையத்தில் ஸ்டேஷன் மாஸ்டராக இருந்தாரோ அது நிலையத்தில் உள்ள போர்ட்டிக்களில் பிச்சை கேட்டார்.

சத்தியாச ரோகத்தில் இவர்களை யாமவே நிலைத்த லீவன்கள் இடிகப் புலையே வலிக்கத்தான் செய்திருக்கிறார். அவர்களால்தான் இன்னமும் இத்தகப் புலி வாழ்கிறது.

“நான் இந்த ஹாத்தரலில் நிண்ட நான் தங்கி விட்டேன். யாடுகள் எங்கும் அதிக காலம் தங்கக் கூடா

தென தியதி. மேலும் எனக்கு உங்க விடமெல்லாம் வேறு சந்தம் வளர்ந்து வருகிறது. நான் ரோக வேண்டும். தனிடம் செய்யாதீர்கள்” என்று ஒரு நாள் கேட்டுக்கொண்டார் ஸ்வாமிநி.

மற்ற ஹாத்தர் பக்கங்கள் ஸ்வாமிநி போக சம்பந்திக்காதபோது தமது திக யத்தையே அவருக்குப் படைத்த சரத் சத்திரம் மாட்டி “பெண்கள் போடுங்கள்” என்று தொடர்ந்து. “நானும் உன் வருகிறேன் தெரியுமா?” என்று.

ராமநாத்ரு வந்தபடியே போன்ற அவர் ஸ்வாமிநிமே சத்தியாச திகைப்பும் பெற்றார்.

ஸ்வாமிநியும் சரத்தும் நன்றாகேசத் துக்குப் புறப்பட்டார்கள். இந்தியக் கலை அடக்கி ஆனம் பகவான் ஒருநாள் கேள்வி. அவரை வளர் தாங்கிய கேள்வியும், ஹிமா லயச் சாரலில் உள்ளது. இன்றைக்கும் எவ்விதம் சென்ற டைய முடியாதது அது. என்னதான் ஒரு கருக்கு முன்னால் என்னைக் கேட்டானேன்?

சரத் சத்திர ருப்பா வேள்கியமாக வாழ்ந்து வருவான். மலையாளத் தின் கடுமையான அவரால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அவருக்குக் ஒரு வாக இருந்து உபதேசம் செய்த அதே ஸ்வாமிநி. இப்போது கோழாசுவம், தாசனாகவும் இருந்து அவரது உள்ளத் வதக் கொட்டுவிட்டார்.

ஆழம் தெரிந்திராத காட்டாறுகள் குறுக்கிடும்போது ஸ்வாமிநி முன்னால் சென்று சரத்தைப் பித்தொடரச் செல் வாராம்—அப்போது நேரிட்டால் தமக்கே அது நேரிட்டதும் என்று. சரத்துக்குக் காய்ச்சல் வந்துவிட்டது. அப்போது அவரது உடலுறக்கம் செல்லும் ஸ்வாமிநியே கமந்துகொண்டு சென்றார் — பாதரளை உடைய. பிரிதொரு போது “ஸ்வாமி, நான்கள் எங்கைக் கைவிடப் போகிறீர்களா?” என்று சரத் ஸ்வாமிநியைக் கேட்டார். அப்போது ஸ்வாமிநி, “ஹட்டன், உன்னுடைய செருப்பைக்கூட நான் தூக்கியிருக்கிறேன் என்பதை மறந்து போனாயா?” என்று நினைவுபடுத்தினார்.

இருவரும் ஸ்ரீகங்கை அடைந்தனர். சித்திர விதிந்திரமாகத் திகழும் தலம் அது. ஏதோ ஓர் சரவே உலகையெல்லாம் துறந்துவிட்டு, லீமோசுமினியின் பாதத் தில் வந்து சாந்திபுடன் துறவியாக அமர்ந்திருப்பது போன்ற படு அது. மலைகள் தவிரச் சூழ்ந்திருக்க யார் கண்ணுக்கும் காணாமல் சத்தியாசம் அழைப்பிதிக் கொண்டிருந்தது நன்றே

புதிய ரேயான் ரக
காஸ்டிக் சோடா
தொழிற்சாலை

தினசரி 60 டன் உற்பத்தி செய்யக் கூடியது

பழைய தொழிற்சாலைக்கு அருகாமையில் உள்ள
185 ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள நிலப்பரப்பில்
இப் புதிய தொழிற்சாலை அமைக்கப்படுகிறது

1984 மார்ச்சி 5-ந் தேதி அன்று
டாக்டர் எம். பி. சாமஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள்
அடிக்கல் நாட்டுகிறார்

தமிழ்நாடு அரசாங்க தொழில் அமைச்சர்
திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள்
நிலைமை வகிக்கிறார்

மேட்டுர் வெடிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல்
கார்ப்பொரேஷனின் ஸ்பிரிடெட்
மேட்டுர் அனல் R. S. கோல் தூய்மை
மாணவியர் ஏஜென்ட்கள்
கொடியாடி ரிசைக் ரிசார்ட், ஸ்பிரிடெட்

செய்து, அந்த வேதத்தோடு சேர்ந்து பார்க்கத்தக்க காரணமும் உரை வேய்தல் பரிசுஷாரிலுள்ள துக்கியுத்த சண்டையோடு கூடிய சத்தியாபிவித தான் நினைவூட்டும்.

புள்ளியப்பதிலில் சரத் மீண்டும் ஜூரத்தில் விழுந்தார். சேதாரநாதத் துப் பரமேசுவரையும், பதரிநாதத்து ரமே சுவரையும் தரிசித்து வர எண்ணியிருந்த ஸ்வாமியி டி தம் திட்டத்தைக் கைவிடும் முடியாதது. சீடரை அழைத்துச் சென்று மீண்டும் ஹாதரம் - 13-வா. வந்ததும் ஸ்வாமியி டிக்கும் ஜூரம் வந்து விட்டது. நம்மூர்மேசுவரில் விழுந்துக் கொண்ட மலேரியா தீவிர காலபத் தைக் காட்டிவிட்டது. இவ்விஷயத்தை அறிந்த வர நகரத்து மடத்தினர் அவரை உடனே அங்கு வந்துவிடும்படி எழுதினர். ஜூரம் சற்றுத் தவிர்த்த பாலுதியம் மிகவும் பலவிதமாக இருந்த ஸ்வாமியி டி வர நகரத்துக்குப் புறப்பட்டார்.

சரத் சத்திரசீடம் விடை பெறுவது வேதில் முடிவிற காரியமாகியும், கண்ணையடைவிற தாய் போலப் பம மாதங்களுக்குப் பிறகு சரத் சத்திரர் வர நகரத்து மடத்தை அடைந்தார். அவரை தீர்த்து வைக்காது வரவேற் தனர் அங்கிருந்த சத்தியாபிவித. சரத் சத்திரருக்கு எந்த வடேஷன் மாக்டர் சதாரத்தார் என்ற சாதுவானார்.

1885-ம் ஆண்டு இறுதியில் ஸ்வாமியி டி சரதகரம் திரும்பினார்.

அங்கிருந்தோருக்கு மக்கள் சேவை பற்றி வலியுறுத்தலானார் ஸ்வாமியி டி, தாம் கண்டதையும், கேட்டதையும் அவர்கள் யாவருக்கும் பொதுவான அனுபவமாகினார். வேதில் பாய்ச்சிய நீர் தரு முழுதிற்கும் செல்வது போல் பரீ ராமிருக்கும் கைத்தின் வேராக விழுந்து சங்கத்தினர் யாவருக்கும் தம் அறிவைத் தந்து வந்தார் ஸ்வாமியி டி.

உண்மையான ஒளிந்த மதத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால் அப்படிச் சாக்க விரும்புபவர்கள் ஹட நம்பிக்கை களைத் தாக்குவதில் அந்நியர்செனவித் தீர்மானம் இருக்க வேண்டும்; அவற் றைக் கணித்தபின் ஒளிந்து மதத்தினுள்ள உத்தமமான உண்மைகளைப் பாரெக் கும் பரம்ப வேண்டும் என்பதையே இச் சமயத்தில் முக்கியமாக எடுத்துக் கூறி வந்தார் ஸ்வாமியி டி.

சுருதியாகிய வேத வேதாந்தங்களி யும், ஸ்மிருதியாகிய தர்ம சாஸ்திரங் களையும் குருபாபிக்களுக்குக் தெரிக்க விரும்பினார் ஸ்வாமியி டி. ஸ்வாமியி டி பாச

தத்திற்கும், முக்கியமாக எங்காளத் திற்கும், ஆத்மிய அருத் தொண்டுகளில் முன்பு வேதமோதுதல் அபரி மிருத்தி யுற் செய்ததுதான். தாத்திரிக ஆர ணங்களும், அதன்பின் கௌரவக் தேவ சிற் பத்தி மாரிக்கமும் வங்கத்தில் வேத அத்தியயனத்தை மஹபர் செய்து விட்டன என்பதே உறவாய். வங்காளத் தில் மீண்டும் வேதநெறி தழைத்தோக் கப் பாடுபட்டவர் ஸ்வாமியி டி.

வேதத்தைக் காத்துத் தருவதற்குத் தானாகவே அவதாரங்கள் எடுத்ததும்?

வேத அத்தியயனம் ஒரு குறிப் பிட்ட சாராருக்குத்தான் உரிவது என்ற தர்ம சாஸ்திர விதியை ஸ்வாமியி டி ஒப் புக் கொண்டதில்லை. ஆத்மவிசாரம் செய்து பிரம்மாநுபவம் பெறுவதற்கு யாவரும் உரிமை பெற்றிருக்கும்பொது. அத்தகு உபாயம் மட்டுமேயான வேதத் தில் என்னாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை என்பது சரியாகாது என்பதே ஸ்வாமியி டி வ்ருத்து.

என்னதும் அவர் பாசத்தின் சமூகப் பழப்பு விதியை ஆட்சேபித்ததில்லை. ஆனால் அதன் அடிப்படையிலே உயர்வு - தாழ்வு எண்ணங்கள் ஏற்படுவதாகக் கூறிக் கண்டனம் செய்தார் அவர். தாக்கல் தாழ்த்தவர்கள் என்று ஒரு பிரிவினர் எழுதும்படி செய்து விட்டு, அதன்பின் அவர்கள் பிற சமயங்களி யும் தழுவக் கூடாது என்று எதிர்பார்ப் பது எப்படிப் பொருத்தும்? இதுதான் தான் விதித்து விஷனர்கள் தீவிர மாகச் செயல்பட்டு வந்த காலத்தில் நின்ற மதத்தை சமரஸிக்க வேண்டி விருந்த ஸ்வாமியி டி தடைமுறை ஆசா ரங்கள் பவயத்தைத் தாக்க நேர்ந் தது. எந்த மதமுமில்லாமல் மெல் டாட்டு வேண்டி இவர்களையே வெளி தென மறிந்த இந்தியர்களுக்கு மத உணர்வு ஊட்டுவது; இந்து மதத்தை விட்டுப் பிறமதம் தழுவ எண்ணியவர்கள் அங்வாறு செய்வாற்படி காப்பது; நதித் துக்களாகவே இருந்தவர்களின் காவற் துக்கொங்குவாது சில சில ஆசாரங் களைக் கைவிடுமாறு செய்வது -- இந்த முப்பெரும் பணிகள் ஸ்வாமியி டி தோலில் சார்த்திருந்தன. எனவே ஒரு புறம் ஓர் இவ்விதத்துக்காக நின்ற மதத்தின் பெருமைகளை புழங்கிய அவரே. இன்னொரு புறம், இவ்வேர் விட்டுவந்துக்காக அம்மதம் மோட் பாடுகள் சிலவற்றைத் தாக்கவும் வேண்டி விருத்தது.

வேத சாஸ்திரங்களின் வரநகரத்து சமயிருக்கும் கைத்தினர் படிக்கப்

கொண்டிருக்கும் உலகைத் தன்னுள்
எப்படித் தோள் கொடுத்துத் தூக்கித் தீய
நாட்ட முடியும் என எண்ணி எண்ணித்
தம் இயலாமைக்காகப் பரிதவித்தார்.
உலகனாசின! அந்த அருள் எண்ணம்
பெருக்காமல் போகுமா?

1889ம் வருஷ இறுதியில் வர
நகர மடத்திலிருந்து புறப்பட்டுவிட்டார்
ஸ்வாமிஜி. பீதூரில் உள்ள வைத்திய
தாதன் என்ற புகழ் வாய்ந்த சைவப்
புதிய அடைந்தார். அங்கிருந்து
காசி ரொம்ல என்னி சிகர்த்தார். காசி
பிரேமியே நம் செயலில்லாது காவல்
சுபிக்க வேண்டும்; விகவநாதனும்.
அன்னை அன்னாபுரணியும் நம் எவர்
காவல்களை எட்டி. இயக்குவீரர்கள்
என்பதை அரணுகதனாக இருந்து பார்க்க

வேண்டும் என்று விரும்பினார் ஸ்வாமிஜி.
ஆனால் காசிநாதனோ அவர் காசி
செல்ல முன்பே வேறு திட்டங்கள்
போட்டுவிட்டான். அவனுடையபாத்தி
விருத்த யோகாருத்தர் அம்மை வார்த்
தும் படுத்துக் கிடப்பதாக வைத்திய
தாதத்துக்குச் செய்தி வந்தது. உடனே
அவனுடையபாத்துக்குப் பண்ணாமாணர்
ஸ்வாமிஜி. யோகாருத்தருக்கு கச
குளவுகள் செய்தார்.

ஸ்வாமிஜி அவனுடையபாத்திலிருந்து
போது. காஜிபுரில் வசித்து வந்த
பவதூரலி பாபாவைப் பற்றிக் கேள்விப்
பட்டார். அவனாகக் காண 1890ம்
-ஆண்டு துவாரி மாதத்து மூன்றாம்
வாரத்தில் காஜிபுரில் சென்றார்.

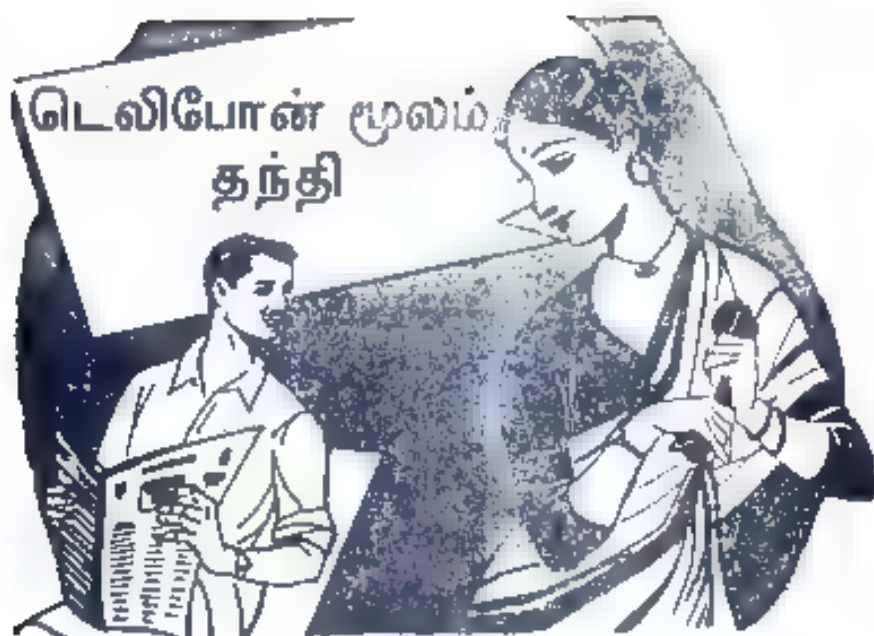
யார் இந்தப் பவதூரலி பாபா?

(தொடரும்)

1. 2. திரு. ம. பொ. வெள்ளையன் மடம்
அவர் சென்றதைப்போட்டுச் சென்ற வுட்
கண்டிப்போட்டில் நடைபெற்ற வழி
வழியுடைய அந்தரங்கத்திலும் காமராஜ்
நா கந்து பொண்டிய, 3. பாபா சீனிவாச
பக்க சம்ப ஆகாவில் முயல்கட்டாளைய
கவாடிகம் திருத்திய திருப்பாவை உபக்
வாத்திய ராஜாஜியம், திகழ்கும். 4.
புத்தரநாசு 1 திகைவுக் தபால் தலைநீள் சிற
படுமையக் கொண்டுவரப் போண்டி நாண்டி
தேவரம் பூமிநி என். என். வசந்தநாசுராரியிடம்
தொடங்கியுள். 5. சென்னை நகரில் வருகத்
தின 27-ம் ஆண்டு திறைவு விழாவும் தமிழ்த்
திருநாளும் சென்னை முதல் அமைச்சர்
திரு பக்தவத்சலம் தலைமையில் நடந்தன.

தெலிபோன் மூலம் தந்திச் செய்திகள் துரிதமாக கொடுக்கப்படுகிறது

தந்தி துரிதமாக கொடுக்க
வினாத்தரையில் தெலிபோன்
செய்திகளும் விவரமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

பாணர்ஜி
* 4 ரூ 31670

புதுச்சேரி

தந்தி துரிதமாக கொடுக்க
வினாத்தரையில் தெலிபோன்
செய்திகளும் விவரமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன.
தந்தி செய்திகளை மூலம்
பெறவோ செயல்படுத்த
பெறவோ செயல்படுத்த
தந்தி செய்திகளை

இது மலிவானதும்கூட
* 4 ரூ 31670 எனப்படுகிறது
வார்த்தைப்பாக்கங்களாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

உள்ளூர் தெலிபோன்
வார்த்தைப்பாக்கங்களாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன.
இடங்களில் இவ்வாறு
கொடுக்கப்படுகின்றன.

தந்தி செய்திகளை மூலம்
பெறவோ செயல்படுத்த
பெறவோ செயல்படுத்த
தந்தி செய்திகளை

உங்கள் தந்தியை தெலிபோன் மூலம் பெறங்கள்

தந்தி அனுப்புவதில் உங்கள் தெலிபோன் செய்திகளை மூலம்
பெறவோ செயல்படுத்த
பெறவோ செயல்படுத்த
தந்தி செய்திகளை

உங்களுக்கு சிறந்த முறையில் சேவை செய்ய எங்களுக்கு உதவுங்கள்
தபால் தந்தி மூலமாக

100, 1000

இருபது மில்லியன்கள் வந்தன. அறுபது பேரைப் பேட்டி கொடு அங்கனில் பள்ளி என்று பேர்வைத் தேர்த்தெடுத்த உத்தியோகத்தில் தியம்புதலாய்க் கடிதம் கொடுத்தார்கள். இத்தப் பள்ளியைப் பேட்டியில் நூற்று பேர்வளை வேண்டிய கோரித்தார்கள்! புகளியில் தியம்புகள் வாழ்க்கைக் கொள்கைக்கு ஏற்ப ஆசிரியர்களுக்குத் தக்க சம்பளம் நம் குடியிருப்பு வசதியைப் செய்து கொடுத்த தாயவந்தித் தமிழ் நாட்டிலிருந்து உபாத்தியாயர்கள் அங்கு செல்ல மாட்டார்கள். இந்த இக்கட்டான நிலையைச் சமாளிக்கத் திட்டத்தில் உத்தியோகம் பார்க்கும் தமிழர்களின் பணியை மார்களில் நல்ல படிப்பும் அறிவு நுழைக்கவும் பெற்றிருக்கும். பள்ளி முயல் வந்தார்கள். இன்று மதராசில் கல்விச் சங்கத்தின் சார்பாகக் கல்வி போதிப்போசில் எழுப்பித் தாது உதவித்தவர்கள் ஆஸிரியைகள் தான்.

தில்லியில் பம்பேயு பதவிக்காலும் தெரிவிக்க இங்கும் குற்றத்தாகவில் சங்கத்துக்குக் கொத்தமாய் இரண்டு பங்கிலும் காட்டாகக் கு அமர்த்திக்கொண்ட நாளைய பங்கிலுமாய் ஏற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்தக் குற்றத்தைக் எப்போது கருவது? தாய்மொழியில் கல்வி கற்பிக்கப்படுமா என்று உட்காரங்கள் அமைத்து எதில் உபயுக்களை நடத்தினதும் குற்றத்தைக் ஆரம்பித்தல் நமக்கானத்தில் உட்கார்த்து கடிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை நீடிக்க விடுவது சரியாகுமா? தில்லியில் உள்ள சீதோஷன் தீயவைக் கொஞ்சம் எல்லையில் பாருங்கள். நாளையத்தில் நீர் உட்கருவது கருவ ருசீர், கோடைக் காலத்திலே உட்கருவாய் வெயிலுடன் புழுதிக் கடித்துச் சேர்த்து கொள்வது உண்டி. நாட்டில் எதிர் காலச் செல்வங்கள் இத்தமைய கோக்கிக் கருக்க உண்மையானமாய் கட்டடங்கலும். மேலது நாற்காலிகளும் ஏதோடு செய்து தர வேண்டாமா?

மதராசில் கல்விச் சங்கத்தினரின் ஈனத்தாரா உணர்ச்சியுறும் தயார் கிடக்க கொண்ட பல தயவந்தர்களின் ஒத்தணுதர்ப்பு ஊழா ரீதியு ரோடு, போது என்டெட், சீரோல்பாக், கிறிஸ்தவ ஆவிய இடங்களில் கட்டிடங்கள் அமைக்கத் தீர்மானித்தார்கள். இவற்றில் சிலர் ரோடு, போது மனம் ஆவிய இடங்களில் பன்னிக்கட வேல் ஏற் கொண்டு புத்தியாலிவிட்ட போயினால் பெருதி வரும் மானம், மானவிக் கொணக்க ஏற்புக் கட்டிடத்தை நேரடியாகத் தரிக்க வேண்டிய தீர். ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இவ் வருஷத்துக்கு முக்குப் பத்திரி திரு ஆர். வேங்கடராமன் அவர்கள் தில்லிக்குச் சென்றிருக்கிறோடு இச்சங்கம் செய்த வரும் தக்க காரியங்களுக்கும் செங்கட் அரசாங்கத்தின் உதவியும் அவரிலும் கிட்டவேண்டும் என்ற பேருதோக்குடன் ஒரு ஸட்டம் ரூபாய் கடைக் கழி செய்தார். ஏறக் குறைய இந்தச் சங்கத்தின் டி. சி. எஸ். தரிமக் காரணத்தினாலும் ஒரு ஸட்டம் ரூபாய் கடைத்தது. திரும்ப கோபமிருவது வருஷ ஆரம்பத்தில் அமலாகி இரு பத்தவத்தசம் கிரேவராக் பன்னிக்கடத்தின் அம்பிவாரக் கல்வி நாட்டிலார். அமைத் தொடரித்து, செங்கட் அரசாங்கம் வருஷத்துக்கு ஒரு ஸட்டம் ரூபாய் தருவதாக ஸாக்களித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. விதவதர் பன்னிக்கடத் தின் அம்பிவாரக் கல்வி நாட்டிலவர் பாரதப் பிரதமர் ஜவாஹர்லால் நேரு அவர்கள். நேருஜியும் இரு பத்தவத்தசனரும் ஆரம்பித்தவைத் தல்ல காரியங்கள் தடங்கல் ஏது மீளத் திறந்தவரும் உபபதிம் ரூபமிக்கி.

இந்த இரு கட்டிடங்களும் புத்தியால கருவ மேலும் போருகத்தி தெனம்படு விடு. இதற்காக ஏற்கனவே, மதராசில் கல்விச் சங்கத்துக்காக இரண்டு தடவைகள் உதவித் கச்சேரிகள் செய்துள்ள முயற்சி உண்டி. கட்டிடக்கமி அவர்கள் மீண்டும் இப்பாதம் விடுதலும் தெரிவந்து போது என்டெட் பன்னியிலேயே உதவித் கச்சேரி செய்வதிருக்கிறார்கள்.

கிறிஸ்தவம் பிர. ஜி. எஸ். என்.பாஸ்கர் பட்டிவாக்கி தீயவால தில்லி நாய்வுப் பரிட் காலிக் இப்பள்ளியைச் சேரித்த மானம் மானவிகள் தொண்டாற்றாறத்து சேலித்தம் கெளரியிருக்கிறார்கள். இத்தடம் விடுதலித் தீயவால்கள் பன்னியில்க் பன்னியைத் தட்டிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள்.

சென்னைச் சோவையாளாய் படித்துத் தேர்த் தங்கலும் நதராசினி கல்விச் சங்கத்தினர் கிறிஸ்தவத்தும் பெருமை தேர்த் ௧௧7 வருஷத்துக்கு எல்லாருமே உதவித் உணர்வார் ௧௧7இருக்கும்.

ஆர். வேங்கடராமன், டாக்டர் கம்பர் ௧௧௭௭, எச். ஆர். பட்டாசிராமன், பி. ஆர். ௧௧௭௭ தங்கள் ஆலியோளரத் தொடரித்து இன்னோடு இச் சங்கத்தின் தீயவாய் பதவினை ஏற்றித் தரும் டாக்டர் ௧7. என். கோகந்தாசன் அவர்களுமே ௧௧7 இலாகக் திறனும் அலிய கோக்கினாலும் இவ்வியா தீயிருக்கு இச் ௧௧௭௭ ஆற்றும் தொண்டு மேலும் மேலும் கொக்கப் பெரிதும் உதவும்.

< பாரதப் பிரதமர் நேருஜி அவர்களிடம் விதவதர் பன்னிக்கட்டிடம் மானம் வேண்டியிருக்கிறது.
V விதவதர் பன்னிக்கட் பாரதித் தொற்றம்.

மேஜர் ராமதுரை. "ஒன்று - இரண்டு" என்று ஒவ்வொரு வினாடி அவர் காசம் கொடுத்து எண்ண ஆரம்பித்து "மூன்று!" என்று எண்ணி முடித்ததும் ஒரு சிறு சவுக்கடி ஆட்டுக்குட்டியின் மீதும் உமாவின் மீதும் சேர்த்து விழுந்தது.

உமா அப்படியே கருண்டு சகதியில் விழுந்தாள். தன்னிரோடு சகதியும் தெறித்து அவளுடைய முகமெங்கும் திட்டுத் திட்டாக அப்பியது. ஆனால் அப்போதும் அவள் ஆட்டுக்குட்டியை விடவில்லை. அதன்மீது சவுக்கடிகள் மேலும் விழாதபடி அதை அணைத்துச் சாய்த்து குவித்து கொண்டாள். தன் உயிரைக் கொடுத்தேனும் இன்னொரு உயிரைக் காக்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி வேகம் அவளுள் பொங்கி நின்றது.

மேஜர் ராமதுரைக்கோ தம்முடைய அதிகாரத்துக்கும் குறுக்கே நிிற்கும் ஒரு புரட்சிக்காரியின் சத்தியாக்ரிகம் மொஹ் அது தோன்றியது. சத்தியாக்

ரிகத்தைச் சண்டித்தனம் என்று நினைக்கும் போது அதிகார பலத்தின் அசைவாரமும் ஆத்திரமும் அதிகரிக்கும்ல்லவா?

"அந்த ஆட்டுக்குட்டியை அடித்துக் கொல்லாமல் விட மாட்டேன்! அத்தனை சவுக்கடிகளையும் நீயே தாங்கிக் கொண்டாலும் சரி!" என்று அதி உக்கிரமாய்க் கூவிய மேஜர் ராமதுரை, தம் பலத்தை யெல்லாம் கையில் திரட்டி அந்தக் கையிலும் சவுக்கைச் சுழற்றி ஒங்கினார்.

அந்தச் சவுக்கடி உமாவின் மீது விழுந்திருந்தால் சந்தையோடு உயிரே பிய்ந்து போயிருக்கும்! ஆனால் அதற்குள், "நிஜத்துங்கள்!" என்று கூவியபடி இன்னொரு குரல் பாய்ந்து வந்து குறுக்கே நின்று கொண்டது.

குணமுடலகை

அது பிச்சமணிதான்!

மேஜர் சுழற்றி வீசிய அது பயங்கரமான சவுக்கடி. போர், குறுக்கே பிச்சமணி பாய்ந்து நின்றதால் அலഞ്ഞு வலது தோள் மீது பவீரென்று விழ்ந்து தோள் புறக் கட்டையின் கொச்சம் நுணியோடு சலையும் பிழித்துக் கொண்டு சிறிது ரத்தம் தெழிக்கச் சொந்தது.

அந்தக் கொடூரமான காட்டிலைய உலா தன் வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்கவே முடியாது!

ஆனால் பிச்சமணியோ உமாவுக்காகத் தன் உயிர் யோசும் வலா எத்தனை சவுக்கடிகளையும் தாங்கிக் கொள்ளாத தயாராக நிற்கவை யோசம் நின்றுள். அது மட்டுமல்ல! தன் தோள் மீது விழ்ந்து ரத்த ஸ்தானம் செய்தபடி

தொங்கும் சவுக்கு நுணியைப் பிடித்துக் குபீரென இழுத்தான். அதனால் சவுக்கைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த பிழ

வர் ராமதூரை குபீரென இழுப்பது மடாரென்று கீழே விழுத்து உருண்டார்.

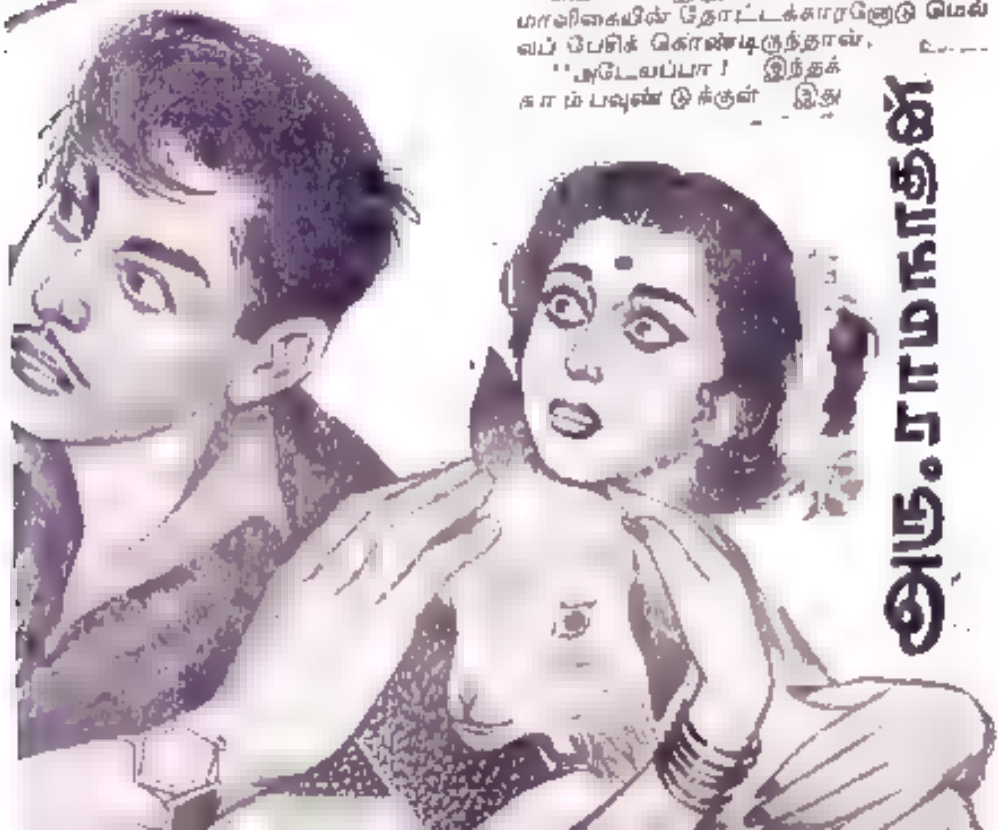
பிச்சமணி அவர் மீதுதான் பாய்ந்தான்!

அப்போது உமாவுக்கு ஏதோ மயக்கதரல் தலை கற்றிப்பதாலும் பொழுது நன்றாக இருட்டி விட்டதாலும் அதன் பிறகு எவ்வளவு நடந்தது என்பது தெரிய வில்லை. தாத்தாவின் சவு இரக்கமற்ற அடி உதைக்கை யெல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு பிச்சமணி அவரை எப்படி யோ இழைத்துக் கொண்டு பங்கலாவினுள் போய் விட்டான் என்பது மட்டும் புரிகிறது. வெளிக்காரிகளெல்லாம் நினைந்து வந்து விட்டார்கள் என்பதற்கு அறிஞரிலாகக் காலடி ஒசைகளும் பல விதமான குரல்களும் கேட்டன.

சுகுறியில் ஆட்டுக் குட்டியோடு விழ்ந்து டெந்த உமாவுக்குப் பெரும் சோர்வும் தளர்ச்சியும் உண்டாயிற்று. முழங்கால்கள் விண் விண்மென்று தெறித்தன. அடுத்தாடியாக எவ்வளவுக்குவனா என்று கவங்கினான். ஆனால் எதுவும் செய்யச் சந்திரவேந்திரி அப்படியே நின்றுதான். சற்றுத் தொலைவில் இருட்டில் பேசிக் குரல்கள் கேட்டன. பட்டலர் இருதயசாமிதான் அந்த மாளிகையில் தோட்டக்காரனோடு மெல்லப் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

"அடேயப்பா! இந்தக் காம் பவுன் டுக்குள் இது

அரு. ராமநாதன்

மாநிலச் சம்பவம் நடத்ததை இதற்கு முன் நான் பார்த்ததும் இல்லை, இனி பார்க்கப் போவதும் இல்லை!" என்று அதிர்ச்சியுடன் கூறிய பட்டவர் இரதைய சாரி. "இதைக் கேட்டு இந்த வட்டாரமே விரிக் கப் போகிறது. கப்பலையர்! ஒரு வேளை பெயர்க்காரன் 'ஆட்டுக் குட்டியாய் விசைத்த கனகம்' என்று கொண்டை எழுத்துக்களில் போட்டாலும் போடுவான்!" என்றான்.

"கொரிய நாயாவும், சின்னப்பரையும் இப்படி போதிக் கொள்வார்கள் என்று நானும் எதிர்பார்க்கவில்லை! இனி என்ன நடக்கும்?" என்னுள் கயங்கலாம்.

"கிழவர் மனறய பட்டாளத்தார் அல்லவா? கோயம் வந்து விட்டால் அவருக்குக் கண்ணன் தெரியாது. கோய் பின்ன என்னுடைய பார்க்க மாட்டார், ஆனால் பிச்சமணியும் சேர்த்தவனல்ல! அவனுக்கும் கோயம் வந்து விட்டால் புலி மாடுகி பாய்வான்!"

"புலி மீது அந்தச் சவுக்கடி விழுந்திருந்தால் புலி கருண்டு விழுந்திருக்கும்! ஆனால் சின்னப்பர அதை எப்படித் தாங்கிக் கொண்டார்?"

"அந்தப் பெண்ணுக்காகப் பிச்சமணி இன்னும் எத்தனை சவுக்கடிகளையும்

சண்டையையும் வேண்டுமானாலும் தாங்கிக் கொள்வான்!"

"ஆமாம், அந்தப் பெண் யார்?"
"பிச்சமணிக்குத் தெரிந்த பெண்ணுத்தான் இருப்பான்! இல்லாவிட்டால் தன் தாத்தாவைக்கு எதிராகத் தன் உயிரே போனாலும் அவன் இப்படிக்கூடிக் கொண்டு வந்து நினை மாட்டான்!"

பேசுக்க குரல்கள் இருளோடு தூரத்தில் போய் மறைந்தன.

நிரக்கதியான உணர்ச்சியும், பூரணமான தளர்ச்சியும், ஒருவித சோர்வின் மயக்கமும் மமாவை ஆட்கொண்டன. போராட்டம் முடிந்து விட்டது! அதில் ஆட்டுக்குட்டியை அவள் காப்பாற்றி வெற்றி பெற்று விட்டாள். ஆனால் இப்போது அது அவளுக்குப் பெரிதாகப் படவில்லை. தனக்காகக் குறுக்கே வந்து பாய்க்காமான சவுக்கடியைத் தன் தோள் மீது தாங்கிக் கொண்டு பிச்சமணி நின்ற காட்சி ஒன்றுதான் உமாவின் சிந்தனைகளிலெல்லாம் வேரோடி வளர்ந்தோங்கி நின்றது.

அவள் அப்படியே அசைவற்று உட்கார்ந்தபடி தன் முகத்தை இரு கைகளாலும் பொத்திக் கொண்டு அழுதாள்.

அத்தியாயம் முப்பத்திண்டு அன்பின் தொட்டில்

இருள் களைத்துக் கொண்டு வந்தது. அதற்குப் போட்டியாக வெண்ணிலவு கருமேகக் கூட்டங்களிடமிருந்து வெளிக் கிளம்பித் தன்னிலையைப் பொறித்து இருகைக் கரைக்க முயன்றது. வானத்தில் இடி மூழ்க்குங்கள் மறைந்து மறை ஒய்ந்திருந்தது என்றாலும் மறுபடியும் அது எந்த நிமிஷமும் பெய்ய ஆரம்பிக்கும் என்பதின் அறிவுறிகள்மட்டும் ஓயவில்லை.

பிச்சமணியின் பங்களாத் தோட்டத் திணர், சகதி மயமான மண் தளரவின் மீது உமா இன்னும் உட்கார்ந்தபடியே தன் முகத்தை இரு கைகளாலும் மூடிக்கொண்டு பிச்சமணியின் நிலையை நினைத்து விம்மி விம்மி அழுதுகொண்டிருந்தாள். எவ்வளவு அழுதாலும் மண்ண அமைதி பெறுது என்பது போலவே தோன்றியது. நிதானத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் காப்பொழுதாவது அபூர்வமாக இழந்துவிடும் போதெல்லாம் அவள் அப்படித்தான் குழந்தை போல் விம்மி விம்மி அழுது கொண்டிருப்பாள். அதன்மூலம் மறுபடியும் தன்னடக்கமும் அமைதியும் பெறத்

தவிப்பாள். இப்போதோ அவளுடைய உள்ளம் உடல் இரண்டுமே தன்னுணர்வு குன்றி விடும் அளவுக்கு மிகவும் சோர்ந்து போய் விட்டன. அவள் தன் பவந்தையும் மீறி அதிகமாகப் போராடிக் களைத்து விட்டாள். பிச்சமணிக்கும் அவளுடைய தாத்தாவக்கும் தன்னால் சச்சரவு மூண்டு அது பெரிதாகிவிடுக்கும் என்று நினைக்கும்போது அவளுடைய அமைதியின்மையும் அழகையும் அதிகரித்தன. அந்த நிலைவிலேயே அமுர்ந்தி அவள் அசைவற்று, மெய்ம்மறந்து அப்படியே உட்கார்ந்திருந்ததால் தன் முகத்திலும் உடம்பிலும் தெறித்திருக்கும் சகதிகளைத் துடைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றே என்னும் கூட அவளுக்கு ஏழைமீது.

இருளின் நீர்த்தத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு அவளை நோக்கிக் காலடி ஒளகைய வேகமாக ஓடி வந்தன.

அவ்வொளகைக்கூட உமாவின் காதுகளில் விழவில்லை.

வசிகமயான இரண்டு கரங்கள் திகரென்று அவளைச் சற்றி உளைத்து

அமுல் நெய்

உத்திரவாதமுள்ள தரமான நெய்

அமுல் வெள்ளைநெய் தயாரிப்பவர்களிடமிருந்து இப்பொழுது பிரத்தியேகமான "உதவார்த" குறியுடன் வரலாம். அமுல் நெய் புத்தம்புதிய பால் ஆடை மற்றும் வெள்ளைநெய்யிலிருந்து நன்குமான, உதவார்தமான முறையில் தயாரிக்கப்பட்டது. பிரத்தியேகமான, திருடஇயலாத டிசைன்களில் சீல் செய்யப்பட்டது - சுத்தத்திற்கு உத்தரவாதம்.

திருட இயலாத, நீண்டநேர வெள்ளைநெய்யான டிசைன்களில் 1 கிலோ, 2 மற்றும் 4 கிலோவைக் கொண்ட டிசைன்களில் விற்கப்படுகிறது.

நல்ல உணவின் உண்மையான சுவைக்கு
அமுல் உபயோகியுங்கள் - அமுல் நெய்
புத்தம்புதிய பால் ஆடையின் ருசியுடையது

உதவார்த முன்புரிக்க கோபுர நெய் பிச்சு பஞ்சாபு ஆகாஷ் ஆனியன் டிட் - ஆனந்த

[illegible]

“நாஸ்தாஸ்!” என்று பிச்சமணி,
“நீங்கள் பயந்து விட்டார்களா, மிஸ்
உமா?” என்று கேட்டாள்.

அவன் குரலில் குழாயும் குந்தலத்தையும் உமாவிற்கு அந்தத் தவாரத்தின் ஊடேயும் மிடுப்பு மூட்டுவது போல் இருந்தது. அவன் அவள் வாயைத் தொண்டான். அதன் பிறகு "உமாவே! நிரூஷ்ண என்னை எப்படிப் படிக்கிறாதினீர்? என்னுடைய என்னுடைய சொல்லத்தான் அவளால் மூடித்தது.

...புதுதான் உலகம்... அப்போது இவரின்
பாட்டியை விட்டு விட்டுத் திரைப்படத்தில் பணியாற்ற
வேண்டும், பாப்பாவுடனாகப் பங்களிப்பது என்று துணி
வாகியோவன் என்பவரது கருத்தைக் கேட்டுக்கொண்ட
பாப்பாக்கே தெரியுமே, இவையெல்லாம்? என்று த
யித்காலணி சேட்டான்.

அவற்றுடைய குரகிலுள்ள 74-க்கு
கொல்லியிலும் அங்குமிக்கத் தரையா
பாசத்தில் உரிசைமையும் உறமலின் உ
ஞ்ஞாமிச்சிகளை கொல்லும் உணர்ந்துமி
ட்டது போன்ற நெருமைமையும் கொலித்
தவ. அங்கு உறமலின் உறமத்ததைத்
தொட்டு அங்குமே பெரிதும் குழப்பி
கொல்லிய நிவர வெளிப்படுத்தும் 194
மலையின் முகத்தில் பெருமும் உணர்ச்சி
களைகொல்லும் உறம உணர்ச்சித்
மலம் தெளிந்து இடம் கொடுத்து
விடக் கூடாது. கண்டிப்பானவனாகவே
கிளர்ச்சி வெளியும் வந்து அவருக்குத்
தொன்றியது.

[illegible]

“உமா! நீங்கள் கயாரஸ்யோஸோ இ. வ.
இதற்குள்ளே, உங்களைத் தூக்கிவிடமா
மெல்லுதாய்.....”

“அதற்காக என்னைக் குறையை வைத்து விட்டு எட்டாமா. என் காலம்?” என்று உமர் செல்வமாகக் கயந்து கொஸ்டார்.

“பின்னே நீங்கள் குறந்தைதலாதி
விம்பி விம்பி - அறவு கொண்டு இருந்

தீர்க்கணை?" என்ற பிச்சமணி சட்டி
பென்று உணர்ச்சி வசமாகி, "கொய்
லுங்கன், நீங்கள் அழுது கொண்டிருந்
தீர்களா, இப்பிரா?" என்று அவளும்
அழுக ஆரம்பித்தாள்.

சென்னை, 14.12.2014

“தொண்டியங்கள், என் அழகுநீங்கள்?” என்று பிச்சமணிப் பட்டாத்தான். உமாவின் அழகுமொழி நினைத்துக்கொண்டதும் அவளுக்கு ஆத்திரம் பொங்குமிறுது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. ஆனால் அவள் ஆத்திரமெல்லாம் உமாவின் மீத, அங்குதன் மீதா, அல்லது முன்னராவது தயர் மீதா யாப்பனது மமாவால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை.

அந்தத் தர்மசங்கடமான் நிலையின்
திதானமாகவும் உறுதியாகவும் நடந்து
கொண்டு திவேனாணைச் சமரணிக் கோவன்
டம் என்று மட்டும் அவள் தீர்மானித்
தும் கொண்டாள். பிறகு அதன் பிர
காரமே பேசத் தொடங்கினாள்.

“தான் பெண்தாயை” எதிர்பாராத திருநிலையாக கண்டதும் ஏதோ கொள்கை அம் அசட்டுத்தனமாக அறது வீட்டு” என்று கிரிக்க முயல்வது சரியா, “இப்போது எங்கே எல்லாம் இருக்கிறீர்கள்” என்று அவர் இதைப்போல் நான் நான் மறந்து விட்டேன்” என்று.

“அதென்பதே. மறுக்க முடியுமா? என்.
உறவு முறையான இனி என்முறைய நான்கு
வகை ஏற்படும்” என்பதன் பிற்காலவி.

அந்த வாகனம் உமாபதிஸ் உள்ளது
எனவே எதிரொலிப்பது போல் திருந்
தூறு போகவி வரும் சிறந்தது உமா உள்
எனக்குள்ளேயே இருக்கும் போதில் உமா

“தங்கவேலோ, உமா! நான் மட்டும்
சுறுசுறு வந்திராவிட்டால் நாதராய
உங்களைச் சவுக்கால் அடித்தே நொறுக்
கித் தள்ளியிருப்பார்!”

பெரிய கிணர்	சென்னை	பெரிய கிணர்
சென்னை	சென்னை	சென்னை

[illegible]

“சிறகு அடங்கி நுழைந்திருக்கும் சூரியில்
“சிவ்வாணி ! உலகமும் உன் தாழ்ந்தா
வுக்கும் எவ்வுய்ந்தாவ் சச்சரவு முன்பு
! த. அருந்திகாக என்னை மயங்கித்த
விடு!” என்றார்.

“உங்களை மன்னிப் பதா? எங்கள் வீட்டுத் தோட்டத்தில் உங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட துன்பம் நேரித்ததற்காக நீங்கள் தான் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்!” என்ற பிச்சமணி.

“எனக்கு ஒரு துன்பமும் இல்லை. பிச்சமணி!” என்று உமா சிரித்து மலுப்ப முயன்றாள்.

“நான் வருவதற்கு முன்பே தாத்தா உங்களைச் சவுக்கால் அடித்திருக்கிறார். அந்த அடிதாங்காமல்தான் நீங்கள் கீழே விழுந்திருக்கிறீர்கள்!”

“பாவம். அந்த அடியை ஆட்டுக்குட்டி தாங்கிக் கொண்டது! எனக்காக மற்றவர்கள் தான் துன்பப்படுகிறார்கள்” என்றான் உமா தழுதழுக்கும் குரலில்.

“இல்லை. உமா! அந்தச் சவுக்கடி உங்கள் மீதும் விழுந்திருக்கிறது! உண்ணமயாகச் சொல்லுங்கள், சத்தியமாகச் சொல்லுங்கள்!” என்று பிச்சமணி கேட்டான்.

அவன் ‘சத்தியமாகச் சொல்லுங்கள்’ என்று ஆணை வைத்ததும் உமாவால் சொல் சொல்லி அளவற்ற முடியவில்லை. ‘ஆமாம்’ என்பதுபோல் மெய் வந்தியை ஆட்டினாள்.

“அவர் மட்டும் எந்த தாத்தாவாக இல்லாமலிருந்து வேறொரு ஆளாக இருந்தால் உங்களைப் பயமுறுத்திச் சவுக்கால் அடித்ததற்குப் பதிலாக அவரை என் கையாலேயே அடித்து அடித்து அந்த இடத்திலேயே கொன்று போட்டிருப்பேன்!” என்று பிச்சமணி ஆக்ரோஷமாகச் சிறிஞன்.

பறவைகளின் புரட்சி

சீதாராமனாக எழுந்தாளான் நினைத்துப் பார்க்கவே அஞ்சக் கூடிய ஒரு பேசிய தொழையை ஒரு சிறு கைதக்குச் சம்மானமாகக் கேட்டு அதனைப் பெறவும் கூடிய அளவுக்கு ஆற்றல் மடைத்தவர் டாப்ளி டுமாரியர் என்பவர் அம்மை யார். அடுத்தாற் போல் எவ்வளவு போகிறதோ என்று தெரியும் ‘திக்கெ’ என்று அடித்துக்கொண்டப் பீதியுடன் வெளித் திரை

கைப் பார்த்த கையி லும் ஆகிரேட் திடீச்சாகக் கைத் தோல்விபுதச் செய்ய ஆகிரேட் திடீச்சாகக் ஒரு வரால் தான் முடியும்! இந்த இரண்டு பேரும் மேர்த்து விட்டால் கேட்கலா வேண்டாம்! சென்னை ஸாந்தியில் கிணியாலை ஒடுகிறது “பறவைகள்” என்ற படம் பார்ப்பவர்களுக்கு ரோமாஞ்சனம் கண்டாகச் செய்து பறத்தை அனுபவிப்பதில் உள்ள அகா லியானுள் இப்பத்தை மட்டும் கொடுக்கிற திரைப்பட மிக்கிய; ஆழ்ந்த கருத்தும் கொண்டது. பக்லாபீரம் வருஷங்களாக மனித இனம் பறவை இயத்தை எத்தனை விதமான சித்திரவதை களுக்கு ஆளாகி வந்திருக்கிறது! இந்த நிமிஷம் சித்தித்தால் துதிநாறு வித்தகொடுமென எண்ணி விடலாம். இந்தனை கொடு ரங்கின அனுபவித்து வரும் பறவை இனம் புரட்சி செய்வத் துணிந்தால், எதிர்க்கத் தீர்மானித்தால் என்னவா தும் எப்பதைக் கொடி காட்டுகிறது டுமாரியரின் சிறுகதை. கதைவையப்பற்றி இதற்கு மேல் ஏதும் சொல்வதை திடீச்சாக் கிரும்ப மாட்டார்! இந்தப் படத் தில் காமிராதான் பெலியுட் சத்திரம் எனலாம். காமிரா, ஒளி இந்த இரண்டையும் கையாண்டிருப்பவரின் நிற மையை ஆரம்ப முதல் இறுதி வரை காணலாம்.

திடீச்சாக் படம் என்ற உடனேயே அவருக்கும் தமக்கும் இடையில் ஒரு போட்டி ஆரம்பமாகி விடுகிறது. “எத்தே அகர் தம்மைப் பயமுறுத்தி விட்டும், பார்க்க வாழ்!” என்று கையா விட்ட படிபோதான் டிபேட்டரில் சென்று அமர்விலும், ஒல் வொரு முனையும் வெற்றி திடீச்சாக்குக்கே என்று தும் அவர் கூடரகட் செய்துள்ள தும்பதாவது பட மாலிய ‘பறவைகள்’ எல் அவர் வெற்றி பரிபூரணமடைத் திருக்கிறது. வழக்கம் போல் இப்பத்திலும் திடீச்சாக் தாமே ஒரு சிதாடி நேரம் தோன்றி மறைகிறார். எந்த இடத்தில் என்று படம்பார்க்கும்போது உங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியுமா?

“தமிழையேன்: அவர் உன் தாத்தா லாக இருந்து விட்டார்! இங்கே யென் றால் நீ நீர் ஆவீர் அடித்துக் கொள்ளும் பாவத்துக்கு நான் அவ்வையோ காரண மாக இருந்திருக்க நேரிடும்!” என்று உள்ளூற ஒரு துயரத்துடன் சொன்ன உமா, மெல்லச் சிரித்து அமைதியான முறையிலேயே அதை ஒரு சாதாரண விஷயம் போல் பாவித்துப் பிச்சமணி யைச் சமாதானப்படுத்த முயன்றா ளாய், “உன் தாக்காவோடு விஞ்ஞ கச் சண்டை போடாதே!” என்றாள்.

“நாளை சன்னை போட வந்தேன்? அவர்தான் முரட்டுத்தனமாக.....”

“அவர் பட்டாளத்து மெஜர்! வயதாதி ரிடைவரணவர! அவர் ஏதோ கொஞ்சம் முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொண்டாலும் நீதான் பணித்து அவரோடு சமாதானமாகப் போக வேண்டும்!”

பிச்சமணி உகவிரமாகச் சிரித்தாள். “அவர் உங்களைச் சவுக்காய் அடித்துத் தள்ளினார்! அதைப் பார்த்த பிறகுமா அவரோடு நான் சமாதானமாகப் போக வேண்டும்?” என்று பிச்சமணி தன் கண்களில் நீர் துளிக்கக் குமுறினாள்.

அந்த உணர்ச்சி வேளைத்தைக் கண்டதும் உமா தன்னை மறந்து அதின் அமுந்தியவளாய், “பிச்சமணி.....!”

என்று கவிஞர். உடனேயே அதைக் ஞானின் தாபத்தை உள்ளிழுத்து அடக் கிக் கொண்டு எதையோ அவள் போலித்து விட்டு. “பிச்சமணி! உன் தாத்தாவைக்கு ஏதோ உள்ளூற அளவு மீறிய ஆத்திரம் இருந்திருக்கும்! அந் நும்தான் அந்த ஆத்திரத்தையெல்லாம் ஆட்டுக்குட்டியின் மீதோ என் மீதோ” கரடம் முயன்றிருக்கிறார்!” எய்றார்.

“அவருக்கென்ன ஆத்திரம்? அவ ருக்கு இந்த உலகத்தில் என்னைத் தவிர வேறு எதுவுமே இல்லையோ?”

“அப்படியானால் அவர் ஆத்திரப் பழம்படி நீதான் ஏதோ செய்கிறுக் கிறார்!” என்று சொன்ன உமா, ஏதோ ஒரு யோசனை நெஞ்சில் கைக்கவே, சட் டி உறு உடம்பப் பரிகளால் கடித் துக் கொண்டாள்.

அந்த தீவர வெளிச்சத்தில் பிச்ச மணியும் சவனித்து விட்டாள்.

“உமா! நான் ஒரு தவறும் சொர்த தில்லை, இனி சொல்லப் போவதுமில்லை! என்னை இன்னும் முட்டாள் எய்யுள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்! அவர் தான் தவறு செய்கிறார்!” என்று குமு திய பிச்சமணி, “நான் முட்டாளா இல்லைவா என்பதைத் தீர்மானிக்கப் போவது.....” என்று கூறி சமாளின் முகத்தை உற்று தோக்கினாள். (தொடரும்)

செ. ரங்கநாயகி
எழுதும்

நீளாட்டம்

சூழகத் தொடர்
கதை

அமீக்த இதழிள் சூரம்பமாகிறது

பண்டிதர்
ஊ. கோபாலாச்சாரியாரின்

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

ஆயுர்வேதாஸிரமம்

கிளாஸ்க், மீட்.

கொச்சி - 17

அவரிடம் உங்கள் ஆசையைக்காட்ட...

அம்ரிஸ்

காணாடி (பெண்டிஸ்) எதிர்

தயாரித்த

உணவு

கொடுங்கள்

- காய்க்காய்
- காய்க்காய்
- காய்க்காய்

தயாரித்த...

தயாரித்த...

அம்ரிஸ் கம்பி 15 பிளாஸ்டிக் கேஸ்கள் - 1

கோபால் பல்பொடி

பல் வலி, பல் அரணை, வாய் நாற்றம்
பல்லில் இரத்தம் வடிதல், முதலிய
பல் வியாதிகளை குணப்படுத்தி
பல்களுக்கு வெண்மையும்
பலத்தையும் தருகிறது.

தயாரிப்பவர்கள்: - எஸ். பி. எஸ். வெய்யம் அன் கோ.
ஊ. கி. நாகபாளையத் தெரு. .... மதுரை.

பாலமுதம்

கோவ. மணிசேகரன்.

தொழில்
பலத்
ததை

சீத்திய நாராயணம்

நிரகாசத்துடன் தீயவாசம்
நிகழ்ந்து சக்கரவர்த்தி
விளையப் போக 1000
நிலை உதயமாவிக்
கொண்டிருந்தது.

எடற்கள்ளி கண்ணுடைபு கண்ணா
கரங்களைக் கொட்டி வெண்ணிலா துளர் மணி
தூவிக் கொண்டிருவான கற்பகவரன் போல்
வரவேற்று மெழித்தான். அருள் தாக்கம்
அந்த ஆனந்தத்தில்தான் அவனுக்கு எத்தனை
எத்தனை துள்ளாட்டம்!

மேலிருக் கடற்களையில் குழித்தெருக் கடல்
கொக்கு இந்த ராஜ்யமென இருக்கிறது.
என்னவோ! அவன் ஈழமருங்கில் தனிக் கடல்
யிலுந் திகை கொண்டிருக்க முடியாது. அது
பரிபூரணமாக இருக்கிறது. வெண் குவியல்
போன்ற விளக்க மட்டுமா! அவன்! ராஜா சிவம்
பிடி எருது பிரபல எழுத்தாசிரியராவியே!

ஈழத்திலே வந்தவர்களுக்காய்க் பெருமையு
மற்றாலும், தெருவிலே ஈழ மரபு சிவனவன்
போல் - அவன் வளம்பெயர்வாய்க் வாய்
அப்போது கொண்டிருக்க நெடுநெல் தட்டையாய்
பூர்ணமயக்கி இருப்பார் பிரபலமாயிருவான்
பொருள் துன்பு. அமரகாய்க் கண்டத்
கோவிலில் நிறைவான பக்திதீர்ப்பு அழித்

தது. சீத்திய நாராயண ஸூத்திரத்தில் மாமந்
திரம் அங்கே சீத்தியமாக ஒலித்தது.

அதக்கடி அவன் எடற்களருக்கு வருவது
அழகப்பாளுதும், பெண்ணாழிவன்று மாரி
வந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் தவறு மாட்டான்.
அவனுக்குள்ள சீத்திய நாராயண
பக்தி அப்படியாவது.

பூரண தீரணம் முடிந்ததும் மானிக்கக்குத்
திரும்ப முனித்தான். அவனுக்குள்ளே ஸூத்
ஆனந்தம் பூவாக மார்த்து கற்பனைவாக
மண்கிறது. எழுத்தாக இறங்குவதற்கு சொற்
கொண்டிருவ வெண்டியதுதான் மிகுதி. நெடுநெ
யுந் விசையின் நிறுத்தப் பெற்றிருந்த வாக
வந்த நெருக்கி நடத்தான். அந்தக் காரி ஒரு
திருவருக்கு முன்னர்தான் வாய்க்கப்பட்டது.
அவனுக்கே பிறத்த குங்கும திரம்! அவன்

ஒருபடி புனைபெயர் குறிஞ்சுத்தை அடிப்
படைபாகக் கொண்டு "கமங்கலி"யாயிற்று!
சொந்தத்தில் வெளிவிடும் அளவுடைய பிர
கரத்தின் பெயரும் "குலகுமப் பிரகரம்"தான்!
"அமுதா.....!"

யார் அது? எங்கேயோ கேட்ட குரல் மூலிரி
இருக்கிறதே! அதுபலித்து நொய்த்த ஒரு
பலவீனம்!

இரும்பிப் பார்த்தவர், கண்ணின் விடப்பால்
விரித்தவ். யார்..... யார்..... பிச்சைக்
காரனாக இல்லாவிட்டாலும் அந்த நிலைமை
ஒத்திருக்கும் இவர்.....

மனத்தில் கண்ணாடு திரண்ட கற்பனைக்
கெல்லாம் அந்த ஒரு கணத்தில் கழிவிட மனம்
மதுரைக் கண்ட சோமநாதபுரத்தைப் போல்
விந்திருக்கிறது இவ்வாயினை!

தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டான்
"யார் நீங்கள்?" - குரலில் ஒருவித நடுக்
கம் - இயற்பனையான பாச நடுக்கம்!

"என்னைத் தெரியவில்லையா அமுதா!
உன்விடம்....."

அதற்கு மேல் அமுதாவாய் அங்கு நிற்க
முடியவில்லை, அவள் எந்த விதமான பதிலு
யும் எதிர்பாராதவனாய் வேகமாகக் காலை
எழிப் பறந்தாள். வெறிக்க வெறிக்கப்
பறந்து செல்லும் காளாவே பார்த்தவன்மீத
நின்றுநிற்கான் அந்த மனிதன் - பாது-
அமுதாவின் கண்கள்.

மீர் விளக்கை அடைந்த அமுதாவின் மன
நிலை அடங்கியேயே, "ஒரேக் புயலாகப் பறித்
து, சில மையம் அது நுட்டி மோதிர்புரட்ட
வாற கெடுத்தது. அமுதா மூண்டாய் நடந்த
காலம் ஏன்? அதுவும் செய்தாய் ஓராண்டா,
சரமாவா? ஏதாவதாய்விடு பிழைவீரே!"

இவள் அங்கு கொள்ளவில்லை; பதிலற்ற
புது தல நிலை மனக் கண்கள் பூதாகரமாகத்
தெற்று உறக்கம் கொள்ள விடாமல் மூல
முறுத்திக் கொண்டிருந்தன. இன்று நாம்
இருக்கும் கொள்கைமென்கே? அவர் இருக்கும்
கரகமென்கே?

கொல்லாதாக அருள்விய கண்ணாட்டின்மீத
கண்ணு எடுத்தேறித்தான். சென்ற கால
நிலைவுகள் மூலையில் கொண்டாடிக்கத்
தொடங்கின.

எவ்வாறாயும் பொலித்தான் அவர்களுள்
காதலித்தார்கள். ஆனால் எல்லா ஏறும்
போல் அவரால் வகைவிட்டுப் பிரிந்தார்
கலிவீரன். மணந்து அப்போடு இவ்வாற அர
பீத திறத்தாரகன். முதன் முதலில் பாலமுதம்
பருவிய போது அவர்களுடைய வாழ்வு
பலவீர மணம் கம்பெய்ந்து பரவத் தொடங்
கியது. பாது ஒரு பள்ளியாசிரியன், அமுதா
ஓர் எழுத்தாசிரியை! நிரந்தரத்தால்
வாழ்வு காலியமாக மலர்ந்து மலர்வி விழியில்
என்ன விழிப்பு இருக்க முடியும்!

நூல்கள்பாக்கத்திலுள்ள குமரப்ப முதலித்
தெருவில்லாத அவர்களுடைய அப்போதைய
நுயலிடுப்பு, சின்னஞ் சிறிய விடாதுவாய்
அவர்களுக்கெனக் கட்டிவிடும் அம்மைப் பெற்
நிருத்த அந்த வீடு. அந்தச் சின்னஞ்சிறிய
விட்டிலிருந்துதான் எத்தனை பெரிய கற்
பனைகள் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன

என்ற விவகாரதவரீகளை இக்கோ அளவில்
என்ன இருக்கிறது? ஒரு மூரம் லுக்கில்
துண்டிடுத்துதான் ஓராயிரம் சில கரங்கள்
இசை வெள்ளமமாகப் பெருக்கெடுக்கின்றன!

"கமங்கலி"யின் எழுத்தோவியங்களைத் தமிழ்
முகத்தில் கமங்காத மனங்களை இடையென்று
சொல்லவாம். அகாசுக்காகவும் "சுப்பன்" கம்
பென்ன வாசகங்கள் காத்திருக்கின்றன?
ஆங்க வாசகங்களும் அவளுடைய எழுத்தின்
மயக்கம் கொண்டனர். பெண்களின் பன்
பாட்டை மீறிய மீறிய எழுதிக் குளிக்கிறோம்!
அவ்வாறாய் வாழ்ந்து வாழ்ந்து வாழ்ந்து
நிலைமைப் பிறிதாய் பிறிதாய் எழுதிச் சோகக்
கண்ணிமைக் கொண்ட வளக்கிறோம்! எப்படி
எழுதுகிறோம்! காதல் கண்களா? இவ்விடம்
விண்ண வாசகம் வெள்ளம்! வாழ்க்கையில்
தவறியிட்ட ஒரு பெண்வின் மன நிலையை
அந்த காலம் எப்படி பதிவு செய்து
கண் அர்ப்பாட்டு விட மனம் கொள்! அந்தப்
படிக்குப்போது அந்தப் பெண்ணின் மீது
நமக்குப் பரிதாபமொன்றம்! ஏன், கண்ணீரே
சிந்த வளத்து விடுகிறோம்!

இப்பொழுது விழிப்பு திறந்த கேள்வித்
தவறல் மனம் பெருங்குளியில் மலர்வதான
எழுத்தா? வாழ்க்கைத் துணைவனான பாது
வின் நித்திரைமீதும் விளக்க நிலையது. ஆனால்
மேற்கண்டவர்களை விடாமலாயினில் கருத்தை
ஒத்திருக்கது. பாதுவின் கேள்விக்குறி விடாவு
மட்டும் ஏன் தேவிய் கொடுக்கப் போல்
கொண்டிருக்கிறாள்? எப்படி அமுதாவை
பன்விலில் வேலை பார்த்தும் அந்த அசட்டு
ஆசிரியனால் எந்த விளைதான். பெணரை
மார், வெகண்டவர் காலகண்டாகப் பிழை
தான். அவர்தான் "அதுபலித்தறிவாத
ஒன்றா மானம் அப்பட்டமாக எழுதிவிட்
முடியுமா!" என்ற ஒரு பிரபல மேலை நாட்டு
ஆசிரியர் கூறுவதாகக் கூறுதன்.

பிச்சார வினக்கு அறிவின் நுட்பத்தை
வெளிச்சம்போட்டுப் பேசிக் கொண்டிருந்தது.
அமுதா நித்திரைப் பிரசவத்தில் இனிதாக
ஒழுகிவிருந்தாய். அகில் பிறப்பது மாலாத
உடம்பாலிற்றே என்ற திறமை அவளுக்கு
எப்போதும் உண்டு.

பாது ஒரு ஸ்கூலில் கால் வகுத்துப்
பாட்டை விடைத் தாங்கினத் திருத்திக்
கொண்டிருந்தான். எனினும், கவனம் முழு
தும் மனவிடையிலே கற்றிக்கற்றி வட்டமிட்
டாச. அமுதா தாய்மையுடையவன்தானா?
அவளுடைய கற்புக்கு எத்தனை "மார்க்குடன்"
கொடுக்கலாம்?

"அமுதா.....!"
அமுதா திரும்பினாள்.
"ஓன்?"
"உன்விடம் கொஞ்சம் பேச வேண்டும்!"
"அதற்கு இதுவா நேரம்?"
"வேறுதலியாக ஒரு நேரம் இருக்கிறதா?"
"என் வேலைகள் அசைத்துவாய் முடித்துக்
விட்டுத்தானே நான் எழுதிக் கொள்வதுக்கு
இருக்க. வேறு வேலைவெனத் தேவையா?"
"பன்னாவிட எழுதுவது முக்கியமா?"
கலிவன் கேள்வி மீட்டதான இடத்தி
லிருந்து புறப்பட்டு விட்டது. அமுதா

நித்த. இந்த சமுதாயமாண்டுக்குள் அவருக்கு தனம் செய்வாக்குப் பெறுவது. எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் பல பதிப்புக் கண்டன. பல பத்திரிகைகளில்தொடர்கதையின் எழுதினார். ஒரு நாயக் அரசாங்கப் பதிக பெற்றார். பல மொழிகளில் பொய்க்கப்பட்டது. சூழிப்பால் 'பாவுதம்' என்ற நூல் நாடே போற்றி விபத்தது. அது அவருடைய வாழ்க்கை, அருதான் கண்ட சொந்தக் கனம்! அவரது குந்திரண்டு கதைகள் நிரதப்படக்காரக கம் அருவாயின்.

[illegible]

3. திருவள்ளூர் அமல்செய்திச் சேத்திரத்தினால் போல் எவ்வகையில் போதில் வண்ணம் அதிக வடிக் காயமாதித் தொண்டிருந்தால்.

இந்த இரண்டு மாத காலமாகவே அந்தா லுக்கும் கவனம் இல்லாமல் நிழல் தெரியும் நிலை தம் குடும்பத்திற்காக இருந்தது. அன்று ஏன் அவர் தன்னை மறந்து என்னிடம் வர வேண்டும்?

அப்போது அவன் 'கமல்கனி' என்ற ஒரு பெரிய தத்துவப் படைப்பைப் படைத்தது கொம்புருத்தான். தன்னுடைய 'கமல்கனி' என்ற பொருள், அதன் மூலம் தீவிராபிஷிட்டு வெளியே எப்பது அல்லுடைபு கடைசி நொக்கம் 'கமல்கனி' எழுதுக கமல்கனி

வழக்கமாகக் காசி ரோத்தியி எப்போது
தயாரிப்பது. அதற்குத் தத்தவ நாய
தும் மூலமும் தயாரிப்பது இவ்வாறு.

பெறு தடைப்பட்டது. பணியாளர் குரல் எழுப்பினார்.

அருமதர பெரு ஞானசுந்த நிநி விட்டு
எழந்த பெருவிடு மராததாவுத்து வத்தான்.

“நாம்பலத்தில் இத்தனை பெரிய வீட்டை
அழுதல் வரலாம் செய்கிறார்” என்ற கிப்பி
பொருளில் திருத்தால் பாது.

அடுத்தாலை உடல் குழுவும் ஒளிதப் புகளியு, அங்க அலகங்களில் தரு பெரு தருகம். ஆயிரம் அலக தங்கை திடப் படுத்திச் சென்று வெளி வராததானிருந்த பிறகு நூதனானவர்கள் பள்ளை இரத்தப் போர்டு கொண்டு அங்கு வந்தனர்.

“...மாரிப் பிள்ளைகள்? எவ்வளவு சிவந்திருக்கிறார்கள்?”

எக் அருநாங்கா எங்கை இப்படி நடத்து
 திருள்? ஒரு பேச்சுக்கு உட்கார் என்னுடைய
 சொய்யவியே! பெண் குலத்துக்குச் சொப்
 பாக பண்புப் பற்றி எழுதும் 'கமலகணி' வா
 லாக?

“அருது! நீ என்னை அடைவாயோமே தெரிந்து கொள்ளாதது போல் நம்பப்பதற்கும் அடைவியப்படுத்தி அமைதிப்பதற்கும் கருத்த காணாவிடுகிதது. அதன்க் தான் உன் பிது கொள்பபட்டு போவதிக்கி. இங்கே தான் வந்தது எனக்காக அல்ல. எனக்கென்று உன் விட்டிருந்து தான் எதையும் எதிர்பார்த்து விட்டியு. எதிர்பார்த்து எனக்கு அருகையு விக்கி. என்னுண்டா நன்மை கல்வாண தாமன் என்னை எப்படியெவ்வாயோ போன்கி காய்ப்பாற்றினான். அவன் இப்போது தொகுத் துப் போய் விட்டான். அதுதக்காகமே இப் போது உன்விட்டிப் துது வந்ததெனே யொழிய. எனக்காக அல்ல! இப்போது ஏதோ ஒரு யதி. தந்தது காவுகி “மமக்கனி” என் த திப்பிப்பிட்டு எழுதி வகுதினாயன். அதை தரப்போரப்படுன் எதிர்பார்த்திதது. அதன் மூலம் பெருத்த னாய் காணலாய் என் து பவ படுப்பாணாகன் போட்டியிருததாயும் அதிதினென். தொகுத்துப் போவ என் தனப் படுகு - உன் தாய்கி வெளியிடும் உரிமையக் கொடுத்ததான் அவன் மீண்டும் கைரே யெறி விடலாய் என்று எதிர்பார்த்தினென். இந்த உதவிக்காகமே, இன்று வந்தென், உதவலாயா?”

அருதராவின் தெருள் தீரோடையாவித்து-
என்னவென்று கலகலப்பி அங்கு இனிதாச
மூலித்தது. எவரிதும் துருக்காவலெ அவன்
பெயர்: "நீங்கள் வந்து கேட்டதும் தான்
உடைய தட்டாரம் எங்கள் கோலித்தவகத்து
சமீபதம் தெரிவித்து விடுவோன் என்று என்ன
பிரகாரி 21

“இந்த ஏற்பாட்டுக்கு நீ சம்பந்தமேதான்
யோக்கும் அறதான்! ஏனென்றால் இன்று
மங்கை புறநாடில் நீ விளையுமாற்று நம்மியே
சாரணம் என் தம்பன் கல்யாணராமன் தான்!
ஆமாம்; சமயக்கனி! உன்னுடைய இந்தப்
புனிதமான புறநாடுக்கு மாது தேவ
என்னோர் சாவு நெருங்கிய போது அதை
தான் காகமாக உடைத்து கிரட்டியடித்தேன்.
கருமையான நோயினால் நான் வீழ்க்கப்பட்டுப்
படுத்த படுக்கையாகக் கிடத்தபோது
என்விடமே சென்றும் மருத்துக்கென்றும்
பாதுகாக்கின்றார் மருத்துக்கென்றும்
பலம் செயல் செய்கு என் உயிரை விட்டால்
நம்பன் கல்யாணராமன்தான்! உனக்கு
குள்ளும் இத்துண்டால் விருப்பமில்லை.
உன் நெருங்கிய குற்றமும் இருக்க வேண்டுமே
என்பதற்காகச் சாவுடன் போராடுவேன்!
நான் சொத்து விட்டால் உன் படைப்புக்குக்
குள்ளம் மரியாதை. பெருமை, அத்தனையும்
அத்தனையும் போய் விடுமே என்ற பெரும்
கவிதாநாள் எனக்கு!”

பாது அந்நிகு பெறும் அங்கு திறை வீரும்
பாதலுயர் நடத்தான். எங்கும் நடக்கவில்லை.
அந்நாள் இவ்வுத்திரிதான் அவன் நடத்
தான். அந்நாத்தில் என்னை பெறும் நீண்ட
தெற்கு வளக்க குடியாமை மலையுடைத்து
கொண்டேன்.

“நிலையுருகலாம்”

பாது திரும்பிப் பார்த்தான். அவன்
படிசனில் இறங்கி அவளை நோக்கி ஓடி வந்த
வொண்டிருந்தான்.

ஐம்பத்து ஏழாவது
அத்தியாயம்

[illegible][illegible]

சாகக் கொன்னாத அசல் மகிழ்ச்சியே இந்த உலகத்தில் இருக்க முடியாத பாலும். கல்நூரி நிர்வாகியும் முதலும் சத்தியஸூர்த்திக்கு எதிராகச் சயந்த குழ்ச்சிகளும், கெடுதல்களும் தாற்று, சீராயமும், வெற்றியும் அவர் க்கென இடைத்துவிட்ட முதல் தினத் தைக் கொண்டாடி மகிழும் எண்ணத் தின் தான் பாரதி அன்றிலிருந்து கல்நூரி வகுப்புகளுக்குப் போகத் திட்டங்களை தென்று தீர்மானித்திருத் தான். அந்தத் தீர்மானத்தில் என் றவோ இப்போதும் கூட மாறுதல் இல்லை. ஆனால் அந்தத் தீர்மானத்துக்குக் காரணமா யிருந்த உற்சாகம் மட்டும் இன்றி நலிந்து குன்றிப் போயிருத் தது. தான் கொடுத்தனுப்பிய கடித் தை அவன் கொண்டு போகிறான் என்ற மகிழ்ச்சிப் பெருக்கோடு மோகினி தந்து முன்புறம் வழியனுப்பிற் பாலகிசைத் தை உடன் நிற்க, மனத்தின் துயரத்தை மறைத்துக் காட்டும் பொய்ச் சிரிப்போடு ாரில் ஏறி அமர்ந்தான் பாரதி. 'தந்தை வயப்பறிசொடுத்த துயரம் ஆறி ஒருவரி னாகச் சின்னம்மா இன்றிலிருந்து காவே ழுக்குப் போக ஆரம்பிச்சிருக்காங்க' என்ற உற்சாகத்தோடு காரை ஸ்டாப்ட் செய்த முதல்தையா, கார் கார்பவன் டைக் கடந்து சிந்து தொலைவு சென்ற மும் பின் ஸீட்டிலிருந்து மெல்ல கெம்பி அழுவிற் றவையைக் கேட்டுத் தைத்தான்.

"என்னம்மா இது? அசட்டுப் பொண்ணு போக.... எதுக்காவ இப்படி கழுவுறே? அப்பா நெகிப்பு வத்திரிச்சப் பாலவேயிக்கு... நீ ஒண்ணும் சின்னம் மாதிரிசோ, பச்சைப் பட்டியோ இல்லை. ரத்தினி அழகானதும் அந்தப் புண்ணியப் பெறலி - மகராசன் இவியே வரப் போனாரா? விவரத்தெரிஞ்சு பொண்ணு. யோத்தான் உன் மனசைத் தேற்

திக்கணும்.....
இன்னிக்கு
கை சரியா
இம்மேன்ரு
ளவேஜுக்குப்
பா காட்டிப்
பாவுது.....
தான் கிட்டிப்

போயிச்சவாம்மா! என்ன சொக்தே? ண்டுகைய விட்டுக்குத் திருப்பட்டுமா?" என்று 'அவளுடைய துயரத்துக்குத் தந்தையின் குரபகம்தான் காரணமோ?' என்ற தாலகைய தனக்குள் சுற்பித் தக் கொண்டு ஆறுதல் உறத் தொடங்கி இருந்தான் டிகரவா... முதல்தையா. 'இப்போ முதல்தையா! காவேஜுக்கு

அப்பறம் போகலாம். முதல்தையா வேக் அவென்யுக்குப் போ...." என்று கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டே அவனுக்கு மறுமொழி கூறினான் பாரதி. அப்போது அவன் கையிலிருந்த கல் நூரிப் பாடப் புத்தகங்களுக்கிடையே மோகினி சத்தியஸூர்த்தியிடம் அலிப்ப தற்காகக் கொடுத்தனுப்பி யிருந்த கடித உரை இருந்தது. அவன் மேல் தனக்கிருக்கும் அதிக நம்பிக்கையை தீண்டிட்டுவதற்காகவோ அல்லது உன்றக் குள்ளே இருக்கிற கடிதத்தில் எந்த இரகசியமும் இல்லை என்று கருதிய தாலோ உறையை ஒட்டாமென்று நிறந்து வைத்திருந்தான் மோகினி. செய்த சத்தியத்தையும் ஒப்புக்கொண்டு வாச் குக் கொடுத்து விட்டதையும் காப்பாற்றுவதற்காகப் பாரதி அந்தக் கடிதத்தைச் சத்தியஸூர்த்தியிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தேயாக வேண்டும். தான் தியாய மாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமானால் அனாதச் சத்தியஸூர்த்தியிடம் கொடுப்ப தற்கு முன் தானும் ஒரு முறை படித்து விடவேண்டுமென்று இந்த விதாயில் தன் மனத்தின் அடிமுலையில் எழுமிற் திருட்டு ஆசையைத் தான் விட்டுவிடுவதே நல்லதென்று அவனுக்குத் தோன்றியது. ஆனால் பிகப் பல சமயங்களில் மனி தர்களால் தீண்டப்பள்ளிலும் சொல்லவ னிலும்தான் தியாயத்துக்கும் சத்தியத் துக்கும் அதிக பட்சமாக மரியாதை செய்ய முடிவிறது. 'தியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்' என்று தீண்டக் முடிந்தவரை பெரும்பாலான மனி தர்கள் நல்லவர்கள்தான். இந்த தீண்டப் பின் எல்லை வரை எல்லாருக்கும் வெற்றி தான். ஆனால் இந்த தீண்டப்பணவைக் கடந்து 'செய்வனவு' - என்ற இடம் வரும்போதுதான் சத்தியசோதனை மெல் யாகவே ஆரம்பமாகிறது. கல்வித் திற னும், நெஞ்சுரமும் உள்ள மனமுதிர்ச்சி

யோன் வீலங்கு மணிவண்ணன்

யான்கள் பகிரே இந்தச் சோதனை யிற் தோற்றுகிறும்போது பாரதியைப் போல் ஓர் அபிப்பெண் மட்டும் எப்படி வென்றுவிட முடியும்? நீண்ட நேரத் தயக்கத்துக்குப்பின் அந்தக் கடிதத் தைத் தானும் படித்துவிட வேண்டு மென்ற ஆவத்தான் அவன் மனத்தில் வென்றது.

தஞ்சாவூர் மோகிலியின் அந்தக் கடிதத்தை உறையிலிருந்து எடுத்துப் படிக்கத் தொடங்கினான் அவன். கார் அதிக வேகமில்லாமல் 'வேக் அவென்ஜஸ்' நோக்கி மெல்லப் போய்க் கொண்டிருந்தது. அந்தக் கடிதத்தைப் படித்து முடித்துவிட்டு மீண்டும் உறையிலிருந்து எழைத்தபோது 'தான் தவறு செய்து விட்டோம்' என்ற உணர்வு அவனுள் எழுந்தது. படிக்கத் தொடங்குவதற்கு முன்பும் அந்த உணர்வுதான் இருந்தது. படித்தபோது மட்டும் ஆவல் பெருகி அவனுடைய கண்களுக்கு மூன்றுபாயத்தைச் சிறியதாக மறைத்து விட்டது. தவறுசெய்வதன் இலக்கணமே அப்படித்தான். செய்ததன் தொடங்கு மூன்றுபாயத்தை விழிப்பும் எச்சரிக்கையும் அநேகமாகப் பவன்படுவதில்லை. செய்து முடித்த பிறகு வருகிற விழிப்பிலும்தான் எச்சரிக்கையிலுமே எந்த விதத்திலும்தான் பவனை இல்லை. மோகிலி சத்தியமூர்த்திக்கு மிக உருக்கமாகவும் அந்தரங்கமாகவும் காதல் கனிவாக எழுதிப்போன அந்தக் கடிதத்தைப் பாரதி படித்திருக்கக் கூடாது தான்! ஆனால் 'தான் அனைப் படித்திருக்கக் கூடாது' என்ற உணர்ச்சியே அனைப் படித்த பின்புதான் ஏற்பட்டது. படித்ததன் விளைவோ-அவளுக்கு மூண்டைக் காட்டிலும் அதிகமாக அழுகை குமுறிக்கொண்டு வந்தது. திடீரென்று இருந்தாற் போலிருந்து தான் யாரும் வீரம்பக் கூடாத குரலாகி விட்டாற் போலவும், தன்விடமிருந்து சிறித அழகும் இப்போது மோகிலி ஒருத்தியிடமே போய்ச் சேர்ந்து அந்தப் பேரழகோடு கங்கம மாதி விட்டாற் போலவும் மோகிலி எவ்வோரும் வீரம்பத்தக்க ஒரே பேரழகமாக ஒளிர்வதாகவும் ஒரு பிரமை கொண்டான் பாரதி. மோகிலிக்கும் - சத்தியமூர்த்திக்கும் இடையே தவிர்க்க முடியாத பிணைப்பும், அன்பும் இருப்பதாக இந்தக் கடிதம் பாரதிக்குச் சொல்லி விட்டது. அந்த சமயத்தில் இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றித் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் மனம் குழம்பினான் பாரதி.

இந்த நாட்டியக்காரி மோகிலியைத் தான் ஏற்கனவே, மணந்து கொண்டு விட்டது போன்ற ஒரு நெருக்கமான உரிமைமையப் பெற்றிருப்பதாகவும், இனி அந்த உரிமைமைய அதிகார பூர்வமாக அடைவதற்காக அவளைப் பதிவுத் திருமணமே செய்து கொண்டுவிடக் கருதி விருப்பதாகவும், ஜமீன்தார் மாமா தன் தந்தை பூபதி உயிரோடிருந்தபோது

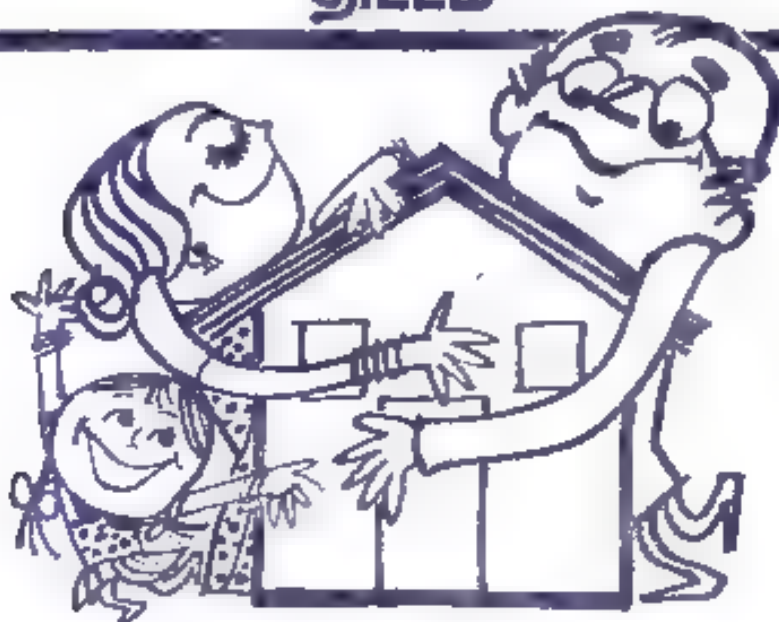
அவரிடம் மதுரையில் வைத்துப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைத் தீர்மானித்து மனம் குழம்பினான் பாரதி. ஜமீன்தாரும் தன் தந்தையும் மூன்று இதைப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கெட்டிருந்ததி லிருந்து மோகிலியை ஜமீன்தாரோடு தொடர்புபடுத்தியே தீர்க்கத் தொடங்கி யிருந்தான் பாரதி. மோகிலி மக்னிகைப்பந்த டுக்கு வந்து விட்ட பின்பே பாரதியின் இந்த தீர்மானம் படிப்படியாக மாறியது. மக்னிகைப்பந்தத்தில் வந்து தங்கிய பின் சில தினங்களுக்குள்ளேயே மோகிலி ஜமீன்தாரையும் கண்ணுயிர்த்தையும் அடியோடு வெறுப்பதையும் பாரதி புதிதாகப் புரிந்து கொண்டிருந்தான். அந்த நாட்டியக் கலைப்பரவின் இதயம் எங்கே ஆடப்படுகின்ற தென்பது இன்று இந்த கிதாபியில் பாரதிக்குத் தெரிந்து விட்டது. ஆனால் மோகிலியின் ஏர்பம் தன்னுடைய நஷ்டமாயிருப்பதை உணர்ந்து வேதனைப்பட்டுத் தவிக்காமல் இப்போது அவளைத் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. காரில் அவன் கண் கலங்கி அழுவதைப் பார்த்து - இறந்துபோன தந்தையின் தீர்மானம் அழுகினான் என்று டுகரைவர் முத்தையா என்னவிடக் கொண்டான். பாரதியோ 'வேக் அவென்ஜ்ஸ்' வருவதற்குள் அழுகையோடு அழுகையாக ஆவியும் அடக்கிக்கொள்ள முடியாமல் அந்தக் கடிதத்தை இரண்டு மூன்று முறை அவசர அவசரமாக எடுத்துப் படித்துவிட்டான். ஒவ்வொரு முறை படித்து முடித்தபோதும் அவளுக்குத் தவிர்க்க முடியாத அழுகை குமுறிக்கொண்டு வந்தது. கடிதமோ மனம் பாட்டமே ஆகிவிட்டது.

'மக்னிகைப்பந்தம் பட்டுப்பூட்டவைக் கடைவில் என்னை ஜமீன்தாரோடு சேர்த்துப் பார்த்ததைத் தவறாக என்னவிடக் கொள்ளக் கூடாது. மறுக்க முடியாத காரணத்தால் மறுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் அவரோடும் கண்ணுயிர்த்தோடும் தான் கடைக்குப் புறப்படும்படி அவிவிட்டதென்று' மோகிலி கடிதத்தின் பகுதியிலிருந்தான். இதைப் படித்த பின்பே பட்டுப் பூட்டவைக் கடைவிலிருந்து நிரம்பியபோது மோகிலி கண் கலங்கிய நிலையில் வருத்தத்தோடு விட்டுக்குத் நிரம்பியதன் காரணம் பாரதிக்குப் புரிந்தது. மேலும் அந்தக் கடிதத்தில் சத்தியமூர்த்திக்குக் கல்லூரியில் வந்த இடைபுறங்கள் தீர்ந்து நியாயம் கிடைத்ததைப் பாராட்டியும் அவருடைய தந்தை யாரேன்று பாரதியின் மூலம் தான் புரிந்துகொள்ளநேர்ந்ததைப் பற்றியும் எழுதியிருந்தான் மோகிலி.

இதோ, இந்த ஆண்டின்
மிகப் பெரிய செய்தி

எல்.ஐ.சியின் 'உங்களுக்குச் சொந்த வீடு' திட்டம்

1. இ.சி. தம் பாவிர்தாரர்களுக்கு, கையாணிவ
மையுடன் உடனடியாக உடல் வறுமையிலிருந்து. இந்த
உத்தரவு அமல்படும்.

2. தாராளமானது - ஒரு பாவிர்தாரர் அவருடைய
மிகப் பெரிய சொந்தம் (SUM ASSURED) 90 சதவீதம்
81 உடனடி உபயோகப்படுத்தலாகும். உடனடி சொந்த
உத்தரவு அமல்படும். 93 இலட்சம், குறைந்தபட்சம்
10,000

3. தாராளமானது - கையாணிவ உடல் வீதங்கள்.
இந்த கையாணிவ பணம் திருப்பிக் கொடுத்தபின்
உடனடி உத்தரவு அமல்படும்.

4. தாராளமானது - கையாணிவ உடல் வீதங்கள்
உத்தரவு அமல்படும். உடனடி உத்தரவு அமல்படும்
உத்தரவு அமல்படும்.

5. தாராளமானது - உடல் குறைந்த அளவு
இந்த பாவிர்தாரர் இத்தக விரிவாக்க, அவரு
- உத்தரவு இத்தக விரிவாக்க உடனடி உத்தரவு

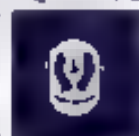
6. தாராளமானது - கையாணிவ உடல் வீதங்கள்
இந்த பாவிர்தாரர் இத்தக விரிவாக்க, அவரு
- உத்தரவு இத்தக விரிவாக்க உடனடி உத்தரவு

7. தாராளமானது - கையாணிவ உடல் வீதங்கள்
இந்த பாவிர்தாரர் இத்தக விரிவாக்க, அவரு
- உத்தரவு இத்தக விரிவாக்க உடனடி உத்தரவு

8. தாராளமானது - கையாணிவ உடல் வீதங்கள்
இந்த பாவிர்தாரர் இத்தக விரிவாக்க, அவரு
- உத்தரவு இத்தக விரிவாக்க உடனடி உத்தரவு

9. தாராளமானது - கையாணிவ உடல் வீதங்கள்
இந்த பாவிர்தாரர் இத்தக விரிவாக்க, அவரு
- உத்தரவு இத்தக விரிவாக்க உடனடி உத்தரவு

10. தாராளமானது - கையாணிவ உடல் வீதங்கள்
இந்த பாவிர்தாரர் இத்தக விரிவாக்க, அவரு
- உத்தரவு இத்தக விரிவாக்க உடனடி உத்தரவு

உங்கள் கேசம் உதிருகிறதா

பொடுகு

இதர காதலர்களான உபாசை. இந்த ஒருபொதுக் கவலையாக செய்க்கூடாது.

இந்த மாதிரி அபாயக் குறிகள் அதை அறிவிக்கின்றன.

கேசம் உதிருதல்

உங்கள் கேசம் உதிருகிறது. ஏனெனில், கேசங்கள் வளருகிற போது உங்கள் கேசம் உதிருகிறது.

இனமையில் வழுக்கை. இவ்விதமான கேசம் உதிருகிறது. நன்றி நினைவுகூரவும்.

பொடுகு, கேசம் உதிருதல் மற்றும் கேசம் குறைதல் முதலிய உபாதைகளால் நீங்கள் சிரமப்பட்டால் இன்றே ப்யூர் சில்விக்கிரீன் உபயோகிக்கத் தொடங்குங்கள். ப்யூர் சில்விக்கிரீன் உங்கள் கேசத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான எல்லா பதிலிட்டு 'அமினோ ஆக்சிட்'களும் தீவிரமான வளக்கொருக்கி உள்ளன. தலையில் நன்றாக அழுத்தித் தேய்ப்பதன் மூலம் ப்யூர் சில்விக்கிரீன் கேசங்களில் புகுந்து அவைகளுக்குத் தேவையான இயற்கையான ஊட்டத்தைப் பறித்து, கேசத்தை மறுபடியும் ஆரோக்கியமாக இருக்கச் செய்கிறது.

'ஆல் அபைட் ஹேர்' (All About Hair) என்ற, படங்கள் கொண்ட, இலவசப் புத்தகத்தை நீங்கள் பெற விரும்பினால் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விவரத்தைத் தீர்க்க எழுதவும்: ட்யூபார்ட்மென்ட் K-1 சில்விக்கிரீன் அட்கைவஸரி சர்வீஸ் தயக்கி பெ 1022, மும்பை-1

Silvikrin

சில்விக்கிரீன் - கேச ஆரோக்கியத்துக்கான வழி

ப்யூர் சில்விக்கிரீன்

கேசம் சம்பந்தமான உபாதைகளுக்குக் குணமளிக்கும் ஒரு மிகத் தீவிரமான தயாரிப்பு. ஒரு மாத கால கவையிவத் தூக்குப் போதுமானது.

சில்விக்கிரீன் ஹேர் டிரெஸிங்

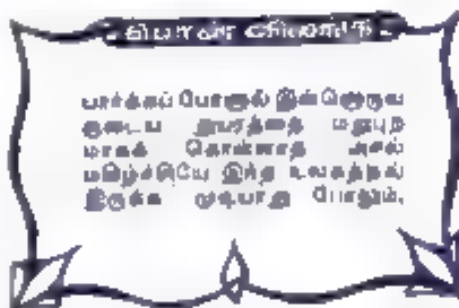
உங்கள் கேசத்தை உங்கள் பூர்வீகத்துடன் சேர்த்து வைப்பது உகந்தமான பொருள். உங்கள் கேசம் உதிருகிறது. உங்கள் கேசம் உதிருகிறது. உங்கள் கேசம் உதிருகிறது.

விவற்றைத் தவிர முதன் முதலாக
திரவிலிருந்து கீழே குதித்துத் தற்
காலம் செய்துகொள்ள முயன்ற
போது சத்தியமூர்த்தி தன்னைக் காப்
பாற்றியதிலிருந்து சர்ப்பத் விநாயகர்
கோயில் தெருவில் தன் வீட்டுக்கு
வந்து தன் இதயத்தை ஆண்டது வரை
நல்லாய் கூறி, "தான் வாழ்ந்து உங்களை
நினைக்க வேண்டும்; அவ்வது நீங்கள்
வாழ்ந்து நினைக்க ஈடு ரூபகமாகி
தானே போய்விட வேண்டும்" என்று
கடிதத்தை முடித்திருந்தான் மொகிஷ்.
விவற்றையெல்லாம் கண்ணிருக்கிடை
யில் பாராதி படித்து முடித்தபோது
'அவன் பாக்ஷியசாஸி' என்று மொகிஷ்
யின் மேல் பெருமைவாகவும் இருந்தது.
அதே சமயத்தில் அவன் பெற்றிக்கும்
பாக்ஷியம் எதுவோ அதுவ தான்
விழுந்து கொண்டிருக்கிற பாக்ஷியம்
என்று அவன்மேல் பொருமைவாகவும்
இருந்தது. காரை 'செக் அவென்ஜ்' வி
ஸுள்ள ராயல் பெக்ஷி ரொட்டிக் கடை
வாசலில்; நிறுத்தச் சொல்லி விட்டுக்
கிழிந்துவிடபோது பூமியில் மிதித்து நடப்
பதற்கே சக்தி யில்லாதவன் போல்
சொர்ந்து போயிருந்தான் பாரதி.
மாடிப் படி ஏறிப் போய்ச் சத்திய
மூர்த்தியை நெருக்கு தேர் சத்தித்துத்
தானே தன் கையில்லால் அந்தக் கடிதத்தை
அவரிடம் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று
நினைத்தபோது அவனுடைய கால்கள்
அந்தச் செயலைச் செய்வதற்காக மூன்
நேரக்கி நடக்கத் துணிவாமல் தயங்
கின, மனம் மடங்கிற்று. நினைவுகள்
கூகின. மொகிஷியிடம் சொல்லி ஒப்புக்
கொண்டு விட்ட வார்த்தை ஒன்றைக்
காப்பாற்றிவிட வேண்டுமென்ற பிடி
வார்த்தை விட முடியாமல் தன்னை
உடைய ஆசையைத் தானே பணியிடு
வது போன்ற அந்தக் காலியத்தைச்
செய்வதற்காக தடைப்பிணமால் மாடிப்
படி ஏறினால் பாரதி, 'படிக்கவெனவே
கருவோடு விழுந்து விடுவோமோ' என்று
பயம்படுமளவுக்கு அப்போது அவனு
டைய கால்கள் ஒன்றோடொன்று பிள்
ளின. அவனுடைய உடல் மேலே படி
யேறிக் கொண்டிருந்த அதே வேளையில்
மனமும் உணர்ச்சிகளும் கீழே அகல
பாதாளத்துக்குச் சென்று தன் குப்புறக்
கவிழ்ந்து விழுந்து கொண்டிருந்தன.
அரிய முயற்சி செய்து அவன் தன்னைக்
கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய
தாயிற்று. முகத்தில் அழுத கவடு
தெரியாமல் கண்ணீரைத் துடைத்துக்
கொண்டு, துடைத்தெடுக்க முடியாத
அழுதகவின் சாயலோடும் கையில்
கடித உறையோடும் அவன் சத்திய
மூர்த்தியின் அறைக்குள் துறைத்த

போது, தக்ஷணேயாக அறையில்
அவன் மட்டுமே தனிவாக இருந்தான்.
மேலையில் வேண்டி வெளேரென்று
மின்னலாய் வழியும் ஜிப்பாவும் வேஷ
டியும் அணித்து பொன் பிள்ளை
கொன்று வெறும் மின்னலையுடுத்தி
வீற்றிருந்தாற்போல் கல்லூரிக்குப் புறப்
படத் தவாராகிவிட்ட கோலத்தில்
ஏதோ வகுப்பு நடத்துவதற்கான பாடக்
குறிப்புக்களைப் பார்த்தபடி வீற்றிருந்
தான் சத்தியமூர்த்தி.

மெல்லத் தயங்கித் தயங்கி அறைக்
குள் துறைத்த பாரதி, அவன் தன்னை
நிமிர்ந்து பார்த்ததும் என்ன செய்
கிறோம் என்ற உணர்வே இன்றி ஆனால்
ஏதோ செய்தாக வேண்டும் என்ற
உணர்வுடன் மிகவும் தொலைவில் விலக்கி
வைத்து வண்டி மரியாதை செய்ய
வேண்டிய பெரிய மனிதர் ஒருவரை
எதிரே பார்த்து விட்டாற்போல்
பயபக்தியோடு கைகூப்பினான். நிக

சென்று அவனை அங்கே எதிர்பாராமல்
சத்தித்த பரபரப்பைச் சிறிதும் காண
பித்துக் கொண்டனாமல் "என்ன?...
சொக்கியமா இருக்கிறீர்களா?" என்று
திரைமாமகர் விசித்தபடி கை விரைவித்
தான் சத்தியமூர்த்தி. அந்தக் கிரிப்பும்
அந்த முகமும் அந்தக் கண்களும், மின்ன
லாய் எதிரே வீற்றிருக்கும் அந்தக்
கம்பிரத் திரு உருவமும், தரையில்
புத்த சௌதாமரைகளாய் இலங்கும்
அந்தக் கால்களும் இப்போது 'தான்
ஆசைப்பட்டக் கூடாதவனாகி விட்டன்'
என்ற திரைமாமகர் காரணமாகவே
மூன்விதம் அதி: அழகோடும், அகிசர்
சோபையோடும் தோன்றி அவனை மயக்
கின. அந்த மயக்கத்தினால் தன் கண்கள்
கலங்குவதையும் அடக்கிக் கொள்ள
முடியாமல்... "இதை மொகிஷி அக்கா
உங்கலிடம் கொடுக்கச் சொன்னாங்க"
என்று சொல்லுவதும் நலிந்து உடை
பட்ட வார்த்தைகளால் கூறிவிட்டுக்
கையில்லிருந்த அந்தக் கடித உறையை
அவன் கையில் நேரடியாகக் கொடுக்க
வும் துணிவாமல் அவனருகே இருந்த

மொழியின் மெல் விளிம்பில் பட்டும்
 மடாமதும் கவப்பதுபோல் தயக்கிய
 படிபை வைத்தான் பாரதி. 'மோகினி
 அக்கா' என்ற பெயரைக் கேட்டதும்
 சத்தியமூர்த்தியின் மூகத்தில் சிரிப்பு
 மறைத்து இன்னதென்று கண்டுபிடிக்க
 முடியாத ஓர் உணர்வு தெரிவதை
 எதிரே நின்று பாரதி கவனித்தான்.
 ஆனால் அவளாலும் அனைப் புரிந்து
 கொள்ள முடியவில்லை. கடிதத்தை
 அவன் எடுத்துப் படிக்கத் தொடங்கிய
 பின்பும் அவன் சிந்தி நேரம் திராசை
 போடு கூடுகிறபோது பார்த்துக்கொண்டு
 விள்கார். ஆகைப்பட முடியாத என்னை
 வித்தான் அந்நி ஆசை பெருகுகிறது
 என்பது அந்தக் கணத்தில் அவனைப்
 பொறுத்த கனசு மெய்யாயிருந்தது.
 அவன் பார்வை நேர் எதிரே தன் மெல்
 இருந்திருந்தான் அவனுக்கு அவளை ஏறிட்
 டிரு பார்த்தும் தயக்கிய வந்திருக்காது.
 அவன் குனிந்து கடிதத்தைப் பார்த்துக்
 கொண்டிருக்கிறான் என்ற காரணத்தால்
 அவன் தன்னை அவனைப் பார்த்து முடிந்
 தது. அவன் உணர்ச்சி வசப்பட்டான்.
 அருமை ஏழாதி கொண்டு வந்தது.
 விசம்பல் ஏனெனக் கேட்டுத் தன்
 நிமிர்ந்த? சத்தியமூர்த்தி. "நீங்கள் ஏன்
 அழுதிடுகிறீர்கள்?" என்று அவன் அருவதன்
 காரணத்தைத் தானும் புரிந்து
 கொண்டே புரிவாது போல் கேட்ட
 போது பாரதி வேகமாகக் கீழே திரும்பி
 யிப் படிவிறங்கினான். "அடேயே.....
 இதென்ன தர்மசங்கடம்...?" என்று
 சொல்லிக் கொண்டே எழுந்திருந்த
 சத்தியமூர்த்தி அழுது கொண்டே
 விளங்கு விட்ட அவனைப் பின் தொடர
 வும் முடியவில்லை. மேலே வீரந்து
 பவகணி வழியே கீழ்ப்புறம் காலைவயப்
 பார்த்தபோது அவன் ஏறிகொண்ட
 பின் வார புறப்படுவது மட்டும் தெரிந்
 தது. அந்தக் கடிதத்தைப் பாரதியிடம்
 அப்பாவித்தனமாகக் கொடுத்தனுப்பிய
 பதை மோகினியின் மேல்தான் அவ

ளுக்கு அப்போது போய் போய்
 வந்தது. சிந்தி நேரத்துக்குப் பி
 கத்துகிறதில் புறப்பட்டான் அவன்.
 அன்று கத்துகிறதில் மாணவர்கள் பி
 லும் உற்சாகமாக இருந்தார்கள். முத
 றதவாக அவன் நுழைந்த வகுப்பி
 மாணவர்கள் அவனை மாலை சூட்டி
 வேற்றார்கள். மூன்றாவது பாடவேளை
 பாரதியின் வகுப்புக்குச் சொந்தபொ
 தான் அவரும் அன்று கத்துகிற
 வந்திருப்பதை அவன் தெரிந்துகொள்
 நேர்ந்தது. தற்செயலாக அன்று நடத்
 வேண்டிய பாடக் கட்டுரையாக வத்
 வாய்ந்தது 'குறுந்தொகையில் இன்
 லிய தயம்' என்ற தலைப்பில் இருந்த
 கட்டுரையின் நடுவே சத்தியமூர்த்தி ம
 லிகைப்படுத்தல் கத்துகிற இண்ட
 விழவுக்கு வந்திருந்தபோது பூபதியிட
 விளக்கிக் கதைய 'யாழும் குழவும் யா
 லியோ?' என்ற குறுந்தொகைப் பா
 தும் இருந்தது. சத்தியமூர்த்தி அந்த
 பாடலின் பொருளையும் தயக்கியது
 இன்றும் மாணவர்களுக்கு விளக்க
 தொடங்கினான். வகுப்பில் அதை
 கேட்கக் கேட்டுப் பாரதியின் மூல
 அருவது போல் சிவந்து வந்தான் கவக்
 வதைச் சத்தியமூர்த்தியும் கவனி
 தான். வகுப்பின் நடுவே அவன் குழு
 அழுதுவிட்டால் தன்னை இருக்காதென்
 றது சத்தியமூர்த்தியின் மிகவு
 உதாரியமாக ஒரு காரியம் செய்தால்
 "மில் பாரதி! உங்கள் தந்தை
 இழந்த பின் முதன் முதலாக இன்
 தான் கத்துகிறதில் வந்திருக்கிறீர்கள்
 ஆனாலும் உங்கள் மனம் இன்னும்
 முழுமையாக ஆரதம் அடைவதில்
 என்று தெரிவித்து. தயவுசெய்து இன்று
 விட்டிருப்ப போல் ஒய்வு எடுத்து
 கொள்ளுங்கள்! உங்களைப் பார்த்தால்
 மிகவும் வருத்தத் தக்க நிலையில் இரு
 கிறீர்கள்..." என்று சொல்லி அ
 னுக்கு வகுப்பிலிருந்து வெளியே செ
 டு. தானானே அதுமதி கொடுத்தான்.

**பல விருத்திக்கும்
 ஆரோக்கியத்திற்கும்
 மயக்கம், மறற்
 பித்த உபாதைகளுக்கு
 ஜீரணகோளாய்க்கு**

காலசுர
காலசுர

ஆபீஸை விதவக 5 V. மங்குட அகரணிக்
சிறந்த ஆபீஸை வந்ததும்

ஒரேயாக - டரனிக்	...	...	...
ஆகமங்குட - வெலியம்	...	...	...
மகா மகாஜனும் (மகாஜனம்) பாட்டும்	...	...	...

...

நான். அவளும் தன் குனிந்தபடியே முத்து மெனமமாக வெளியே சென்றாள். அவள் எத்தனாக மனம் கூடந்து போயிருக்கிறாள் என்று கீதையார்த்திக்குத் தெளிவாகப் புதிதானதும் அந்தப் பொருத்த முகமும் அவள் ஒன்றும் தெரியாதது போலப் போது நடிக்கத்தான் வேண்டியிருந்தது. அவள் வெளியேறிச் சென்ற பின்பு ரூபு அமைதியாக தடைபெற்று நின்றது. வெளியேறிச் சென்ற பாரதியோ கார் திரும்ப இடத்துக்குப் போய் தேரே விட்டுக் கொடுத்தான். பிற்பாடு விட்டான். மாலை அவன் கல்லூரிக்கு வரவேண்டியது.

சாயங்காலம் கல்லூரி விட்டதும் நான் பாரதி திரும்பி வருவான் என்று நினைத்து "அவன் திரும்ப வரும் வேளை வந்த விதாடியே உடனே வரக்கூடாது" என்று தனிப்போடு விட்டது. காத்திருந்த மோகினி தன் பக்கமேயே அவன் திரும்பி வருவதையும் அவருடைய மனம் அழுது அழுது கெட்டுப்போனதும் பார்த்துத் திகைத்துப் போனாள். பாரதியோ கல்லூரியில் காலியிருந்து இறங்கி டிஸ்கோ நடந்து வந்த பாரதி தன் கையில் அடுக்கிக் கொண்டிருந்த - புத்தகங்களில் இரண்டொன்று வருகிற வழியில் காலியாக நழுவித் தீரே தரைமீது விழுவதைக் கூட உணராமல் பிரமை சிகிச்சையாக நடந்து வருவதைப் பார்த்து மோகினிக்கு ஒன்றோடொன்று புரியவில்லை. கையில் இருந்து நழுவி விழுவது புத்தகங்களைப் போல அவருடைய மனத்திலிருந்து நழுவிக்கொண்டிருக்கிற உணர்வுகளை மோகினியாகப் புரிந்து கொள்ள முடிந்திருந்ததால் பாரதியின் துயரத்துக்குக் காரணம் என்னவென்பதை ஒருவேளை அவளால் உணர்ந்து கொண்டிருக்க முடியுமோ என்பவோ?

"ஏன்? நீ காலேஜுக்குப் போகவில்லையா?... பாதிப்பேயே வந்துவிட்டா... உடம்புக்குக் கொண்டு பார்ப்பதற்கு என்னவோ போயிருக்கிறதே?" என்று விசாரித்த மோகினிக்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல் அவளுக்கு வந்து தயங்கி நின்று பாரதி. இரண்டாம் மூன்றாமாவதும், இதே வேண்டியை மோகினி பாரதியிடம் கேட்டபோது, "அவரை அந்த மீனேயே போய் பார்த்து அந்தக் கடிதத்தைக் கொடுத்தார்களே... எங்கு ஒரு தனிவகையா இருக்கு... ஜாரமும் இன்னொருவருக்கு வந்திருக்கிறது போலத் தென்று விடும்..." என்று அவன் தன்னைக் கேட்டதை மெல்லிக்கும் கேட்ட கேள்விகளுக்கும் சேர்த்தே மறுமொழி கூறினான் பாரதி.

ஆய்வு மூதனாக: நம்ம ஆய்வு மீது பத்திரிகைகளும் விஷயம் போட்டு விட்டுக் கொள்ளும் போருக்குக் கிரகமெட் மாட்டென்று தூக்குமீதுகொண்ட பாரதியோ? இதை தூக்குமீது ஆய்வு மீது தூக்கப்போகிறோ?

"கடிதத்தைப் பத்திரி இப்போ என்ன வந்ததெனமா? நீ இன்னதற்குக் காலேஜுக்குப் போகாமலிருந்திருந்தாயும் பரவாயில்லைவோ?... போய் இப்படி உடம்புக்கு இழுத்து விட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறாயே..." என்று ஆறுதலாகக் கூறிய படி பாரதியைத் தழுவிக்கொண்டிருந்த தாய்க்கொண்ட அழைத்துச் சென்று படுக்கையில் படுக்க வைத்தான் மோகினி.

"உடம்புக்குக் கிரகமீது என்னுடைய படுக்கை குழந்தை மாநிலி இப்படியான அழைப்புப் பெண்ணோ?" என்று மோகினி சிரித்துக்கொண்டே விசுவாசப்போது, பாரதி பதினாறுக்குக் கிரக முயன்று முடியாமல் போய்விட்டது ஏதோ நடித்தான். மாலைவரை பாரதியிடம் ஒன்றும் பேசக் கொடுக்காமல் அவன் நிம்மதியாய்விட்டு தூங்கும்படி கூறித் தனியே விட்டுப் போயிருந்த மோகினி மாலைமீது திரும்பி வந்து அவன் படுத்திருந்த அறையில் பார்த்தபோதுதான் அவன் தூங்கியிருக்கிறான். என்றும் இன்னும் திறைவ அழைக்கிறான் என்றும் தெரிந்தது. "அருள் எதற்காக அழைக்கப் பின்படி? காலேஜுக்குப் போன உடனே உனக்கு அப்பாவின் நினைவு வந்து விட்டதா? பாலம். ." என்று கேட்டுக் கொண்டே பெரும்பேரேன் பார்த்த மோகினி பாரதிக்கு நினைவாகவே தன் ஜாரம் வந்திருப்பதைப் புரிந்துகொண்டு பரபரப்படைந்து பத்திரிகை. (நெடருக்கு)

பாரெக்ஸ் புகட்டும் பருவம்

உங்கம் குழந்தைக்கு ஏறக்குதைய காங்கு மாதம் என் றால் ஆறுமே பாரெக்ஸ் புகட்டும் பருவம். பருவம் செய்வு தயாரான கன்செர் தானிய உணவே பாரெக்ஸ் அயா.உயினை இயும் தர்தும் பெருளாகும் செறிந்தது. பறகனையும் எதும்பு கனையும் வறுமரக்குவதற்கான எங்கைத் தறுவக கரும் உண்டவிலி, பிடாரை வளர்க்கிகு உதவுவது பாரெக்ஸ். இதன் தயாரிப்பாளர்கள் : 'குழந்தை உணவுப் புகழ்' கிளாக்கெயா.

பாரெக்ஸ்—ஒர் விளக்கினை தயாரிப்பு

நிலவசம்! 'தி பாரெக்ஸ் எகடு' (ஆங்கிலம்) குழந்தைகளை ஊட்டி வளர்ப்பதுபற்றிய இந்நூலை வேண்டுமேல், தயார் செய்வதாக 15 ரூ. பைசா தயார் கித்தனை அனுப்பி, எழுதுக: பாரெக்ஸ், தயார் செய்து 202, பம்பாய்-1.

ஜெயப்பூர் கல்க் காமந்தர்

கல்க் காமந்தர் தம்மன் காவிரிக் கரை யில் இருந்து கொண்டே கோவை நாட்டின் தலைநகரான அலோத்தியையும், தனது மகா ராஜ்யத்து தலைநகரான மிதிநகரையும் இன்னும் கடல்வழி நினைத் தீவான இன்னும் தலைநகராக கற்பனையில் கண்டு வர்ணித்திருக்கிறான். அங் கன்று கற்பனையில் அலோத்தி லட்சிய ராஜ்ய மாக உருவெடுத்திருக்கிறது. அனாதப் போன மிதிநக லட்சிய தபோவனமாக உருப்பெத் திருக்கிறது. ஆனால் இலங்கைதான் அங்கு ஸ்டய லட்சிய கவர்ச்சிமக இருத்திருக்கிறது. அங்கு கல்க்கின்றவர்களைத் தவிர கல்க் கிள்யூ ஒருவனையும் கம்புதும் காண முடிய வில்லை. அனாத வர்ணியில் இலங்கையி லுள்ள மரட மானிகள் ஒளி வீசுகின்றன.

பொன் கொண்டு இலங்கை.
மணிவயல் கொடு போதித்த.
மின் கொண்டு அமைத்த.
வெயிலக் கொடு கைபத்த.
என் கொண்டு இயந்திய
எனத் தெரிவித்த
வன் கொண்டல் கித்தி
மிதி முட்டுவன் மட்டம்

என்றே அரங்கம் பாட முடித்திருக்கிறது. ராஜஸ்தானின் தலைநகரான ஜெயப்பூர் எவ்வுமே வண்ண தகரம் சென்று அங்குள்ள மரட மானிகளை அரண்மனைப் பார்த்த போது இந்த இலங்கை வர்ணனைதான் என் லாபத்திற்கு வந்தது. உண்மையி லேயே பெரிய பெரிய ராஜாக்கள் தங்கியிருந்த இடம் ராஜஸ்தான். அன்று இருபத்திரண்டு ராஜாக்கள் தனித்தனி ராஜ்யங்கள் அமைத்து ஆண்டுவந்தனர். அந்த கமல்தாண்டங்கள் அத்தனையையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ராஜ்ய தான் என்று ஒரு பெரிய மாநிலத்தை உருவாக்கிய பெருமை சந்தர் மட்டேயே சாலும். அந்த மாநிலத்தின் தலைவர்தான் ஜெயப்பூர். தலைநகராக இருக்கத் தகுதியுடைய பெரிய நகரம் அது. அங்குள்ள அமை அமை மாள விதிவையும் வானுறு ஒளி வசரத் திருக்கும் விஷய வர்ணக் கட்டிட வர்ணையும் பார்த்தால் அது இந்தியாவின் எழில் வண் ணக்களைத் திரட்டி இறைந்த ஒரு சிறந்த வண்ண தகராகவே தோன்றும்.

ஜெயப்பூர் செவ்வு அமைதாபாத்-யுஸ் ரயிலில் செல்ல வேண்டும். அப்படிச் செல் றால் ஜெயப்பூர் ஸ்டேஷனிலேயே திறக்க லாம். இங்கே, சென்னைக்குத் திரட்டப் பவர்கள் என்னால் ஆகரா போய் அங்கிருந்து ரயில் மாறியும் செல்லலாம். காசி லேயே வடநாட்டு வரத்திற்கு செல்பவர்கள் என்னால் பம்பாய், அமைதாபாத், ஆத்மிர் ஸ்பிராக்வும் ஜெயப்பூர் போய்ச் சேரலாம், மிகவும் வசதி

யான பயணம் வீண் வெளிப் பயணம் தான். யு.என்.சி.சி.க்குத் 191 மைல் தூரத்திலே இருக்கும் ஜெயப்பூருக்கு யு.என்.சி. சிருத்து விமானம் மூலம் சென்று திரும்புவதே வசதியானது.

பீர்தான் விதிகள் 110 அடி அகலம் உள்ளன. இந்த 55ர்தான் மூன்று பக்கம் கலிலும் மகித் தொடிகள் குத்திருக்கின் றன. இந்தப் பாதுகாப்பு காணுதென்று 35ர்தான் சந்திரி ஒரு பெரிய மதியும் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மதியில் கவர் கமார் 20 அடி உயரமும், 8 அடி வளும் உடைவது என்றும் அதைக் கட்ட எவ்வளவு செலவாகி யிருக்கும் என்று கணக்கிட்டுக் கொள்ளலாம். இந்த மதியில் கவர்களில் எட்டு வாக்ஷன் அமைத்திருக்கிறார்கள். இலங்கையில் மூக்கிய மானனை மூன்று வாய்க்களை. கிழக்கு வாலினை குறு போல், மேற்கு வாலினை சாத்து போல், வடக்கு வாலினைத் துருவ போல் என்றும் கருதினார்கள். போல் என்றும் காவிய் என்ற அர்த்தமாம். இந்த வாய்க் களை தவ்வு தமிழியை சொல்ல கிரும்பினால் ரூபன் ஸ்பின், சந்திரன் வாய்க், துருவ வாய்க் என்றே கூறலாம். இத்தகைய அமைத் தவர் ராஜா ஜெயசிங். அவர் கட்டவா ராஜ புத்திர வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். அந்த மன்னர்கள் இருந்து ஆண்ட இடம்தான் அப்பர் கோட்டை அங்குள்ள கோட்டை கொத்தனங்கள் போதிய பாதுகாப்பு உடையவை அல்ல என்று கண்டு ஜெயசிங் இந்த கரை சிர்மானித்தார் என்று சாத்திர ஏடுகள் பேசுகின்றன. அவர் வான காந்திர வம்சத்தார். அதனுலேயே சூரிய, சந்திர, துருவ நட்சத்திரம் முதலிய பெயர்களிலே தாம் அமைத்த சிறதான வாக்ஷிக்கு இம் புத்திரர். வான காந்திர மோதை களும் சிற்ப காந்திர மோதைகளும் வடி யிருத்து பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முற் பகுதியே இத்தகர் அமைக்கப்பட்டிருக் கிறது உலகில் உள்ள பெரிய 55ர அளவப் புக்களைப் பற்றிய புகளை வாக்ஷிக்கு ஆராய்ந்தாலும், இந்திய சிற்ப காந்திர துக்கும் பண்பாட்டுக்கும் மாறுபடாத வகை யானே இத்தகர் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது; விதிகள் எவ்வாம் கிற மோனாகவும் தென் னடவாகவும் ஒடும். இங்குள்ள மரடர்கள் பக்கத்தில் உள்ள மலையிலிருந்து கிடைக்கும் ஒரு வகை ரோஜா வர்ணச் செம்மண்பூல் பூசப்பட்டிருப்பதால் மூலமும் ரோஜா திறத்தினையே காட்சி அளிக்கும்.

முதல் முதல் நாம் சென்று காண வேண் டியது அங்குள்ள அரண்மனையைத்தான். அது தனின் வட்டப்பறத்தில் சதுரம் சதுரமாக அமைத்த வீடுகளுக்கு ஓடுவே ஒரு கோட் டைக் தனம் இருக்கிறது. அரண்மனை வெளி முற்றத்திலே செவ்வதற்கு அந் காசிக்விடம் அறுமறி பெறவேண்டும். அரண் மனையின் காண வேண்டியவை ரூபாரச் சதாரம், என்னைக்கும் மகாராஜா தரி சனம் தரும் திவானிலும், அதி முக்கியஸ்தர்

சுதா. மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான்

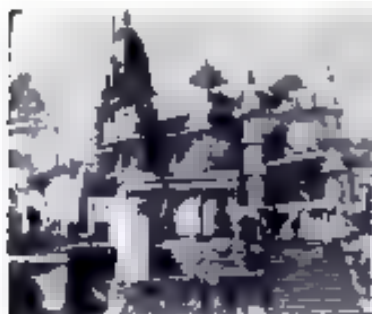

கருக்குள் கவந்து போய் நிவரணி காஜ். தர் பாரி மண்டபம், சித்திரகூடம் முதலியவைகளை, அரண்மனை ஓர் அழகான கட்டிடம். அங்குள்ள சித்திரக் கூடத்தில் ராஜபுத்திர மன்னர்கள், வீரர்கள் படங்களை பெரிய பெரிய அளவில் எழுதி மாட்டிப் பட்டிருக்கின்றன. ராஜாவிருக்கும் நாடாளும், ராக மான சித்திரங்களும் மிக மிக அழகானவை. அங்குள்ள புத்தகசாலை யில் பாரதிக் மொழியில் எழுதப் பட்ட மகாபாரதம் ராஜ்ஜாமா என்ற பெயருடன் இருக்கிறது. ஜெய்ஸிங் மன்னர் எழுதிய கான சாஸ்திரங்களும் உள்ளது. இன்னும் ரெக கணிகும் வங்கலும் ஜீவாமடபுரீயும் அராபிய மொழியில் இருக்கிறது. அரண்மனையில் சாண வேண்டிய மற்றொரு இடம் சத்திர மஹால். அது ஒரு ஐர மாயக் கட்டிடம். அதன் மேல் மாடியில் ஏதேனாலும் நூர் முழுவதையுமே ஒரு நோட்டம் விடலாம்.

அரண்மனைவை விட்டு வெளியே வந்ததும் நாம் காண வேண்டியது துத்தர் மத்கர் என்னும் கான ஆராய்ச்சி நிலையம். அதனை யத்தர்ம் என அழைக்கின்றனர் மக்கள். கான ஆராய்ச்சியில் மிகவும் கடுபட்டிருந்த மன்னர் ஜெய்ஸிங் இதனைக் கட்டியிருக்கிறார்.

அரண்மனைச் சுற்றப்புறத்திலேயே இன்னும் இரண்டு கட்டிடங்கள், ஒன்று சிஷ் மஹால், மற்றொன்று ஹலால் மஹால். சிஷ் மஹால் முழுவதும் சிறு சிறு கண்ணாடிகள் பதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள பிரதான அறையின் நின்று கொண்டு கதவுகளை அடைத்துவிட்டு ஓரே ஒரு நெருப்புக் கச்சி மட்டும் விநியோகம் பார்த்தால் அந்த நுழைதும் துக்குஜோதியால், ஒரே நட்சத்திர மண்டலம் போல் காணும். பெரிய வீதிகள் பட்டியலுக்கும் ஹலால் மஹால் ஒரு பெரிய கட்டிடம். ஏற்றைக் கவனம் அடக்காத அங்கு கடுக்காய்க் கட்டி, அதில் உள்ள சிறு சிறு துகள்களின் மூலம் காற்று அரண்மனைப் பகுதிக்கு

ஜகத்பிரேமணி கோயில்

வந்து அந்தப் பகுதியைலே குழுகுந்து என்னு வைத்திருக்கும் என்கிறார்கள். மணிகள் அறிவிலும் சாதிக் ஓர் அழகான சாதனை.

ஜெய்ப்பூர் நகரத்தை ஒட்டிய பிரதேசங்களில் நாம்

காண வேண்டியவை இன்னும் இரண்டு இடங்கள் உள்ளது. ஒன்று கெய்த்தோ என்னும் அரசர்களின் சமாதிகள் இருக்கும் இடம். மற்றொன்று காவல மகாரி இருந்து பூஜித்த காய்டா என்பது. கெய்த்தோ ஊருக்கு வெளிப்புறத்தில் இருக்கிறது. அங்கு பசுப் பசு சமாதிகள் இருக்கின்றன. அகாலகிசர் 'செதிக்' என்று அழைக்கின்றனர்.

ஆறு சத்தப்பால் என்ற பகுதியிலே ஒரு அனுமார் கோவில் இருக்கிறது. இதற்குப் பக்கத்திலேயே பாஸ்கத்தாஜி கிராமத்திற் கன்று ஒரு கோயில். இது ஒரு சிஷ்ணு கோயில். இன்னும் கிராமங்களுக்கு ஒரு கோயில், பெரிய கோயில் கத்தாரி வெட், பக்கம் இருக்கிறது. இதைக் கபேஷ்ஷர் என்றிருக்கிறார்கள். இதைவிட அகிராம், நகரத்தா ர்களின் இன்னும் பகலால் எடுக்காத அவ காரமானப கங்கிக்கும் ஒரு கோயில் கட்டி யிருக்கிறார்கள். இதைக் கங்கி கா மற்றிற் கள் கிறார்கள். இந்தக் கோயில் கட்டியிருக்கும் தேத்தில் ராஜா ஜெய்ஸிங் அகாலமேத யாகம் நடத்தியிருக்கிறார். அதன் ஞாபகார்த்தமாக வெஸ்திசர் கானவக் கங்கிக்குள்ளே என்னு செப்த வைத்திருக்கின்றனர். ஆம்! கங்கிராம்ப் பகலால் அகாதிக்ரும்போது குறிசை மேன் ஆரோகணித்துக் கொண்டு தானே வருவார்?

ஜெய்ப்பூரிலிருந்து ஏழாவது கைலிங் அம்பர் கோட்டையும் அரண்மனைவும் ஒரு மை மீது இருப்பதைப் பார்ப்போம். மிக வடிவாரத்தில் யானைகள் நிற்கும். அதன் மேல் அம்பர்க்கும் இருக்கும். ஆளுக்கு எட்டு ரூபாய் என்று ஜாதுபெர்கள் சேரித்து ஏதிக் கொண்டு மலைமேல் ஏறலாம். இங்குதான் ஜெய்ஸிஙின் மூன்றாக்களால் கச்சகால் என்பவர்கள் ஆண்டிருக்கிறார்கள். அம்பர் என்பது மெல்லுடைய முர்த்துவளிக் ஒன்று அம்பிகேஷவர் பெயராலேயே ஏதி பட்டது என்பர். இங்கே, 'அவிராத்தி மன்ன ளான அம்பர்க்கு அமைக்க காரணம்தான் அம்பர் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர். ஆறு நாடு ஆண்டு காலம் ஜெய்ஸிஙின் மூன்றாக்கள் இங்கிருந்து ராஜ்யம் பாரம் செய்திருக்கின்றனர். கச்சகால் அரசர்கள்- ராமாநுடைய மகனான குளது கங்கித் தார் என்பது வரலாறு. குசனை கச்சக் என்று மறுபெயரிட்கிறது போலும். அம்பர்

ஹலால் மஹால்

அரண்மனைப் பகுதி

சிறந்த புடவை, ஷர்ட்டிங்குகளை வாங்குபவர்கள் இந்தச்
சின்னம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தே வாங்குகிறார்கள்

பிபின்

நைலான் ஜார்ட்ஜெட் புடவைகள்
மற்றும் டெரிலின் ஷர்ட்டிங்குகள்

பிபின்

எரில்க் மில்ஸ் கம்பெனி
ப்ரை. லிட்.,
11, தாதா ரோட், மும்பை-14

ரோஜித் கருப்

தேவனகோவில் ஒன்றம்.

சீர்திரு 'வபது இருபதுதான். ஆயினும் கைம்மையை எய்தி விட்டான். அவன் கணவனுக்கு இரு தம்பிகள். அவர்களைக் கவனித்துக் கொள்வதில் தன் பொழுதைச் செலவிட்டு வந்தான். ஊர் விவகாரம் தெரியாது; உலக விவகாரம் தெரியாது என்று சொல்லும்படியாகமெனவும் பணி புரிந்து வந்தான். பெரிய தம்பியின் பெயர் வினாயன். அவன் பட்டதாரி. எனக் கூட ஒன்றில் உத்தி யோகம் பார்த்து வந்தான். வயதில் கத்தியை ஒத்தவன்.

கந்தி அவனுக்கென்று குடும்பப் பாய்கு நிறைந்திருந்தால் கமிஸைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான். வரும் ஆனிக்குள் வினாயனுக்கு ஒரு கால் கட்டுப் போட்டுவிட வேண்டும் என்று அவன் உறுதி பூண்டிருந்தான்.

வினாயன் பெயர் பஞ்சு. வயது பத்துக்குள் இருக்கும். பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஒரு நாள் காலை படுக்கையில் இருந்து எழுந்து பஞ்சு பள்ளிக்கக் கொட்டில் புறம் சென்றான். பாசி வழுக்கி விடவே, தடரென்று சிழை மூன்று விட்டான்.

விழுந்த சத்தம் கேட்டுக் கந்தி பதவியடித்துக் கொண்டு ஓடினான். அது வரை அழாமல் இங்கும் அங்கும் பார்த்துக்கொண்டு எழுந்திருக்க முயன்ற பஞ்சு "ஓ"வென்று அமுலானான். குழந்தைகளின் சபாசமே இதுதானே? யாரும்தான் பார்த்தால் இருந்தால், எத்தனைதான் லாயமாயிருந்தாலும், அதைத் தடைத்துக்கொண்டு எழுந்து போய் விடுவார்கள். "சூயோ, பாலம்" என்று ஆறுதல் அளிக்க ஆள் அகப்பட்டு விட்டால் ஊரைவெகட்டிவிடுவார்கள். கத்தியைக் கண்டதும் பஞ்சு அந்தக் காலியத்தைத்தான் சொந்தான். பஞ்சுவைத் தூக்கிலுள் கந்தி வீசுவது

கொஞ்சம் ஆழமாகவே பட்டிருந்தது. கந்தி பஞ்சுவை இருப்பில் தூக்கிக் கொண்டு உன்னை வந்தான். தட்டிக் கொடுத்தான்; காலத்தைக் கழிவி மருந்து வைத்துக் கட்டினான். அழாமல் இருக்க எத்தனை எத்தனையோ ஆறுதல் வார்த்தைகள் சொன்னான். அவன் ஆறுதல் சொல்லச் சொல்ல அவன் அழுகை அதிகமாயிற்று. சிறிதுகூடக் கழிந்து கொள்ளாமல், கோபித்துக் கொள்ளாமல் அவனைச் சமாதானப்படுத்துவதிலேயே கருத்தாயிருந்தான். அவன் கேட்பதைவெல்லாம் வாங்கித் தருவதாகக் கூறி அவன் ஆசை காட்டவே பஞ்சு ஒருவாறு சமாதானமடைந்தான். அப்பொழுது பக்கத்து வீட்டுப் பெரிய மருமகன்

அப்போயிருந்தான். கந்தி பஞ்சுவைப் பாட்டில் பட்டத்தைக் கண்டு பெருமீதம் அடைந்தான். "குழந்தாய்! நீ தீடுழி வாழ வேண்டும். நீ பஞ்சுக்கு மதனியிலும்;

தாய்தான்!" என வாயாரப் புகழ்ந்து வந்திருந்தான்.

தொழிப் பொழுதில் இந்தச் செய்தி ஊரெங்கும் பரவியது. தெருவெல்லாம் கத்தியைப் புகழ்ந்தன வாயார, மனமார.

"எவ்வளவு நன்மை பெண்! தன் கணவனின் தம்பிகளிடம் உயிரோடு அல்லவா வைத்திருக்கிறாள்! அவர்களுக்காக உயிரைக் கொடுக்கவும் தயாராயிருக்கிறாள்!" என்று பேசாதவர் இல்லை.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு ஒரு நாள் நடுப் பகலில் வினாயன் வீட்டுக்குத் திரும்பினான். காரணம், தூரம், தூரம் அப்படி ஒன்றும் அதிகமில்லை. ஆயினும்

தலைவலி அவன் உயிரை அடியோடு வாய்க்கிக் கொண்டிருந்தது.

கந்தி அவனைக் கட்டியில் படுக்க வைத்தான். படுக்கை கொள்ளாமல் வினாயன் புரண்டு புரண்டு படுத்தான். அரற்றினான்; பிதற்றினான்.

அவன் படுக்கை நிரம்பத்தைக் கண்டு கந்திக்கு மனம் தாளவில்லை. அந்தக் கட்டியில் அவன் தலைமாட்டில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டான். அன்போடு வினாயனின் தலையைத் தன் மடியில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு தலையைப் பிடித்துவிட்டுத் தொடங்கினான். அப்படியே குனிந்து, "ரொம்பத் தலையை வலிக்கிறதா?" என்று வெகு ஆதரவாக விசாரித்தான்.

அதே நேரம் பார்த்துப் பக்கத்து வீட்டுப் பெரிய மருமகன், "எங்கேயடி, அம்மா இருக்கே?" என்று கேட்டுக் கொண்டே முற்றத்துக்கு வந்தான். அப்படியே தலையை நீட்டி உன்னோடும் எட்டிப் பார்த்தான். அவன் கண்ட காட்சி அவனைத் திடுக்கிட வைத்தது. வந்த கவடு தெரியாமல், பூனைபோல் திரும்பி விட்டான் அவன்.

உடனே காட்டுத் தீயென் ஊரெங்கும் ஒரு செய்தி பரவியது.

"ஓ! நடத்தை கேட்டவன்! அதுவும் பட்டப் பகலிதான்! என்ன பெட்டிக்கேடு!" இப்படிச் சொல்வதா ஒரு வாய் உட அந்தத் தெருவில்லை. — வங்காளிக் கதை

மரக் கட்டிலின் மீது வீரதுவான மெத்தைப் பரப்பினான் என்ப மூலக் கிடத்தான் ஆண்டாளுக்கு. கண்ணிரண்டிலும் எழுந்திருந்த குழிகள், பழைய கால உடலின் பற்கள் கெட்டியாகியிருந்தன. எத்தனையோ உழைத்து உருவான தேகத்தான். ஆனால் அதில் நலிவும் சிறைவும் இடையா. இப்போது இருப்பது மரணப் படுக்கை. பரவாயில்லை. மரணம் என்பது காமுகைப் போலவே இன்னொரு மூலமே. அது நலிவு ஆகாது.

“அம்மா!” தாயை நினைக்கும் மூலமே.

கைவலையில் கரை போட்ட கொரதாட்டுச் செல் கட்டிப் பறக்கப்பட்ட அந்த உடலின் மேல் இப்போது இடுப்புக்கும் தோளுக்குமாக ஒத்தை விசிப்புத் துணி ஒன்று. ஏதோ

விசிப்புதான். நல்லது இருக்கும் தானே. ஆண்டாளுக்கு அது தன் மீது படுகத்தகு அனுமதிப்பாளா?

கதை

வெகுநேரம்

சூர்சூடாமணி

ஆண்டாளுக்கு அம்மான் இன்னும் கண்ணித் திருக்கவில்லை. ஏதாவதிலும் ஐந்தாத்தனும் அவனைப் பார்த்தவாறே அரைவற்று உட்கார்த்திருத்தனர்.

கடைசி நாட்கள்தான். அதைப் பற்றிக் கிறதும் ஐயமில்லை. கைத்தலவின் செஞ்சையை மீறி அவர்களுடைய உணர்வும் கிழவியின் முகத்திலும் அப்படித்தான் உணர்கிறன. இருவரும் ஆசை ஒழுங்கும் விழிகளுடன் அம்மாவைப் பார்த்தார்கள். ஆசைக்கு வயது ஏது? ஆண்டாளுக்கு - அவர் கைமட்டை. அம்மனை - அவளுக்கு எழுபது ஆண்டுகள் திறைத்துவிட்டன. ஐந்தாத்தனும் பதைக் கட்டி விட்டனர். ஏரணத்தி அவரை விட ஐந்து வயது இளைவன். இத்தகப் பிராயத்திலும் அம்மாவைப் பார்த்தும்போது - அவன் போல் போவதை நினைக்கும்போது - பாசமும் சோகமும் தெஞ்சில் மாறிமாறி அவிமோதின.

“அம்மா, இந்த விலக் ரகத்திலே எத்தனை பாகுன் வந்திருக்கு! அறிவே ஒண்ணே நீ...”

“போதுமே! எனக்கு எதுக்கடி. அந்தக் கண்ணராவிடுவல்லாம்?”

பக்கிலே அந்த ஒளி. அதற்கெதிர்படி தலைக் கோத்திற் ஓர் அரிசய வெண்மை. பண்பனக்கும் பட்டு அது. அவிழ்த்து விட்டால் அலை அலைபயித் தொடை மட்டத்துக்குத் 20மே பாய்த்து விழும். இருவரும் கருகாரத்தைப் பார்த்தார்கள். பிறகு ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

[illegible]

“கோ வந்தவாளை?” என்றுதான் சொல்வது.
“வந்ததுதான் அவளை அம்மா...”
“அம்மாவுக்கு என்ன இதைத்தான் அது
என்கிறீர்? போகிறது தந்தையார் அண்ணா.
என்கிறீர்கள். என்னிடம் சொல்லுங்கள். இந்த வந்த
சிப்பா...” அம்மாவுக்குச் சிக்கித் தள்ள
மரபிடுவது...”

"தனது மரகத கிட்டாதுவ கண்ணுமே
 பரத்தது மெல்லிசைட்டாகக் கொண்டு தந்த."
 "அம்மே மெல்லிசைட்டா?"
 "சொல் வந்தவளா?"
 "தனதுதான். அம்மே மரகத கண்ணுமே."
 "அம்மே மெல்லிசைட்டா?"

[illegible]

1. சென்னை - தமிழ்நாடு - தலைநகரம் என பொருள் கொள்ளலாம்.

தமிழ்நாடு தலைநகராக மாற்றும் திட்டம்

[illegible]

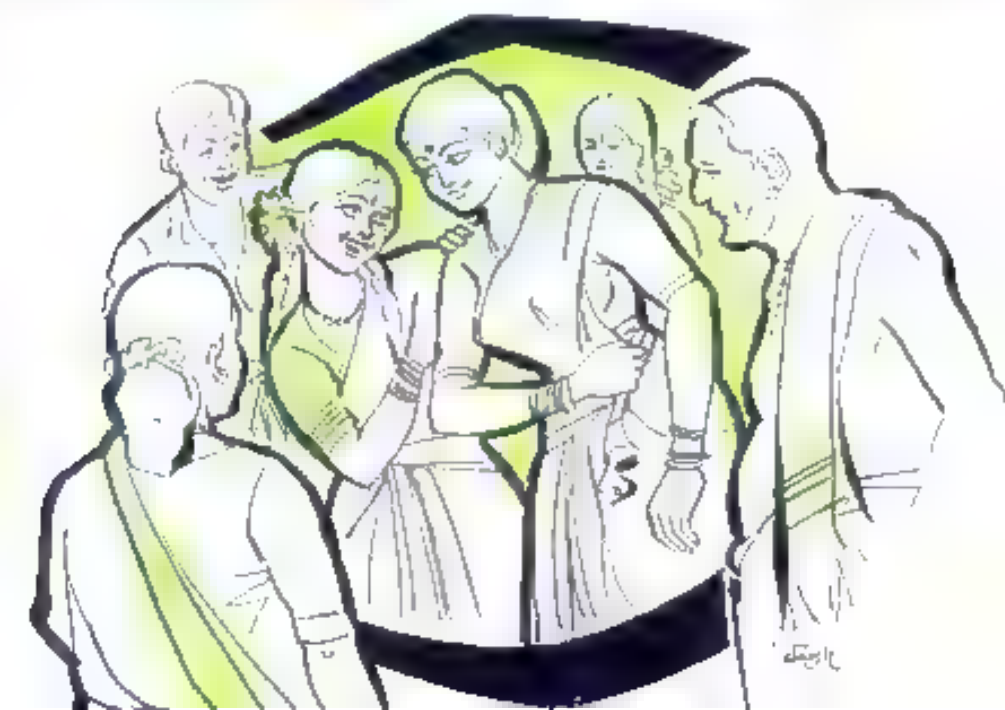
என்பார்கள். இருந்தார்கள், முதல்து நீங்க

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

“எனவாங்கற சொல்வதாங்க? நீங்க நாளைய

அம்மையோடு இருந்த மாதிரி, அவளைத் தேர்ச்சிப்படுத்தி பழகின மாதிரி சீதா இருக்கிறாள். அவள் வளர்த்தபொழுது அம்மாவிற்கு உடம்பம் இல்லை. செல்லத்தை மட்டுமே சீதா கொண்டு வந்தாள். அந்நிகழ்வு அப்போதுதான் அம்மையோடு. ஆனால் அந்தநாளில் அந்த அம்மையுடன் அம்மாவின் உடம்பம் இருக்கவில்லை. அந்த வாரத்தில் சேலிப்படி, எந்தோதும், மிஷிங் மெஷின் போன்றவற்றைக் கொடுத்தது அம்மையின் உடம்பம்.

"உள்ளவர்களுள் அன்றாடம் அமராமல் இருக்க வேண்டும். அப்படி உத்தேசித்துப் பின்பற்றும்."

[illegible]

வந்து விடுகின்றன. உறக்கிக் கொள்முத்த திணைவுத் திரள் இன்று தனிப்பட்டு, எவ்வித விளக்கு ஏழும் இடமுமிட போக, பிரகாசமுள்ள மெல் விடப்படுவது மிகத்து எழுந்தது.

“இப்போத்தான் போய் இருந்த ஏக, அம்பர சாதம் போடுவானே, திணைக்கா?”

“ஓ! அடெலப்பா, இப்போ திணைக்கா கூட.....”

அப்போது அங்கிருந்தும் பாகப்ப பருவம், சீதா பிரதிநிதிக் விட்டா, சாஸ்வதிக் கிட்டு வந்துதான் இருந்தப் அப்போது, சீதா அங்கிடைப் பங்கிட்டு வந்து நிறுவனமாயிற்று.

“ம், சாப்பிடு, எடுத்துப் போடு, ம்!” என்று அடட்டுவான் ஆண்டாது.

“அம்மா, பங்கிடுகே.....”

“இப்போ மணி என்ன தெரியுமா?”

“பத்தேகாய்.”

“ஆமாம், பத்து மணிக்கு உங்களுக்குச் சாப்பாட்டு வேலை, பங்கிடுகே ஆகையால், அது சாப்பாடு பங்கிடுகாய் போகும்?”

“சாத்திரமே ஒரு மாம்பழம்...”

பேரி முடிக்குறும் வாய் கொணிக் சாத்திரமே அங்கிக் கொள்வது, குட்டு விடுத்த கூர்மை எளிதில் அடங்கக் கூடியது? அண்டாது தன் குழந்தைகளுக்குச் சாப்பாடு போடும் போது ஒரு கையால் சாப்பாடு போடுவதில் இன்னொரு கை உலர்த்தி இருந்தது. சாப்பிடாத குழந்தையில் நல்லிய குட்டு மலக்கத் தயாராக நிற்கும். கண்டியுள்ள, நிபட்டமடமாள அன்பு அங்குடையது. எடுத்த காரியம் எதுவும் வேறடி பெற்றே இருவரும், இவ்வையாலும், சீதா பிறந்த இரண்டு வரவுகூடவில்லை கண்டியைப் பதி கொடுத்தியின் வாழ்வில் நல்கி விட்டாய்க் மக்கள் வளர்த்து வளருதச் செய்து போக, பெத்திருட்டால் உப்புக் கிளையாய் வீசுத விடுக்கு வழிவோகையிலுக் குடியுமா? அந்த உறுதி என்னவாய் போல் வந்துவந்தது. ஆகவே, அண்டவந்தப் போல் அறிவந்தது.

பிறந்ததைக் கொடுத்த விட்டுக் கடிவந்த வந்தப் பார்த்தார்கள். மணி ஏழரை. அது மணிக்கு வந்த வந்திருக்கிறதே! ஒருவேளை தாமதமாகிறதோ?

“குழந்தைகள்தான் இங்கேயே இருக்கட்டும், மூக்க பிசிய்சே கத்தி கடிவந்தும் இருக்கிறார்கள் என்று அளவாய் வந்தது.”

“அவ்வா?”

“வருக்காய்மேதேடா, இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு உங்களுக்குள்ளும் தெரியாதது?” என்றவாறுச் சாப்பிடாய் விட்டான் பேசினா, இருவரும் மெனமாய்க்கும். அம்மா சின் மெல் போர்வையை தோள் இருந்து விட்டு இருபுறமும் தவரவில் அமர்த்தாக்கம். அண்டாது மூக்கத்திலும் இவ்வாறே மணக்கி. “அந்த, ஏக, இப்போது உட்கார்த்தின் பிடிக்கோ வெண்டு போகும். மனக்குப் பளைய நாக்கிக் கொள்வாட்டாட்டு போக இருக்கு, உங்க அப்பா இருக்கிறாது...”

மெனத்தின் தொடக்கிதில் அவன் அலருடைய எண்ணம் மனம் விட்டான். அந்த திணைக்கின் இவ்வப் அங்குக்குக் கூடத் தெரிய முடியாதது. எத்தன் காத்தித்

வாழ்கிருன் அவன் இந்த திணை? கண்டிச் அமர்த்திக் கொட்ட மெனமாயில் அவருடைய ரகசிய மூக்காக அப்பாவின் இருப்ப அருகிலேயே உணர்ந்த திணை.

அப்பா..... அம்மா.....

அவர்களுக்கும் திணை மயக்கம், மூக்கைக் கருக்கங்கள் மறைத்தன. நல்லிய நன்ற கருத்தது.

“டே லுக்கு அப்பாவுக்கு ஒத்தாள் யாய்க் கரகாய் நறுக்கிக் கொடுடா.” - அம்மாவின் கட்டித் தெருநில் முகித்தது.

“போய்மா, எக்காய் பங்கிடுகாய் இருக்கு.” ஏழு வயதுப் பையன் லுக்குப் பொருடின், “இன்னிக்கு திணைக்கிணை இல்லையா அவ்வாறாய் போகணும். இவ்வேளையுக்குக் கருக்குக்கு” கண்டி விட்டாது, இன்னிக்கு முதல் பாடமே அதேவேளையுக்கு...”

“இங்குக்குட்டா, அவ்வாறேதோட அவ்வாறாய்க் கரகாய் நறுக்கிக் கொடு. அப்பா தாண்டாயா பண்ணணுண்டா இன்னிக்கு.”

அப்பாவுக்கு உடம்பு சரியில்லை, இன்னும் இன்னும் நாளைக்கு அப்பாவுள் சனமாய், அவ்வாறு கற்ற வேலை, பங்கிடு, எவ்வாறு அறிந்திடும்! ஏழு வயதுதான் என்னுடன் அவனுக்கு ஆத்திரம் போகும் வந்தது.

“ஏம்மா, எவ்வாறு கரகாய் நாளைப்பார்த்துத் தாண்டி கருக்கு உடம்புக்கு வரவேண்டுமா? தெத்தும் மூத்தாறாது எவ்வாறு விட இருக்கே, அப்பா வரக்கூடாது!”

“விடுவாண்டா, போல் அக்கை கத்தி” கரகாய் நறுக்கு, சாப்பிடுகாய்.”

மூக்கிக் கொண்டே அவன் வெளியில் முகித்தான். அப்பாவுள் பார்த்தபொது தான் அவனுக்குத் தன் சொந்த நுக்கம் மிந்து அடெலவது. பாகம், அப்பா! கருக்குக் கொட்டும். கட்டு “எப்ப” கருக்காய்த் திணை நாளை மாதிரி வெளியே போவாரே, இன்று தெத்தியில் மூர் குரகாய் விடவளவில் கண்டி, வெட்டிவள அறையில் இருந்துக் கண்டிக்கத்திறந்த மார்போடு அவர் அருப்புக்கு எதிரே நின்று கண்டிவ செவ்வாய்போது அவனுக்கு வருத்தாய்க்குத்தது. நந்தம் போன்ற அவர் உடம்பு, பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற போதே அருப்புக் கண்டி விவந்து விட்டது. அந்தச் சிறுவனிடமிரு அருவாறு ஒரு தீவிர அறுதாய் தொந்தியது. கத்திக்காய் நறுக்கவந்த விட்டு விட்டுத் துணிவைய எடுத்து அவர் உடம்பை ஆதரவாய்த் துண்டித்து விட்டான் போல் இருந்தது.

அந்தவன் அருப்பிவந்து பார்த்திரம் எத்தும் அருப்பிவந்து எத்தவளைய மணம் அவன் மூக்கை அடி உறிந்திருன். அப்பாவின் சைவையே தோடு அளந்தான்.

“அப்பா, மூக்குக்காய்க் குழம்பா? தொட்டி வளவளவளவளவளவள!”

“அம்மாண்டா! நான் ஏதும் திணை கண்டி விட்டு விடும் கிதமாய் பண்ணிப் போடேன். உங்களுக்குக்கெல்லாம் உண்டே இறுக்கத் திணை. உங்கப்பா ஒரு நாள் பண்ணிட்டா நோக்கியோ? மெக்கிக் வேண்டியதுதான்.” என்று அம்மா இடையில் சொல்கிறான்.

இம்மாதிரியான
தலைவலிக்குச் சிறந்தது
அமீர்தாஞ்சனம்

[illegible]

சீதேவராமன் தனது மகனாகிய காரை
நகரை, ஐயந்த நகரமாக ஆக்கவேண்டு
மென விரும்புவது உடனடியாக அரசு
பிரதானம் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவே
ண்டியுள்ளது. உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க
வதில் தாமதமாகாது நடவடிக்கை எடுக்க
வதில் தாமதமாகாது நடவடிக்கை எடுக்க

10 மருந்துகள் ஒருங்கே
சேர்ந்தது அயிர்தூஞ்சளம்

[illegible]

۱. ۲۰۲۰-۲۰۲۱: ۱۰۰٪
 ۲. ۲۰۲۱-۲۰۲۲: ۱۰۰٪

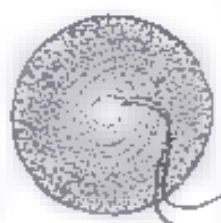

மின்னில்லம் இத்தியா மின்னில்லம்

SWTP 4119

தாது மின்னில்லம்

அளவால்
தற்புகழாமைகள்,
நெருங்காமைகள், தீவிரம்
உருவாக்கப்படாமல்.

பரிசோ மின்னில்லம் பரிசோட்டம்
343-8, கோட்டம்தான் கோட்டம்.
பரிசோட்டம் 50

"குழந்தை சொல்லுமனுல் எவ்வடி தப்பு? இந்த முருங்கைக்காய்க் குழம்பைப் பதமாய்ப் பண்ணு பண்ணு என்று நான் எவ்வளவோ தரம் உலவிட்டே ஸட்டிக்கு இருக்கேன்? எத்தனை மொகயிக் கொடுத்தாலும் தெரியற திவ்வு. இவ்விக்குச் சாப்பிட்டுப் பாரு, அப் படியே தரப்பாகத்தான்!"

"கேட்கிறீமா? பெருமையை வெல்லாமல் மீண்டுகிறேன் கொல்லிக்குகோ, அது குழந்தை! கேட்டிண்டிக்குத்!"

"பெருமையென்று, இவ்வாதனையா சொல் றேன்? அம்மலிக்கு ஒரு நான் சொல்வேனே, தானிக்கிதைப் பத்தி, அப்பாப் பண்ணினது என்னமா கிறுத்ததாம் சொல்வேன்!"

"சேச்சே, இந்தப் புருஷாளுக்கு உள் விஷயம் தெரியுமே கூடாது. தெரிஞ்சா பொம்புனுட்டிகள் டாடு கஷ்டத்தான், அப் படிக்க களைக்கப் போயிருக்கேனே, கொஞ்சம் காப்பிராணம் போட்டுச் சாப்பிட்டுட்டு அப்பாவுடைய சனாவல் பண்ணுங்களை!"

அம்மா கபாலமே அப்பாடி, லுஷன் கொயர் கூடச் சிவித்துக் கொண்டுதான் இருக்கும்.

"ம்...ம்...ம்... லுஷன், எவ்வடா, ஸ்டிங் கண்டு நீக்கவே? அப்பா பார, கறிகாய் வாதக் கிண்டிக்குகார் பாகம், நீ அந்தக் துண்டை யில் அப்பியிலே கொஞ்சம் அரை" என்று ஆண்டிக்குவியை உத்தரவு கூலித்தது.

"எவ்வம்மா, இது, எவ்வுய்யம் முடிவாது, சரகனல் பண்ணைக் கொல்லினை."

"அவள் குழந்தைடா, ம் ம், பண்ணு மெ கிறம், இல்லை கிளிக் காய்ப் புதுறிக்கும்." "கொல்லினை தவிர அம்மா அடக்கா ராய், உள், சாப்பிடா சிட்டாஸ் திவியில் குட்டு வது ஏன்முதான் அவள் அளிக்கத் தண்டனை, வெளியில் எழும் அந்த ஒவ்வோரு குட்டம் உள்னை ஒவ்வோரு உருவனடை சரகனாக மாறி இயற்கையாக அந்த அவள் தண்டனை யாகவும் திவிக்கலினை."

"அதாவதா துண்டினை?"

அது ஸ்டிங் காய் அவள் அரைத்தான், சொல்கி கூடத்தில் இருந்தவாரே அம்மா, அப் படிச் செய் "அவருச் சொ" என்று சொல்லிக் கொடுத்தக் கொண்டுருந்தான். அவள் பிர யோகங்களோ அவாதி. "அம்மினை ஒட்டு" என்றான். "தட்டி" என்றான், அவனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

"எதைப்பா?"

"சொல் எதைப்பா? அம்மினை தட்டி."

"எப்படி? அம்மிக்குக் காய் இருக்கா?"

"அட பிரகலிபாதி! அவள் அந்தச் சொல்லி விவரித்தான். சிறிது நேரத்தில் அவள் அதுப் புடன் வேலையை நினைத்தி விட்டாள்.

"எவ்வடா பாதிவிலே திறுத்திட்டி."

"அம்மினை ஒட்டியாகக், தட்டிதியாகக், இப்போட்டிக்கு எவ்வகட்டன்."

"கிரகாரம், கிரகாரம்!"

"சரி, பொதும்! நீ குளிக்கிட்டு ஓடி வா, சாதம் போட்டுதான், கூலுக்கு நாழி யாகனோ?" என்று அப்பா.

அவள் விடுதல் பெற்ற திருப்பியோடு வெளியே வந்து விட்டாள்.

டாக்டர் உள்னை வந்ததும் அவர்கள் எழுந்து நின்றார்கள். சிசினை முறை கிரகப்

"முதலாளி ஆபீஸில் இருக்கிறாரா?" தன் கணவனுக்குப் போன் செய்த ரமா ஆபீஸ் எப்போதுக் கேட்டாள்.

"இப்பத்தானே முதலாளி தயா அம்மா போடு வெளியே போனார் கள். நீங்க யாரு பேசறதுங்க?" என்று கேட்டாள் ஆபீஸ் எப்போது.

ரமா சற்று வேரகித்தாள். "தயா எந்ததும் உங்க ஸ்டேஷனு போன் செய் தாய்களனு சொல்லு!" என்றாள்.

யா தட்டித்து. அவர், "ஒண்ணும் கலிப் பாதிக்க யாரி! எனக்கு நேரம் இருக்கு" என்று கூலிக் சொல்லும், சூரம் சிறிது நேரத் திருந்தது. ஆண்டிக்கு மெதுவாக, "தாச மாக இருக்கு" எல்லாம், சரஸ்வதி கொண்டு வந்து தந்த பாகில் பாதி மிதிவி விட்டது. திவியியில் நேராகப் படுத்துக் கொண்டு அவள் களையாடுவாதித்தாள்.

குழக் கங்கலில் சட்டென்று ஒரு துடிப்பு. இரு கைகளையும் நீட்டி நகத்தாக்கியும் சரஸ் வதியையும் பற்றிக் கொண்டாள், வேரோடு குளியல் மறுதலிக்கும் முடிபி, அடிவாய் சிறி லிருந்து பீறிட்டோடித்த கிரகாரம் பிதைக்கி சேரல் ஏழ்ந்து உச்சத் திவியில் போதியது.

"செவ்வியே ஒண்ணு தேபித்தெடுக் கதுமா? அப்பாவுக்கு எனக்கு அந்த வாய்வு தாய் போனா?"

தோளில் குரல் அவள் திவியில். அந்தக் குரலில் மாற்ற இயலாத திர்மானம். அவ னுடைய பரகலித்தானே?

"எவ்வியே அவள் வேண்டாமென்று உதறி விட்டாள்!"

அருண்மாவை குழந்தை, இரண்டே குழந் தைகள் என்று என்னை யிருந்த போது பக் கர்ணன் ஆண்டுக்குக்குப் பின் தேவலோகத் தின் அகலாய் போன் மலர் போல் அவள் வயிற்றிலே டிக்க அப் தமைய எழிதுருகும்; சத்தியா காலத்தில் ரகலிதான் ஏழல் துடிப் புடன் இரண்டே மிட ஒவ்வியே காணும் அழகுப் புதிப்போல் நின்ற பதுமை. முதல் இருவரைப் போலவயி இத்தக் குழந்தை இரண்டே வருஷங்களில் தந்தையின் அம்மைக் கலைக் கும் அனுபவத்தை இழந்து விட்டதே என்ற தாய் உத்தரவில் ஆண்டிக்கு அத்தனை வறுமையி டும் விசேஷச் சறுகையுடன் வளர்த்ததான் அவளை. கருத்தலா பரிவைத் தந்து வளர்த் தான், கூடகிரிவ்?

எவ்வியே வேண்டாமென்று உதறித் தள்ளி விட்டாள்!

அவளுடைய ஒரே தேவமய - சீதாவாய், மதிபெல்லாம் வெற்றித்தானே?

குழந்தைகளை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நினைத்தாள். நினைத்ததை முடித்தாள். அதற்காக உடல் உழைப்புத் தான் கொடுத்தா? அந்தக் கைகள் எத்தனை பேருக்குத் துணி வாகத்திருக்கும், எத்தனை

[illegible]

உதாரணமாக, உலக அமைதிக்குத் துணை
வருவதற்காக, குழந்தைகளை
அழகுபடுத்திப் பணம்
வசூலிப்பதைத் தடுக்க.

தான் வந்ததற்கு
அவர்தான். நான்
கொஞ்சம் நேரம்
தாமதமாகி
பந்தம் அடி
கொண்டேன். நான்
வந்தேன். நான்

தலைவர் பதவிக்கு வந்த பின்னர்
மு. கருணாநிதி அவர்கள்
அவ் வகையில் சிறப்பாக
ஒரு அரசு உருவாக்கி
அவ் வகையில் சிறப்பாக

பெரும்பாலும், வாயில் நறுமணம் கமழவும், வெண்மணி பற்களைப் பெறும் உலகத்திலேயே பெரும்பாலான மக்கள் மற்றெல்லா பற்பலகையையும் விட கால்சேட்டையே பெரிதும் விரும்புகிறார்கள்.

பாட்டிற்கு அருகில் வந்து துணையாய் உட்கார்ந்து கொள்ள, மற்ற எல்லாரும் சரப்பிட்டுச் சென்றார்கள்.

“தொடர்வையெல்லாம், பார்க்கிறாயா?” என்று பெருமூச்சு எறிந்தான் ஐக்கந்தான்.

“தந்தி போய்ச் சென்றிருக்காதோ, அண்ணா?”

“தெய்விரன் தந்தி அவ்வளவு கொடுத்தோம்! போகாமல் என்ன?”

“அவன் வந்தால் அம்மாவுக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கும்னுதான் எனக்குத் தோணறது.”

“பழிமுறை வகுக்கமா ஒரு தடவைகூட வராமல் இருந்துட்டாயோ! என்ன சவராக் கிவம்? நீயும் நானும் அப்படி இருந்திருக்கறதுக்கு சரக? அம்மா செருப்பாயே அடிச் சாறும் நம்மாலே அவளை வந்து பார்க்காமல் இருக்க முடியாது.”

“நம்ம பாசம் வேறே விதம் அண்ணா. ஒரே விதத்திலே நமக்கு இருந்த ஒர் அநிர்ஷ்டம் அவளுக்கு இல்லை. கொள்கியாமல், சந்தோஷமாய் வாழற அப்பா அம்மாவோடு இரண்டொரு, கூட்டம் தெரியாமல் அம்மியிலே திண்சிக் காழ்த்து அவரோட நெருக்கமாக இருந்தவா நாம சென்று பெரும. சீதா சரீவு காலத்திலே வளர்ந்த குழந்தைதானே. நாம் முழுமை அவளுக்கு எங்கே? அந்தப் பாசமும் அவளுக்கு ஏற்பட இடமில்லை.”

அன்படாது கண்ணைத் திறந்தபோது எதிரே பத்மஜாவின் ஏகம் தென்பட்டது.

“சதாவது செல்லுமா பாட்டி?” என்று பரிவாக அவன் எகையப் பிடித்துக் கொண்டார் பத்திரா.

கிறிஸ்தவையே அடைந்தார். பத்மஜாவின் கிழிகள் பாசக் கண்ணில் தெழிந்தன. பாட்டியின் மீது அவளுக்கு விசேஷ பிரேமை உண்டது. மூதல் பேத்திக் குழந்தை என்ற மூலையில் அவளும் பாட்டிக்குச் சற்று அதிகச் செல்வந்தான்.

வாழ்வின் கனம் இறங்கி நின்ற அந்த மூகத் தைப் பத்மஜா ஆர்வத்துடன் பார்க்கிறாள். பாஸம், பாட்டி சீதா கிதி விஷயம் ஒன்றுதான். அந்தச் சீரிய வாழ்வின் ஒரே குறை. விரும்பினவனை மணந்து கொள்ளாட்டும் என்று பாட்டியும் விட்டிருக்கலாம். அம்மாதிரி விஷயங்களில் நம் பிரேமை இல்லாதவன் இல்லையே பாட்டி.

பத்மஜாவுக்கு நூபகம் இருந்தது. தாராயனன் அவனைப் பொன் பார்க்க வர

விரும்பு போது பாட்டி அவளுக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தான்: “பைபிள் பார்த்து போது ஆனாக் கண்ணுவே பார்.” கிரிப்புத் தான் வருகிறது இன்று அந்த நிலையில். கூடவே கண்ணும் பலிக்கின்றன.

நாராயனன் மணந்து அவன் புதுக் குடித் தனம் செல்லப் புறப்பட்டுச் சென்றபோது பாட்டி எத்தனை நவீனரைகள் சொல்லி அனுப்பினாள்! அடிக்கடி கடிதம் எழுதுவாள். அது ரட்டுமயில். ஒரு நாற்பது பக்க நோட்டுப் புத்தகம் நிறையச் சமையல் குறிப்புக்கள் எழுதிச் கொடுத்திருந்தாள். அன்பும் அங்க லாயப்பும் வார்க்கு வரி மிஷ்டும்.

“அரைத்த மெந்திரைக் குழம்பு.....” “கொட்டு ரணம்” “எவ்வாவதென்றும் அம்மியில் ஒன்றிரண்டாய் அரைத்துக் கொண்டு...”

குழம்பு, ரச வகைகளுக்குப் பின் கூட்டு முத்தியெனது. பிரேம தெனிராள். பர்சன ஸ்கைகள். அக்கப் புத்தகங்களில் இயல்பாத சில குறிப்புகள் பாட்டியின் கிதிகளில் காணப்படும்.

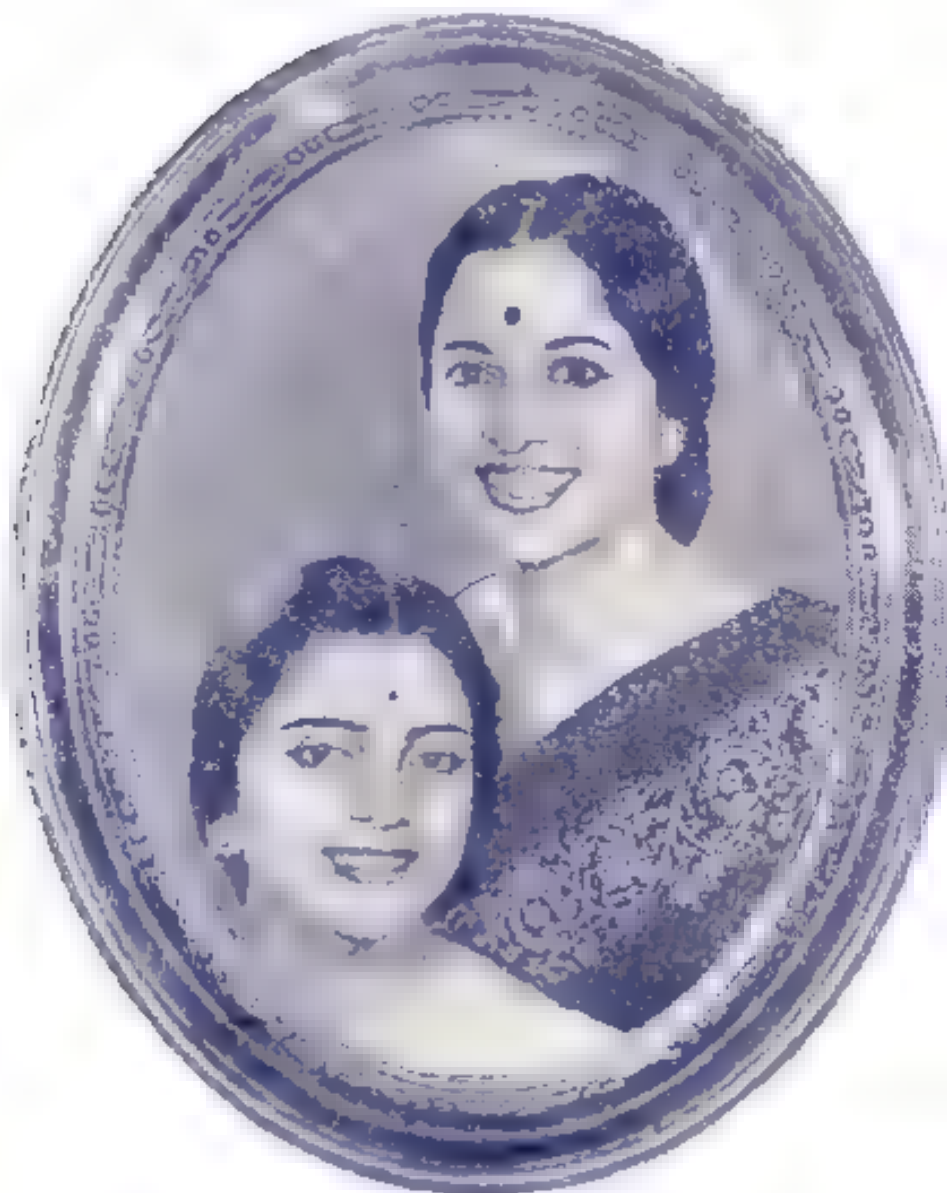
“பாத்திரத்தைக் கைவாய் உடனே தொட்டு விடாதே. கை பொரிந்து போய் விடும்.” “பதம் பார்க்கும் போது ரொம்பக் கிட்டத்தில் குவியாதே. மூகத்தில் வெடித்து விடும்.” “எனக்குத் தெல்காள் பிடிக்கும் என்பதற்காகத் திருத்தி வளத்தெய்வாத யெய்வாம் நீபாட்டுக்கு வேறும் கார்த்தியில் சாப்பிட்டு விடாதே.” “இந்த வளக்க குழம்பு நம் கிட்டில் மட்டும்தான் செய்யது. என் கிசவியமாயிடமிருந்து நான் கற்றுக் கொண்டது. வேறு வாரக்கும் தெரியாது. நீயும் யாருக்கும் கொள்ளி விடாதே. இப்படிச் செய்து பரிமாற்றுவானால் விரும்புக்கு வாய்ப்பு வரக்கூடாது. ரொம்ப அருமையாய் இருக்கிறது என்று சாப்பிடுவார்களா.” “இந்தத் திறமைகள் அகத்துக்காரருக்கும் பிடித்திருந்தால் மிகறாகச் செய்து போடு.” இப்படி எத்தனை எத்தனை!

கடிதங்களிலோ? “உடம்பைப் பார்க்குக் கொள்.” “புருஷனுக்கு வேண்டியதை வெய்வாய் கவனித்து அவர் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு நட.” “அவரைத் தனியாக நீ இல் லாமல் அடிக்கடி வெளியே போகவிடாதே. ஆண் பிள்ளைகளை முறக்க நம்பக் கூடாது.” “உனக்குப் பிடித்த மாம்பழங்கள் இல்லே கொட்டிக் கிடக்கும்போது எனக்குச் சரப் பிரேமை மனம் கரவில்லை.....”

அங்காவாய் போன்ற அழகிகள் படைத்தவள்.

நாளைப் பார்த்தால்
நெகிழ் பரந்தோரோட்டம்.
ஒரே அக்கி 'சுதேசிக்வேர்'
என்று கூடச் சிலர் சந்தேகிக்கிறார்கள்,
நாயின் வழி சென்று தயிர் அழைக்கப்
பரமரிக்கிறார்கள் அவன். ஆண்டுதான் பல
சென்றுதான் அவன் எழில் நுள்ளது. நாளைப்,
தொடர்ந்து அவன் உபயோகப்படுத்து 'தேவஸலின்'
ஸ்தே. ...தயிர்வசகரேயா, பவுடர் படிவும்
தனமாகவே எழிலைப் பாதுகாத்து, அதற்கு
கொடுக்கிறது 'தேவஸலின்' ஸ்தே.

'தேவஸலின்' ஸ்தே

உங்களுக்கு எழிலூட்டுகிறது.
'தேவஸலின்' வரிசையில் மேலும் இடைப்படை
கோல்ட், கீஸ், டால்சம்.

பாரோஸ் லெஸ்கம் & கம்பெனி (இந்தியா)
புனேலேட் ஸ்டீட்,
த. பெ. தெ. 200, பம்பாய்-2

"ஆகட்டும். தூக்கேறேன். நீங்க ரெண்டு பேரும் பொய்யப் படுத்துக்குங்கோ."

அவன் சொல்லிவிட்டால் அவர்கள் மீதுவ தென்பது ஏது?

அவ்வளவு தங்கையும் தாழ்வாரத்துக்கு வந்து படுக்கையின் கீழித்தனர். உறக்கம் பிடிக்கவில்லை. நெஞ்சம் திட்டுவோடு அடித்தது.

"என்னைக்கிறேன் குழந்தைகளாய் இருந்தாட்டாய் எத்தனை என்னுமிருக்கும் அண்ணா!"

"இப்போ சரக!" துக்கநாதனின் முகத்தில் அதுபடிபுகட்ட ஓர் அடங்கா ஒளியைக் காட்டியது. "குழந்தையுள்ளம் வெண்பு பது தான். ஆனால் பெரியவர்களை அனுபவம் வேண்டும். சக துக்கம் வேண்டும். இந்த நாட எத்தனை ஒரு காட்சியைக் கூட விட நான் தவாராகியது."

சரகவது பெருந்தொடுத்தான். எட்டென்று அவன் முகம் உணர்ந்தில் தீவிர மாயிற்று. இருவருக்குமேதான். அப்படியே திரும்பி வரான் சதகைத் திறந்துகொண்டு வராததற்கு வந்தார்கள்.

உண்மைதானா இது? உண்மைதானா? டாக்டரிக்காரனுக்குப் பணம் கொடுத்து அனுப்பி விட்டுப் படி ஏறி வந்தான் சீதா.

"சீதா!"

"ரயில் வேட்டாண்டா. அதுவும் தவிர இந்தச் சைதாப்பெட்டைக்கு ராத்திரியிலே வர ஒரு டாக்டரிடம் இப்போ ஒரு நேரத்தில். அதிருக்கட்டும். அம்மாவைக்..."

அண்ணாந்து பார்த்தான். இரட்டையும் முகங்களின் ஒளி தெரிந்தது.

"நீ எங்கே வராமல் போயிருக்கையென்று பார்த்துட்டோம் சீதா."

"அம்மாவைடைய இந்த திட்டுபெட்டைவா? என்னை நீங்கள் எனம் புரிந்துகொண்டது அங்கைய தானா..."

"அதுக்கெய்..."

"அவன் எங்கே இருக்கான்?"

சரகவது அவனை உன்னை அழைத்துச் சென்றான். வண்டியிலிருந்து இத்தியைப் போட்டையையும் படுக்கையையும் எடுத்துக் கொண்டு துக்கநாதன் பிந்தொடர்ந்தார். இருவர் மனத்திலும் அமைதி. கூடவே. அம்மா என்ன சொல்வாரோ என்ற அச்சம்.

"இதோ..."

விடி விளக்கின் நிலப்போயியும், தூங்கல் வது பாய்ந்த தீவா வெள்ளத்தில் பாத் கூட்டும் கட்டியின் மேல் ஒளியைக் கவித்தது. சீதா பார்த்துக் கொண்டு திட்டு. வெளியின் மூடிய வண்டியின் கீழ் எருமை தேய்க்கி விட்டது. இட்டிய வண்டியினதும் கருமை. தெற்றி மேடும். மூக்குத் தண்டும் முகமாய் திரிந்தியும் வெளிச்சத்தைப் பெற்றுப் பளபளத்தது. துக்கியாரை வெறுத்த கோசம் மட்டும் அந்த மயமில் ஒளியிலும் பட்டு அருகியாரை யின்னிப் படுக்கை கீழிப் போக்கும் பிரவாகம் எடுத்தது. சோயின் வண்டன் மெல்ல மயங்கி. எத்தனை நாளை பிரிய! எத்தனை எத்தனை ஆண்டுகள் குழியக் குழியக் கிழந்து விளங்கித்தமாவின் விட்டா!

இவ்வளவு மேல் பட்டப்படி. ஆண்டானா இன்னும் தூங்கவில்லை. வண்டிக்கு மெதுவாகத் திறந்தான்.

"வாரங்கே திறந்தேது?"

ஒரு நாள் இரவு செட்டியவாள் வீடு ஒன்று தீப்பிடித்து எரிந்து விட்டது. செட்டியவாள் கோமகவரசர். அந்த விட்டை இங்குள்ள செட்டியவாள். இங்குள்ள கப்பெனிலாள் தீப்பிடித்த வாரணத்தை அதிவ ஒர் இம்மப்பெட் டை அனுப்பி வைத்தார்கள். வெகு நேர சோதனைக்குப்பின் இங்கப்பெட் டை மூடியபட்டா. செட்டியவாள் அவ டைக் கூப்பிட்டு. "தீப்பிடித்து எதனால் மயங்கி ஏதாவது தெரித் ததா!" என்று கேட்டாள்.

"இது பொருள்கள் கரகினைதால் ஏதாட்டுக்குக் கொண்டு!"

"அப்படி சரக கூடிய பொருள் எதனால் இருந்ததாக்கத் தெரிய வில் லியா!" என்று செட்டியவாள்.

"உங்கன் விட்டியப் பெறுமானம் என்ன? ஒரு எட்டம்! நீங்கள் எடுத்த பாவினியின் பெறுமானம் இன்னொரு எட்டம்! இரண்டுக்கும் இடை. வே ஒரு மோதல் ஏற்பட்டே தீப்பிடித்திருக் கிறது!" என்று இங்கப்பெட்டர்!

பின்னிருந்த சரகவது கட்டென்று மின் விளக்கை எத்திவிட்டு வெளியேறியும்.

ஒரு வண்டி பரிபூரண மௌனம். வண்டிக்கு நெஞ்சை ஊடுருவி மறைந்து போன காலத்தை வெக்காம் ஒரு நோக்கிலும் இட்டு திரும்பும் பிறும்மாண்டல் சேய்க்கினை வளர்ச் சின் தமோதிவிட்டன்.

"அம்மா!"

சுடியத்து அவன் அங்கையின் முகத்தைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

"சீதா... சீதா! அடி சீதா....!"

ஏதோ குறுகுறுத்தான். குரல் ஒப்புகு வெளி வந்ததே தவிர எதையும் உணர்ந்த வில்லை. ஆனால் வாக்கின் தெய்விகத் திறமை என்னாம் அந்த வாக்கிறை உறவில் திட்டுத்த விட்டது. வாக்கன் உபமாய்ப் பத்தினி. இதயமும் பத்தியது. தாலும் மனமும் ஒருவரை பொருவர் அனைத்துக் கொண்டு வளர்த்து விட்டார்கள்.

வாக்கன் ஒருவாறு திட்டுபெற்றது. இருவரும் ஒன்றிய தீவ மாதிக் வண்டிக் பாரிவளைய சங்கத்து நோக்கிலுள்ள. முப்பத்து மூன்று வயதிலும் சீதாவிடம் எத்தனையோ அழகு! மூக்குத் தீவ. அப்போல் கவிசிறந்த முகத் தில் பின்னவியின் துபரந்து அமைந்த வாய்க்கின் அடிக்கவடு. பெற்றவாளுக்குச் சட்டென்று தெஞ்சும் ஒரு திருப்பி. இடம் பெயர்ந்த அந்தரத்தில் வாக்கையுடைய மாதம் கடைசியில் பூசிய வந்து பார்த்து விட்டது போன்ற எங்கையற்ற ஆறதம்.

அம்மாவின் முகத்துக் கொடுகள் ஒல் கொள்ளும் வாய்க்கை றுதில் உறவுமும் உதிரறும் கொண்டு வளர்த்த ஒரு பொன் அட்சரமாகத் தோன்றியது சீதாவுக்கு. இத் தனை ஆண்டுக்கில் எவ்வளவு அனுபவங்கள் அடைத்திருப்பான் அம்மா. தான் அதைப்

மேதுவாகப் பாய்கிறது அமைதியான ஆறு

வெப்பம் மிகுந்த நடுப்பகலில் தன் பக்ககளை நீர் அருந்தச் செய்கிற அந்த இடையன். அவனுடைய வசிக்கை அமைதியும் நிரும்பியும் நிகழ்ந்தது. கடவுளின் அன்பளிப்புக் கரான உண்ணவயும் நீரையும், குதிரையும் குடும்பத்தையும் தவிர வேறொன்றும் அவன் கிரும்பவில்லை.

சாவிமையும் அடக்கமும், கறல் பண்புகளும், கடுமை யான உணர்ப்பும் கூடிய இந் நியல் கிராமப்புற மக்களே இந்த மண்ணின் வனம் ஆவர்கள்.

காடுகெடுகிலும் உள்ள ஆவர் களுக்குத் தனது ஏராளமான கிராமங்கள் மூலம் பணி புரிவ தில் அட்டேட்ட மாவல் ஆப் இக் லியல் பெருமை கொள்வதது.

அப்படி மறுபடியும் குடாக்கித் தொன்னைட்
குமா?" என்று கேட்டான் சோமு.

"அப்படி நடக்குமா?"

"இன்னே!"

"அடுத்த விட்டுக் குண்டுராவின் ஆயில்.
உங்கள் ஆயில் விட்டதாபோ?"

"ஆமாம்!"

"அவர் காலியில் சரப்பாடு சாப்பிட்டு
விட்டுப் போய்விட்டான்; மத்தியானம்தான்
சாப்பிடுகிறான். அவர் மிகவி கொள்ளுக!"

"அதற்குத் என் விஷயத்துக்
கூம் என்ன சம்பந்தம்?"

"சம்பந்தம் இருக்கப் போகி
றது. ஆமாம் நீங்கள் கைகில்
டிபன் கருத்துப் போக வேண்டாம்.
..... மத்தியானம்
மிகவிக்க வேண்டாம். மாறாமல் இருப்பது
பண்ணை ஆரம்பித்தேனாலும் ஒரு
மணிக் குறுகுது விடும். அப்
போதுகான் இவ்வாறு அழிக்க
விட்டுக்கொடுக்கும் சரப்பாடு
போகும். அந்த வேலைக்காரி
விட்டுக் கொடுத்தது அப்படியும்
கொண்டு கொடுக்கும்படி
கொண்டு எதிர்ப்பு செய்து விட
வேண்டும். உங்களுக்குத் தான் ஆர்தர்
அவ்வாறு போகாமல் விடாக்க
மகிசயமா?"

தூங்குகொண்டு அடுத்தி
யுடன். "நான் திரும்பிவரக்
சாப்பிட்டு தூக்கமாப் போகி
வேண்டும் என்று எண்ணிவிட்டு"
கொருபின்னர் போய்

என்றுதான். விஷயத்தை நம்பி
காது கட்டிவிட்டதாகக் கருதி
அதற்குள் விட்டான். அவன்
விருந்து விட்டான். அவன்
விருந்தினராய் வேலை செய்து
கொண்டிருக்கிறதது. வேறு
புதுத் திட்டம் வகுத்துக்
கொள்வதற்கு விரிவானது இங்கு
இக் கொண்டிருந்தான்.

அடுத்த மாதத்தில் அவன்
கம்பெனியில் எல்கொடுக்கும்
சம்பளம் உள்வா கொடுத்த
தூக்கன். சோமுக்கு இருபது
ரூபாய் சம்பளம் உள்வா கொடுத்த
தான். மிகவிக்கும் அந்த "இன்
ஜிதி" கொண்டிருக்கிறதது
பதிலிடுக்க விட விட்டான் அவன்

அந்தப் பணத்தை தோண்டிக் செலவுக்கு
உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தான்

அன்று மத்தியானம், டிபன் கொண்டும்
கெண்டினி வரும் தோத்துக்குச் சற்று மூன்
னரே ஆயில் காயியடிவாண்டுக் கொண்டு
போய்க் காத்து விட்டு அவன் எதிர்கொண்டு.
"ஏ, முனியமா!" இன்னிக்குத் தூக்கமாகக்
கொண்டு வரும் டிபன் தியே சாப்பிட்டு விடு"
என்று கூறினான்.

அவன் திடுக்கிட்டு, "என்னங்க, சாமி
இது!" என்றான்.

"உன் கையாகத்தான் சொல்கிறேன். உன்
கைப் போலெத்தது ஏழைகளைல்லாம் கால்

வயிறும் அரைக் கால் வயிறும் சாப்பிட்டுத்
தூக்கப்படுவதைக் கண்டு என் மனசு ரொக்
பக் கஷ்டப்படுகிறது. திரைத்திரைமும் ஒர்
ஏழையில் படுக்கை ஓர் எழுந்தருள்து திரைக்
கொண்டும் என்று திரைத்திரைக்கிறேன்."

"என்னதற்குக்கூட..."

"நான் சாப்பிட்டான் பட்டினி விட்டபின்
என்று திரைக்கிறேன்! அப்படி கொண்டு
பட்டினி விட்டபின் அங்கு நான்! திரைக்கிட்டு
விட்ட பின் பண்ணிக் கொல்கிறேன்!"

"அதுக்கிவிட்டாக. இதென்
வாய்..."

"எங்கள் வீட்டு அப்பாவுக்கு
குத் தெரிந்து கொள்ளிட்டான்
என்ன பண்ணுவது என்றுதான்!
தெரிந்துபடி பிடுங்கிவை நான்!
அவன் தான் கருதியாகிச்சே!
இதெல்லாம் மனசாதுமா அவ
ளுக்கு?... ஆகவே அவனுக்கு
இதைப் பதிலிடு கொடுப்பேன்
மார்க் டெக் தான். திரை இவ்வாறு
பதிலிடு கொடுக்காதே."

அப்போதும் அவன் தயங்கி
விருந்து சோமு அவன் கை
புதுக்கி ஒப்புக் கொள்ளத்
கொடுத்து விட்டான்.

அன்றிலிருந்து சோமு
தோண்டிக் புறப்படுகிறபோது
செய்து இப்படி ஒரு தூக்கத்தி
து! போகாததும் எதிரிக்
கொண்டிருந்தான்.

அவ்வுக்காக விட்டிருந்து
அதுமாதம் வெறும டிபன்
வழியில் எங்காவது கெடுத
துக் கட்டிக் கொண்டிருந்தான்
முனியமா!

அவனுடைய திடீர் மாற்றத்
தைக் கண்டு அவன் ஆர்தர்
சொக்கெல்லாம் விட்டது
கெடுததாக்கன்.

மிகவிக்கும் குட்டு கொலி
வாகக் காது எங்காவது
திருத்தோதும் காலியில்
கத்திபோக காலிக்குப் புறம்
படுக்கப்போது, "இன்று என்ன
டிபன் பண்ணப் போகிறது?"
என்று எழுந்தருளிக் கொட்டுக்
கொண்டு போய் மாரிசு திரைக்கி
வந்ததும் மருக் காரிவராக,
"குமாரி இன்று புரி விருந்து

பிரமாதம்!" "இன்றைக்கு அடை தேவாசிரி
கத்தான் போ!" என்றெல்லாம் புக்கவாய்.

சோமர் ஒரு மாத காலம் இக்க நாடகம்
தடைபெற்றது.

ஒரு நாள் காது, "இன்று என்ன அனுப்பப்
போகிறது?" என்று கேட்ட போது, குமாரி,
"இவியோல் நீங்கள் தோண்டி விடுவோடிடும்
பண்ணி இருக்கிறான்!" என்றதும் சோமு
கிடைத்தது. "என் குமாரி, என்ன சமா
சாரம்?" என்று கேட்டான்.

"வர வா எனக்கு உடம்பு தன்னவேயில்லை!
கொண்டிருக்கிறேன்! அனுப்பாவிடுகிறது!" என்றும்
அவன் மிகவி குமாரி.

ஆம்ந்த கீந்தனையோ?
காபி குடியுங்கள்

திருநா காபி...காபி உங்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்கும்.
உட்காபி காபிக்கு வேறு எழுதினது மனமனை காபி
மகிழ்ந்து திருப்பதியிலும். உங்க மகிழ்வியும் காபியை
குடியுங்கள்.

காபி எந்த மனநிலையிலும்
திருப்தி அளிக்கிறது

நாளை காபி தயாரிப்பதில் உங்க உற்சாகம் திருநா
பாபி காபிக்கு வேறு எழுதினது மனமனை காபி
மகிழ்ந்து திருப்பதியிலும். உங்க மகிழ்வியும் காபியை
குடியுங்கள்.

காபி போர்டு
பெங்களூர்

திருவிடைக்காடு கதைகள்

“நீர் பாராந் தலை நடக் கிறதா?” உங்க அழகுத் தெருவின் பாதை தெருக்க கொடுத்து அது யாராயாவது கூலிக்காக நடக்கால் லாபங்கிது எங்கள் இப்படி இருக்கதாய்க் கிரீக்கிறேன். என் னாதுச் சொற்போய்க்குத் தெருக்க போயி றும் போயிருக்கது?” - அழகுத் துச் சலித்துக் கொண்டபாற் பாதாட்டைத் தெரையினாள்.

“இதோ பார்! நீ என்னை தான் நடையா நட. பிர போசைப்படாது. இக்கச் சம்பந்தம் அரைப் பேர்வழி. கொன்னால் கொன்னதுதான். உன் மூலை லாப் போது தானு தாப்பிட்டுக் கொடுத்து விடுவோம். போ!” என்னைச் சம்பந்தம்.

“என் முறை என்பதை வந்துவா?”

“பேசப்படாது. வாயுமே என்விடம் ‘கூடி விட்ட’த் தை?” “பிரேக்” பண்ணக் கூடாது. பண்ணினால் என் க்ளப் பிடிக்காது. நீ ரிபிரைட் பண்ணிக் கொடுத்தியே, அதைச் சொல்பாய் வாய்க்கினை கண்டுகே தான் இன்னும் பண்ண கொடுக்கவில்லை. அதுக் ளாப்போ உனக்குக் கூலி கொடுக்க முடியுமா? அந்தக் கூலிக்கை நான் நிபந்தனம் என்னை வந்த நீ பிரேக் தபோன்!” என்னைச் சம்பந்தம்.

பக்கசாமிக்கு ஒரு யாத பாசிலே போட்டால் சாப் பாய் கவணம். அவன் மனசை உபயோகித் திருத்தகம் போயிருந்தான். சாப்பாணவம் போனதுமே முதல் காரியமாக அப்பன் னையிடம் அனுப்பி இரண்டு காப்டிகள் காசுக் கிடைச் சொல்லுவான். தன் மனசைக்குக் கடனம் ஏழை மறக்காமல் தாளில் சேர்க் கச் செய்துவிட்டிருந்தான் மறு காசியும் பார்ப்பான்.

இதையே கவனித்து வந்த அவன் ஒன்பதாம் கந்திரம். “தினம் இன்ன கடிதம் ஏழை விடுவோ. வாயுக்கு?” என்று ஒரு நாள் கேட்டான்.

“ஏன்? என் மனசைக்குத் தால. ஊருக்குப் போயிருக் கிறான்” என்றுச் சங்கடமாகி.

“சரி, இன்னொரு கடிதம்”

“அது ஏன் அங்குக்குத் தான்”

“ஏன்?” - கந்திரம் விவரித்தான். “இரண்டு காப்டி கள் தினம் தினம் ஏழை விடுவோ. அப்படி ஏழை வேண்டி விரைவம் அதிகம் இருத் தால் இரண்டு காப்டிகளாக் குப் பதிலாக ஓர் ‘இன் வெஸ்ட் வெட்டர்’ காசுக் கி ஏழைக்குக் தரக்கூடக் காசும் மிச்சப்பறும், வேண்டிய வித யாப்பிணையும் தாராளமாக எப்படி விட்டாயோ!” என்று அனோசைசும் சொன்னான்.

“விஷயம் என்ன மண்ணுள் காடி? தினம் ஒரு கடிதம் போட்டனும்தான். உத்தரவு போட்டு விட்டும் போயிருக் கினான் என் சம்பராம்.”

“பட்டியலானால் ஒரு கடி தானோடு திறுத்திக் கொள் ளக் கூடாதுமோ?”

“திறுத்திக் கொள்ளலாம் தான். ஆனால் போஸ்ட் சேரா விட்டால்...”

“என்ன? மறு நாள் போகிறது...”

“அதில்தான் இருக்கிறது ஊர்வது”

“என்ன?”

“ஒரு நாள் உங்கல் கடி தாக வரவில்லை போய்றால், உடனே புறப்பட்டு வந்து விடுவான் என்று சொல்லி யிருக்கிறேன். இந்த அஞ்சல் தில்லத்தாரிடம் எனக்கு அவ் வணலாக தம்பிக்கை இல்லை. கடிதம் போய்ச் சேராமல் இருந்து, அவன் வந்துவிட் டால் என்ன செய்வது? என் வேதாவி ஒன்றைக்கு இராட் டையாயிட்டு போட்டு வைத் தான் ஒன்றாவது போய்ச் சேருவோ அவனும் வராமல் இருப்பானே என்று சொற் கிறேன். அப்படி இரண்டுமே போய்ச் சேர்த்துவிட்டாயோ, ‘நம் கூலியைக்கு தாப்பிட மி எத்தனை கரிசனம்? ஒன்றைக்கு இராட்டையாகப் போட்டு விடுவோ!’ என்று மனசுமாரி! அதற்காகத்தான் மூல் தூக் கிரைதமாக இரண்டு காப்டி கள் போட்டு வைக்கிறேன்!” என்னைச் சங்கடமாகி.

இரண்டு வேப்பாக்குத் திரு டர்கள் தேட்டையாகக் ஒரு சத்தில் வந்தா வந்தா வந்து

கொண் டிருந்தார்கள். ஒரு வன் அடிக்கடி தன் னாய்க் கையை விட்டுக் கடிக்காரத்தை எடுத்துப் பார்ப்பான். நிறகு வபக்குள்ளேயே போட்டுக் கொன்னுவான்.

இதைக் கண்ணுவிட மந்திரி திருடன் “கடைக்கென்ன கழிச குழம்பி விட்டதா? அடிக்கா. கடிக்காரத்தை எடுத்து மலல் பாக்சிளியே. எதற்காக?” என்று கேட்டான்.

“நான் ஒன்றும் மலல் பாக்சிவிட்கிரே!”

“அப்படியானால் அடிக்கடி ன்பாசிவிடுத்து கடிக்காரத்தை எடுத்துப் பார்ப்பானே?”

“நீ எங்கேயாவது என் னையாசில தேட்டை போட் டுக் கடிக்காரத்தைத் திருடக் கொண்டு விட்டாய்...? அதற்கு கடித்தால் கடிக்காரம் என் னையாசிலே இருக்கிறதா. உன் கைக்கு மாறிவிட்டதா என்று அடிக்கா பார்த்துக் கொன்னுருக்கிறேன்!” என் றான் முதல்வன்.

உயர்த்தியாரை! தன்னைச் ளும் ஆயிற்று என்னும். துதிச் றதையில் ஏற்படுமே மானந்தம் என்ன?

மண்ணைப் நீருக்கு விட விடையாது. அது ஸ்பாஸி விட்டால் முதல் மானந்தமாக அதற்கு ஒரு விடைய ஏற்பட்டு விடுமேது!

மிக்ளீன்ஸ்

உபயோகித்து
அந்த அதிகமான வெண்மையைப்
பாருங்கள்!

இவ்விதம் சோதியுங்கள்

1. உங்கள் காக்கிலால் பற்களைத் தடவுங்கள். அவற்றின் மேலுள்ள பாகிலை உணர்வீதிர்களா?
2. துப்போது, மகனீஸ்ஸ் பற்பசைகொண்டு பற்களைத் தேயுங்கள். அது பற்களைச் சுத்தம் செய்து, வெண்மையாக்கிக் காப்பதுடன் உங்களுக்குப் புதுமையான உணர்ச்சியை அளிப்பதை உணர்வீர்கள்.
3. அந்த அதிகமான சுத்தத்தை உணருங்கள்... அந்த அதிகமான வெண்மையைப் பாருங்கள்.

மிக்ளீன்ஸ் பழுப்பு நிறமடைந்த
பற்களை வெண்மையாக்குகிறது!

விட்டுச் சலவை
பெருமை
ஸர்ப் சலவை
பெருமை

வெளுக்கும் துணிசெல்லுக்கும் வெண்மை மயம், துப்புரவான தூய்மை மயம்: வெல்
வது ஸர்ப் சலவைவின் எல்லாவற்றும் வல்லமை! கரைகடத்த நுரைவளம்! கேட்பா
ளேன், சேலை, சிற்றடை முதல் சிறுவரின் ஆடைவரை ... எதற்கும் நிகரிலாத
வெண்மை, சிகரமடை தூய்மை! கைப்பட விட்டாலே துணி வெளுக்க ஒரே வழி;
கைகண்ட ஸர்ப்!

ஸர்ப் சலவை: வெள்ளைவெள்ளை சலவை